

SOUL

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΙΟΥΛΙΟΣ/ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010
€3.00

47
total
summer
issue

The all new Opel

Makes you feel like a hero.

Υποδεχθείτε έναν μεγάλο σταρ: το Νέο Opel Astra. Η απaráμιλλη σχεδίασή του θα σας μαγνητίσει. Οι ριζοσπαστικές τεχνολογικές του δυνατότητες θα σας ενθουσιάσουν. Γνωρίστε το νέο Opel Astra και νιώστε όπως ένας σταρ. Δηλώστε συμμετοχή στο www.newastra4u.gr ή στον Διανομέα Opel της περιοχής σας για να το οδηγήσετε πρώτοι και μπείτε στην κλήρωση για το "Ταξίδι των Star". Κλείστε τώρα το Νέο Opel Astra με δώρο μοναδικά πακέτα εξοπλισμού.

Opel Eye

Adaptive Forward Lighting

FlexRide

**Δώρο το τέλος ταξινόμησης
με όφελος έως 2400 €**

Wir leben Autos.

www.opel.gr

www.newastra4u.gr

SINIS

- Αγίου Γεωργίου, Πατριαρχικό Πυλαίας (περιοχή IKEA), Θεσ/νίκη, Τ: 2310 477 100-7
- 4,5 χλμ. Εθν. Οδού Θεσ/νίκης-Καβάλας (στροφή Ωραιόκαστρου), Τ: 2310 68 68 60-1
- Εθν. Αντιστάσεως 16, Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 451 821 - 451 609
- Παπαναστασίου 56, Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 918 461
- 4ο χλμ. Ν. Μουδανιών - Νικήτης, Τ: 23730 91 930
- S Motors ε.π.ε., 3ο χλμ. Θεσ/νίκης - Θέρμης, Θεσσαλονίκη, Τ: 2310 471 556

Opel Astra 1,4 Ecotec/100hp: Εκπομπή ρύπων CO2 (gr/km): 129, Κατανάλωση καυσίμου lt/100km: Εντός Πόλης: 7,2, Εκτός Πόλης: 4,5, Μικτός Κύκλος: 5,5

EDITORIAL 47

Του Στέφανου Τσιτσόπουλου

Pío Grande

Μια Παρασκευή μεσημέρι βγήκαμε στην Εγνατία Οδό κατακυλώντας για τον νότο. Το αμάξι κουντούρνιζε στην πυρακτωμένη άσφαλο, τα άλογά του μούγκριζαν υπόκωφα όπως οι αναστενάρηδες πάνω στα κάρβουνα. Πτολεμαΐδα. Σαν ρύγκη ιπποπόταμων που εξόκειλαν στον κάμπο, τα φουγάρα της ΔΕΗ ξεφουσούσαν ποικιλίες από σύννεφα καρκίνου κι εκτοπλασματικό καπνό. Γρεβενά, «προσοχή, πέραςμα αρκούδας», αποικίες μανιταριών, ξεραμένα ρέματα. Διεμβολίζαμε τεράστιες σήραγγες με γιγάντιες τουρμπίνες καρφωμένες στην οροφή τους, θεόρατα στρείδια, θαρρείς, γραπωμένα στον κόρφο γρανιτένιων βράχων. Κάπου έξω από τα Γιάννενα αφήσαμε τον Α2 και τροχοδρομήσαμε στον ρημαγμένο Ε55, αποχαιρετώντας τα γρήγορα γκάζια. Πορεία σαλιγκαριού, βασιανιστικά αργή, αιχμάλωτη από αλαζονικές νταλικές, μοναχοφάισσες βασιλίσσες του δρόμου. Ήπειρος ξερακιανή, ραγισμένη, καμένη από τον ήλιο του απογεύματος. Στις γούρνες πετάριζαν οι πέστροφες, Μπιζάνι, Φιλιπιάδα, «ιδανικό μέρος», είπε σανιδώνοντας περισσότερο την ταχύτητα, «για να πεθάνει κανείς από λύπη». Παρότι κορίτσι της μητρόπολης, είχε ένα χάρισμα να μυρίζεται επακριβώς το τίποτα που σαν σκουλήκι κατατρώνει φιλότιμα τα σπλάχνα τέτοιων κωμοπόλεων.

Γαμημένη ζέστη, τρέχαμε χωρίς αirkοντίσιον, μόνο ανοικτά παράθυρα που άφηναν τον αέρα να εισβάλλει παντού στο κόκπιτ του αμαξιού ξαποστέλνοντας διμοιρίες από κόκκους σκόνης που κατασκήνωσαν εδώ όλον τον χειμώνα. Αλλά τώρα καλοκαίρι, πάρτε δρόμο. Στη συχνότητα των 108 FM, μια φωνή τίγκα στο έκο, έδινε συντεταγμένες για τα ορεσίβια ρέιβ πανηγύρια του σαββατοκύριακου. Δροσάτο, Κρανιά,

Αμπέλια, Ανθούσα, Αμμοτοπού, άγνωστες χώρες, Καψάλης, Γρίβα, Καλαϊτζή, Σαφέτης, Λούλα Παππά, Νεκτάριος Κοκκώνης, καλλιτεχνικά πνευμόνια, μεγάλοι σταρ στα περίξ, 80 ευρώ η φιάλη ούισκι, «περιλαμβάνει κομπλέ σπέσιαλ σούβλες ή βραστά», συνέχιζε να προπαγανδίζει με πάθος ο εκφωνητής της χαράς. Στην Ήπειρο το αλκοόλ δεν το καταπίνουν με φλώρικα φιστίκια, το ηπειρωτικό καλοκαίρι έχει δικούς του κωδικούς. Υπαίθρια γλέντια σε πλατείες και λαγκάδες που δε θα τα διαβάσουν την άλλη μέρα οι αναγνώστριες του «Hello» και του «People», εδώ η Βανδή είναι μια μπας-κλας γκλαμούρα.

Μποτιλιάρισμα στην Αμφιλοχία, στον δρόμο για το Αγρίνιο πλανόδιοι πουλάνε τεράστιες κολοκύθες στα κιόσκια, η Σταχτοπούτα θα μπορούσε να φτιάξει με δαύτες καινούργια άμαξα. «Φράουλες, καρπούζια, τυρί, κρασί, ελιές, να προτιμάτε την οικογένεια Φωτίου», προέτρεπε ένα αυτοσχέδιο outdoor γραμμένο με κιμωλία, όρθιο σαν σκιάχτρο. Η νύχτα έπεσε γαλαντόμα, δεν τσιγκουνεύτηκε αστέρια, όταν μπροστά μας φάνηκε η γέφυρα του Ρίο-Αντίρριο, το θέαμα ήταν μεγαλειώδες. Πυλώνες σαν κατάρτια, που πάνω τους κρέμονταν πλουμιστά μπλε φωτισμένα σύρματα, έφτιαχναν όλα μαζί περίγραμμα φυυτό με χριστουγεννιάτικο δέντρο. Πορτάσαμε την πρώτη νύχτα του καλοκαιριού μας σαν να ήταν η πρώτη νύχτα του νέου χρόνου.

Το άλλο πρωί βουτήξαμε στα πεντακάθαρα νερά, δίπλα μας άνεργα φεριμπότ, παρκαρισμένα με ανοικτή την μπουκαπόρτα, έχασκαν σαν φάλαινες που χασμουριούνται αφήνοντας το βλέμμα σου να δει βαθιά μέσα στην κοιλιά τους.

Στον 107,7 μίζαραν «Every Time We Say

Goodbye» της Μπίλι Χολιντέι με «Sinner Man» της Νίνα Σιμόν. God Help The Girl με Spiritualized, Ίζομπελ Κάμπελ και Λάνεγκαν με Άλις Ράσελ. Ο πατρινός Mojo Radio βάζει κάτω όλα τα ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης, συμφωνήσαμε, γιατί τολμά να παίξει με τα γούστα των παιδιών που κουμαντάρουν τα πικάπ κι όχι με τις playlist και τον κομπούτορα των άσχετων διευθυντών αφεντικών τους.

Νύχτα Σαββάτου στο Ρίο, κλάμπινγκ και κοκτέιλ στο «TamToom», που είναι για τους αστούς Πατρινούς μαγαζί φετίχ. Σκάνε με Mercedes κουπέ και Μπέμπες κάμπριο, είναι ντυμένοι στα λινά και ίσως στο βάθος να αναρωτιούνται αν θα έρθει κι από δω η κάμερα του Star Channel για να καταγράψει τι γούστα βγάζει η πόλη τους.

Μεσημέρι Κυριακής, η Πάτρα μια ανάσα. Ερμηιά στα Ψηλά Αλώνια, άστου άδειο, λιμάνι με συρματοπλέγματα, απέναντι από τον μεταγωγικό σταθμό «Παναγιώτης Κανελλόπουλος» μετανάστες με πεινασμένο βλέμμα ζητιανεύουν μια τρύπα σε ένα φορητό, μια ρωγμή σε μια αφύλακτη πύλη, μια κρυψώνα σε ένα αμπάρι, για να δραπετεύσουν απέναντι. Ίσως το καλοκαίρι να είμαστε όλοι μετανάστες. Ζητιανεύουμε μια κουκίδα νησιού στον χάρτη, θέλουμε να διασχίσουμε μια θάλασσα που θα μας βγάλει σε μια παραλία-Γη της Επαγγελίας, κατατρεγμένοι από τα μετρά που κοχλάζουν στις πόλεις μας. Τα ζόρια που τράβηξες τον χειμώνα, αν δεν τα βαφτίσεις στις θάλασσες του Αυγούστου, ιεροτελεστία σαν εξορκισμός, και δεν τα βγάλεις από μέσα σου, δε θα το ξεχάσουν. Θα σου το κρατήσουν μανιάντικο, από Σεπτέμβρη θα σε πνίξουν εκδικητικά. Γι' αυτό να φεύγεις.

SOUL

SECRETS OF URBAN LIFE

2310 MAGAZINE

ΙΟΥΛΙΟΣ/ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2010

Εκδότης: Φώτης Γεωργελές

Διευθυντής: Στέφανος Τσιτσόπουλος

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Διευθύντρια Σύνταξης: Βάγια Ματζάρογλου

Αρχισυντάκτης: Δημήτρης Καραθάνος

Art Director: Σπύρος Αλμπάνης

Τεχνικός Διευθυντής: Βάιος Συνταϊρμάς

Επιμέλεια Ύλης: Δημήτρης Αθανασιάδης

Διόρθωση κειμένων: Ελευθερία και Μόλλυ Χαιριστανίδου

Σύμβουλος Έκδοσης: Σπύρος Πέγκας

Graphic Designer: Βίκτωρ Γκουντάρας

Contributing Artists: Πέτρος Νικόλτσος

Ειδικό συνεργάτες: Cayetano, Άρνης Προδρομίδης, Γιώργος Μπάκας, Ναυσικά Γκράτσιου, Σοφία Αγγελίδου, Αχιλλέας Πεκλάρης

Literature Contributor: Frankie Notas

Communication Services: Σάκης Κοροβέσης

Γραμματεία Σύνταξης: Κατερίνα Κουτσαλή

Συντακτική Ομάδα

Λένα Χουρμούζη, Μαρία-Άννα Τανάγια, Θανάσης Μήνας, Αντώνης Βλαβογελάκης, Μάκης Παπασμακόπουλος, Τζίνα Σωτηροπούλου, Δημήτρης Ντανόπουλος, Τάσος Ρέτζιος, Παναγιώτης Τσιακίριδης, Γιώργος Παπαγεωργίου, Miki Zoltan, Γιάννης Πιτσιώρας, Κώστας Κούτσαρης, Ρουβίμ Γρηγοριάδης, Γιάννης Δρίξης, Σάντρα-Οντέτ Κυπριωτάκη, Χρήστος Δούρας, Γιώργος Δημητρακόπουλος

Συνεργάτες

Διογένης Δασκάλου, Χρήστος Παρίδης, Θανάσης Νικολάου, Μαρίνος Σακελλαρίου, Έλενα Αγγελίδου, Άννα Παπαρίζου, Αντώνης Καλπάκης, Αλέξανδρος Πλωμαρίτης, Τίμος Φακαλής

Fashion Photographer: Τάσος Βρεττός

Fashion & Style Editor: Χρήστος Καλλιάρεκας, Κατερίνα Μανωλαράκη

Φωτογράφοι: Ασπασία Κουλύρα, Κώστας Αμοιρίδης, Σάκης Γιούμπασης, Νίκος Καρδαράς, Γιώργος Παπαδόπουλος, Γιάννης Μπούτσελης, Γιάννης Χοστελίδης, Αλέξανδρος Οικονομίδης, Βασίλης Σπύρου, Χρύσα Νικολέρη, Δημήτρης Μυλωνάς, Αιμιλία Παναγιώτου, Σπύρος Παλούκης

Εικονογράφηση: Victwr (victwr.2@gmail.com),

Γιώργος Μπάκας, Μάριος Καλαϊτζής, Alex'O'Right Νικολαΐδης

Λονδίνο: Γιάννης Κατσαρής

Βερολίνο: Βασίλης Κοντόπουλος

Παρίσι: Άρτεμις Πυρπύλη

Άμστερνταμ: Νίκος Κουλούσιος

Βρυξέλλες: Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουρής

Κύπρος: Χρύστα Ντζάνη

Νορβηγία: Ελισάβετ Αρκολάκη

Φωτογραφικά πρακτορεία: Corbis/Apeiron

Φωτογραφία εξωφύλλου: Pirelli, Pirelli Calendar 2010

Διευθυντής Εμπορικής Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος

Διεύθυνση Διαφήμισης: Βερονίκη Χαριτάτου-Γκονζάλες

Υπεύθυνη Διαφ. Τμ. Θεσ/νίκης: Αλεξάνδρα Καρασαρίδου

Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη

Υποδοχή Διαφήμισης: Μαρία Αυγερινού

Project Manager: Μάρω Ζήνα

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη

Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού, Ασπασία Χοβαρδά

Υπεύθυνος Διανομής: Γιάννης Γαρούφαλος

Νομικός Σύμβουλος: Γιάννης Πιτσιώρας

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: Βιβλιοσυνεργατική Α.Ε.Π.Ε., Φειδίου 18, Αθήνα 10678, Τ: 2103813109

SOUL 2310Magazine: Ναυαρίνου 6, 54622, Θεσσαλονίκη

Τ: 2310 545 069, Τ. Αθήνας: 210 361 7530,

F: 2310 543 050, E: info@soulmag.gr

www.athensvoice.gr/culture

www.myspace.com/soulmag

soulmag.blogspot.com

soulmagarchive.blogspot.com

www.facebook.com, SOUL Magazine (Official)

Το περιοδικό «Soul 2310Magazine» κυκλοφορεί κάθε μήνα από την Plus Athens. Επιτρέπεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου του περιοδικού με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλου είδους, μόνο με προηγούμενη έγγραφη του εκδότη.

ΑΘΗΝΑ: ΑΔΡΙΑΝΟΥ 105 | ΓΥΦΑΡΑ: 210 9370366 | ΕΡΜΟΥΣ: ΣΥΝΤΑΓΜΑ: 210 3313833 | Π. ΒΕΛΛΗΜ 12, ΒΟΥΛΩΝΑΚΙ: 210 7202038 |
ΣΥΛΛΟΧΗ 80, ΟΜΟΝΟΙΑ: 210 3246208 | ΠΥΡΡΑΙΑ Α: ΜΕΤΑΞΑ 17, 210 4063046 | ΠΕΡΙΦΡΑΣ: ΣΙΤΗΡΙΟΣ 30, 210 4113501 |
ΠΕΡΙΣΤΕΡ: ΕΒΝ - ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ 41, 210 5780720 | ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΙΜΑΡΕΚΗ 22Α, 2012 254484 | ΚΕΡΚΥΡΑ: Ν. ΘΕΟΔΩΡΗ 5Α, 26022 22051 |
ΜΥΚΟΝΟΣ: Μ. ΑΝΔΡΟΜΑΧΟΥ (ΜΑΤΟΓΙΑΝΝΗ) 11, 22860 28227

swatch

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΥΡΟΜΑΤΗΣ 14
LIME STUDIO 24
ΚΟΡΝΟΥΑΛΗ 28
ΜΑΡΙΑ ΧΑΡΑΜΗ 32
ΣΤΑΘΗΣ ΨΑΛΤΗΣ 56
TERRY RICHARDSON 62
ΚΩΣΤΑΣ ΒΑΞΕΒΑΝΗΣ 80
MANISH ARORA 90
FAITHLESS 115
SONS OF ANARCHY 118

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ 20

Σε μια ανάπαυλα από την περιοδεία με το ΚΘΒΕ, ο Δικαιόπολις παίρνει χαρτί και μολύβι για να γράψει όσους και όσα αγαπά στη Θεσσαλονίκη.

Ο,ΤΙ ΑΠΟΜΕΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ 51

Ένα beach folio της Ασπασίας Κουλύρα, όπου παρελαύνουν άνθρωποι και ακτές, μαγιά και άμμος, βλέμματα, ήλιος, αντηλιακά κι επιθυμίες.

JAMAICAN RADIO 84

Αν η reggae είναι η απόλυτη μουσική για τα καλοκαίρια μας, τότε είναι ευκαιρία να γνωρίσετε όλες τις αλήθειες και τα ψέματα που την περιβάλλουν.

ΔΙΕΘΝΕΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΤΑΙΝΙΩΝ ΥΓΕΙΑΣ «ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» 122

Από 1 έως 6 Σεπτεμβρίου, ένα φεστιβάλ στην Κω προβάλλει ταινίες με θέμα ανθρώπους και αρρώστιες, φάρμακα, μύθους, κυκλώματα κι όλα τα σχετικά με τη σωματική και ψυχική υγεία.

ACT

THE AMERICAN COLLEGE OF THESSALONIKI

Η ανάγκη για σπουδές υψηλού επιπέδου που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της αγοράς καθίσταται σήμερα με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο στο American College of Thessaloniki, ACT. Το ACT είναι ένα ιδιωτικό, μη κερδοσκοπικό κολέγιο, μέλος του Ανατόλια, ενός από τα πιο ιστορικά εκπαιδευτικά ιδρύματα της Ελλάδας.

Το American College of Thessaloniki πληροί ταυτόχρονα 2 προκλήσεις: είναι πιστοποιημένο από την Επιτροπή για Ιδρύματα Ανώτατης Εκπαίδευσης του NEASC, του οργανισμού που πιστοποιεί μερικά από τα καλύτερα αμερικανικά πανεπιστήμια, όπως τα Harvard και Yale, ενώ παράλληλα πληροί τους όρους της Κοινωνικής Οδηγίας που ρυθμίζει την αναγνώριση των τίτλων σπουδών μέσω πιστοποίησης από το University of Wales στις Μεγάλες Βρετανίες.

Στο ACT θα έχετε την ευκαιρία να παρακολουθήσετε προγράμματα σπουδών επιλέγοντας ανάμεσα στα πιο δυναμικά γνωστικά αντικείμενα της εποχής μας: **Business Administration, Business & Computing, International Relations & Diplomacy.**

Επιπλέον, μπορείτε να παρακολουθήσετε ένα από τα μεταπτυχιακά προγράμματα **MBA** στη Διοίκηση Επιχειρήσεων με ειδίκευση σε **Banking & Finance, Entrepreneurship, Management** και **Marketing.**

Διακρίμενοι καθηγητές, **υποτροφίες που στηρίζουν φοιτητές με εξαιρετικές επιδόσεις** από χώρες όλη του κόσμου, αθλητικές τάξεις, κοβούς και ήρτα εξοπλισμένες εγκαταστάσεις συνθέτουν ένα μοναδικό περιβάλλον σπουδών.

Interact live with the admissions office:
MSN: actadmissions@windowslive.com
SKYPE: [actadmissions](https://www.skype.com/en/contacts/actadmissions)

Follow our news on:
www.act.edu/facebook, www.act.edu/youtube
www.act.edu/twitter

ΔΙΑΘΕΣΙΜΕΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ - Με κριτήρια την ακαδημαϊκή επίδοση ή/και την οικονομική ανάγκη των υποψηφίων.

American College of Thessaloniki
PO Box 21021
55510 Pylea, Thessaloniki, Greece
T: (+30) 2310 398.398, 398.238-9
F: (+30) 2310 398.389
E: admissions@act.edu

ACT
AMERICAN COLLEGE OF THESSALONIKI

Μίλα Κούντερα

Διάβασέ μας, αγάπησέ μας, μίσησέ μας και πες το μας με τον τρόπο σου. Στείλε το σχόλιό σου στο SOUL και θα δημοσιευτεί. Αρκεί να είναι μέχρι 200 λέξεις.

ΔΙΚΟ ΣΑΣ!

Abandon cities and run to beaches!!! Εμείς τρέξαμε... Και το SOUL, φυσικά, μαζί μας. Special thanks στα υπομονετικά μοντέλα μου Κ., Γ., Μ., ΑΛ., Ν., Λ. Φαίη Αλεξέλη, mail

ΚΑΤΥ ΦΟΥΡΚΑ

Αγαπημένο SOUL, για την ιστορία: Το τεύχος αυτό μου κράτησε παρέα στις διακοπές που έκανα την εβδομάδα που κυκλοφόρησε. Είμαι στη Φούρκα και η «μίμηση» της Katy Perry έγινε πριν καν βουτήξω για μπάνιο! Τόσο κόλλημα έχω! Το SOUL είναι το καλύτερο περιοδικό EVER! Sofia Bhta, facebook

ΣΤΡΩΣΕ ΤΡΑΠΕΖΙ

Άλλοι βάζουν καρτό τραπεζομάντιλο, άλλοι πάλι σουπλά με ψυχή. Hlias Anastasopoulos, facebook

GREETINGS FROM SOUTH AFRICA!
Blow your vuvuzela, baby!
Zoltan, mail

MASTER CHEF
«Μαγειρεύοντας» το SOUL.
Κωνσταντίνος Πλακώνας, facebook

BLUE VELVET
Από Γιαννιτσά ΘεSOULονίκη, και από εκεί στον Βόλο.
Με ταξιδεύεις, με θεραπεύεις... Photo by FokAspa.
George Kehagias, mail

Η ΩΡΑΙΑ ΛΕΥΚΑΣ
Εγκρεμνήσου κι εσύ, μπορείς!!!
Basilis P. + Eleni B., facebook

FOR EXTERNAL USE ONLY
Καλησπέρα σας! Είμαι ένας αναγνώστης σας που αρέσκομαι στο να διαβάζω το SOUL σε εξωτερικούς χώρους. Δεν ξέρω γιατί μου συμβαίνει αυτό... Ίσως επειδή με εμπνέει σε πολλές φάσεις μου! Έτσι, λοιπόν, μια μέρα φωτοδραστηριότητάς μου, έχοντας το περιοδικό ανά χείρας άρχισα να ψάχνω έμπνευση μέσα από πρόσωπα και σημεία! Το πρώτο πρόσωπο που αντίκρισα ήταν αυτό του David στο εξώφυλλο! Ξεκίνησα την περιπλάνηση σε μια πόλη πολύ γνώριμη και συνάμα αγαπημένη για τα κρυφά στοιχεία της, τις γωνιές της και τα βλέμματα που αποκαλύπτουν μια ζωή-εικόνες: την Αθήνα! Με εκτίμηση.
Πέτρος Κανέλλος, mail

CYPRUS IS FOR LOVERS
SOUL, καλημέρα από Κύπρο. Σας εύχομαι ότι καλύτερο.
NASS, facebook

ΧΙΠΟΠΟΤΑΜΟΣ*

*ΧΙΠΗΣ ΠΟΥ ΕΝΤΟΠΙΖΕΤΑΙ ΣΤΑ ΠΟΤΑΜΙΑ ΤΗΣ ΣΑΜΟΘΡΑΚΗΣ

ΚΕΙΜΕΝΟ, ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ

ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΦΕΤΥΧ: ΜΕΤΑΚΕΙΡΜΕΝΟ ΤΡΟΧΑΙΟ ΠΕΡΛΟΦΟΝ ΑΠΟ ΑΝΑΕΚΕΜΕΝΟΥ ΣΥΛΛΟΓΙΑΣΙΑ ΨΗΛΟΥ, ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΚΟΥΤΑΚΙΑ ΚΟΦΑ-ΚΟΦΑ ΚΟΥΧΛΙΑ, ΠΙΕΤΡΕΣ, ΘΑΛΑΣΣΑ...

ΟΤΙ ΜΑΛΑΚΙΑ ΒΡΕΙ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ, ΑΠΟ ΜΥΘΗΛΗ ΜΕΧΡΙ ΑΜΟΦΙΣΣΕΡ ΚΑΙ ΣΚΟΤΕΜΕΝΟ ΒΑΤΡΑΧΟ, ΤΟ ΜΑΖΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΦΥΝΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΔΕΙ ΑΝ ΒΓΑΖΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΨΥΧΕΔΕΛΙΚΟ ΗΚΟ

ΚΡΑΖΕΙ ΤΙΣ ΜΟΔΕΣ ΚΑΙ ΤΟ LIFESTYLE. ΠΑΡ' ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΣΙΩΒΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΧΡΩΟ ΚΑΙ ΑΠΟ ΜΠΟΥΖΟΥΚΟΒΕΝΑ ΓΚΟΜΕΝΑ ΠΡΟΧΕΙΝΕΝΟΥ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΣΕΙ ΜΕ ΕΛΑΦΡ ΜΕΠΠΟΝΕΡΕΙΑ ΤΟ ΕΠΙΜΕΛΟΣ ΑΤΗΝΕΛΗΤΟ ΛΟΥΚ ΤΟΥ.

ΧΙΠΟΠΟΤΑΜΟΣ ΧΕΡΙ ΣΕΥΑΟ ΙΣΟΝ ΓΡΑΦΙΣΤΑΣ ΧΕΡΙ ΜΑCΙΝΤΟCΗ. ΟΤΙ ΚΟΠΙΡΟCΕΥΑΟ ΒΡΕΙ ΤΟ ΜΑΖΕΥΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΜΒΑΛΛΕΙ ΣΤΑ ΑΝΤΙ-ΡΑΥΕΙΣΤΗΑ ΦΕCΤΙΒΑΑ, ΠΑΤΕΑ ΜΕ ΓΚΟΜΕΝΑ ΙΩΑC ΡΑΥΕΑC/ΡΑΥΤΑC

ΜΑΝ ΤΟΥ ΕΥΠΙCΤΕΥΤΕC ΠΙΣΤΕ ΠΡΟCΟΠΗΚΑ CΟΥ ΑΠΙΔΕΜΕΝΑ ΘΑ ΒΡΕΙ ΜΙΑ ΚΑΛΗ ΑΝΟΙΧΤΕΡΙΑ ΟΠΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΟΡΑΤΟC ΑΠΟ ΟΛΟΥC ΚΑΙ ΘΑ ΑΡΧΙΣΕΙ ΝΑ ΤΑ ΠΙΝΕΙ CΤΟΝ ΑΕΡΑ ΣΑΝ ΚΟΠΙΝΕC.

ΟΤΑΝ ΤΕΛΕΙCΕΙ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙCΤΗΜΙΟ, ΑΜΑΖΕΙ ΛΟΥΚ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΣΟΜΠΕΡΜΑΝ, ΦΑΧΝΕΤΑΙ ΝΑ ΚΟΒΕΙ CΕ ΕΛΑCΙΑ ΔΗΜΟCΙΑ ΥΠΗΡΕCΙΑ Η ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΑΙ ΟΥΔΕΙ ΤΙC ΑΝΑΜΗΝCΕΙC ΤΟΥ ΚΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟC ΝΕΟΥC ΠΑΠΗΔΕC ΦΙΛΟΥC ΤΟΥ.

ΠΙΝΕΙ ΑΥΤΑΝΤΑ ΚΡΕΝCΤΑ: ΑΡΑΝΑΤΟ ΟΥΑΡΙΝΑ, ΤΖΕΜΠΕ, ΚΟΝΓΚΑC, ΣΙΛΕC, ΨΕΡΕC, ΤΑΜΠΟΥΑΚ, ΚΑCΟΥΡΜΑ, ΤΖΑΖΖΙC.

ΠΑΙCΤΑΝΕΙ ΤΟΝ ΘΗΑΝΟCΤΟΡΟCΗΜΕΝΟ ΑΡΙCΤΕΡΟ, ΑΝ ΚΑΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΤΟΝ ΤΟΝ ΕΝΔΙΑΟΦΕΙ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΠΙΝΕΙ ΜΠΑΟΟΥC ΚΑΙ ΝΑ ΚΟΒΕΙ ΒΟΛΤΕC CΤΗC ΒΑΟΙΚΕC ΤΗC ΣΑΜΟCΡΑΚΗC ΜΕ ΤΟ ΠΑΠΑΡΙ ΟCΕ.

ΤΟΝ ΧΕΙΡΩΝΑ ΠΕΡΤΟ CΕ ΧΕΙΜΕΡΙΑ ΝΑΡΗ ΚΑΙ ΕCΩΝΑΖΕΙ ΤΗΝ ΝΕΑ ΕCΩΝΑΖΟΤΗΚΗ ΕCΩΝΑΖΗ ΤΟΥ ΕΠΕΡΧΟΜΕΝΗC ΔΑΟΕΛΑΡΗC ΜΕ ΝΕΕC ΠΡΟCΕΜΑΝΑΝΟCΗC ΤΙΒΕΙ ΚΑΙ ΝΕΑ ΣΟΤΑΜΕΡΙΑ.

ΦΤΙΛΑΝΕΙ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΟCΜΗΜΑΤΑ ΜΕ ΤΗΝ ΧΙΠΙCCΑ ΦΙΛΗ ΤΟΥ ΚΑΙ CΤΗΝΟΥΝ ΠΑΠΟΝΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΟΥΑΝΕ CΤΑ ΝΗΕΙΑ ΔΗΟΕΙ ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΑΝΟΥΝ ΤΑ ΕCΩΑ ΤΟΝ ΑΝΛΟCΟΝ ΤΟΥΕ, ΟΙ ΟΠΟΙΟC ΕCΩΝ ΗΩΗ ΠΑΠΕΡΕΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΠΑΠΗΑ.

ΕΙΝΑΙ ΤΙΒΕΙ CΤΙC ΤΙΒΕC ΤΟΥ ΑCΩΝΑ ΚΑΙ ΑΝ ΚΑΡΑΦΑΙCΕΙ ΘΑ ΔΕΙC ΝΑ ΚΡΕΜΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ ΤΟΥ ΑΤΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΜΑC ΑΜΗC ΕΠΟΗC ΤΟΥ ΤΟΝ ΚΑΡΟΥΝ ΝΑ ΜΟΙΑΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΡΕΔΑΤΟΡ.

ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΤΑ ΚΟCΜΗΤΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΚΑΝΕΙ ΤΑ ΔΗΑ ΤΟΥ CΤΕΗΑ, ΤΑ ΔΗΑ ΤΟΥ ΠΑΠΗΑΙΑ, ΤΗC ΔΙΚΕC ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕ, ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΑΟΕ ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΕΝΤΟ, ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΟΥ CΠΟΤ ΟΠΟΥ ΘΑ ΕΝΘΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΟΥΕΙ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΥΕΙ ΤΩ ΕΜΑΡΑΝΟC.

ΦΟΡΕΙ ΣΑΝΔΑΛΙ ΑΠΟ ΝΑΡΗ ΜΕΧΡΙ ΝΟΕΜΒΗ ΚΑΙ ΚΟΜΒΑΛΛΕΙ ΤΟ ΣΑΜΑΡΙ ΤΟΥ ΑCΩΝΑ ΚΑΙ ΟΤΑΝ ΚΑΤΕΒΑΙΝΕΙ CΤΟΝ ΦΟΥΡΝΟ.

CΕ ΜΕΤΑΞΕΥ ΒΑΡΚΑΟΗC ΚΑΙ ΟΕC/ΝΙΟC ΜΙΑΕΙ CΤΑCΤΑ ΙCΠΑΝΙΤΑ ΚΑΙ ΔΑΝΕΙ ΠΑΡΕΑ ΜΕ ΙCΠΑΝΟΥC ΦΟΙΤΗC ΑΠΟ ΤΟ ΕCΑCΜΟC ΑΝΕCΑΡΤΗΤΑ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΠΑΚΗΤΗΑ ΑΤΟΜΑ. ΑΝ Η ΠΑΡΕΑ ΕΚΕΙ ΚΑΙ ΚΑΠΟΙΟΝ ΑΜΑΥΟ CΑΟΜΗΡΟCΗΤΑ ΣΑΝ ΠΡΟCΟΠΗΚΟΤΗΑ.

CΟΥ ΔΙΝΕΙ ΤΗΝ ΑΙCΘΗCΗ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΕΡΟΥ ΑΜΑ ΤΟ ΧΕΡΙΟ ΤΟΥ ΒΡΙCΚΕΤΑΙ ΑΙCΟ ΕΙC ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΑΡΙCΑ.

ΣΑΠΑCΕΙ ΟΠΟΥ ΒΡΕΙ ΑΡΕΙ ΝΑ ΕΙΝΕΙ ΚΑΛΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΟ ΜΕΡΟC

ΚΑΘΕΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΟΚΛΑΔΟΝ, ΣΑΝ CΤΡΙΦΗ ΚΟΥΡΑΔΑ, ΓΙΑΤΙ ΤΟΝ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΠΙΟ ΓΗΙΝΟC. CΤΑ ΠΑΓΚΑΚΙΑ, CΤΑ ΓΡΑΕΙΔΙΑ CΤΑ ΛΕCΦΟΡΕΙΑ, ΑCΩΗ ΚΑΙ CΤΟ ΚΡΕΒΑΤΙ ΤΟΥ ΟΤΑΝ ΚΟΙΝΑΤΑΙ.

ΑΝ ΟΙ ΠΕΡΙCCΟΤΕΡΟΙ ΧΑCΙΕΚΑΗCΕC ΕΠΙΔΙΟΡΟΥΝ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΑΠΑΡΑΤΗΡΗCΟΙ, Ο ΧΙΠΟΠΟΤΑΜΟC ΔΙΑΤΥΜΠΑΝΙΖΕΙ ΔΕCΙΑ ΑΡΙCΤΕΡΑ ΠΕCΟ ΤΗΝ ΠΙΝΕΙ ΚΑΙ ΠΟCΟ ΓΟΥCΤΑΡΕΙ ΤΟΥ ΤΗΝ ΠΙΝΕΙ.

FREE CONCERT 8:00 TONIGHT

Search

COMMENTS

You and 15

zwntanevei to paixnidi_

Η φάρμα των ζώων

Ένα ταξίδι στον θαυμαστό κόσμο των ελληνικών media. Εδώ που η διαφθορά, η συναλλαγή με την εξουσία και τα άνομα επιχειρηματικά παιχνίδια δε θα γίνουν ποτέ πρωτοσέλιδο, αλλά θα κινούνται πάντα στο βρόμικο παρασκήνιο.

Κείμενο Σπύρος Πέγκας Εικονογράφηση Μάριος Καλαϊτζής

Η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου δείχνει να ανοίγει όλα τα μέτωπα που οι τελευταίες πολιτικές ηγεσίες κρατούσαν ερμητικά κλειστά. Ο πρωθυπουργός αναγκάζεται από την τραγική δημοσιονομική κατάσταση που παρέλαβε να μεταμορφώσει την ελληνική οικονομία, τον χώρο της εργασίας και της κοινωνικής ασφάλισης. Αντίστοιχα, όμως, και στο κοινωνικό και πολιτισμικό επίπεδο χρειάζονται ριζικές τομές, ρήξεις και μεταρρυθμίσεις που θα εκσυγχρονίσουν -με λιγότερο βίαιο τρόπο- την Ελλάδα και τον τρόπο που οι Έλληνες αντιλαμβάνονται τη θέση τους στον παγκόσμιο χάρτη.

Ένας χώρος που έχει επειγόντως ανάγκη διευθέ-

τησης είναι αυτός των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Το σημερινό τηλεοπτικό, ραδιοφωνικό, ιντερνετικό και έντυπο τοπίο αντανάκλα αλλά και τροφοδοτεί την «παλιά» εικόνα της σύγχρονης Ελλάδας. Βρίθει από αναξιοπιστία, διαφθορά, μαύρο χρήμα, αδιαφάνεια και συναλλαγή με το δημόσιο και σημαντικούς κρατικούς λειτουργούς. Ο κιτρινισμός του χθες γίνεται mainstream του σήμερα, το απίθανο και ανορθολογικό γίνονται σενάρια επεξήγησης σύνθετων πολιτικοκοινωνικών φαινομένων. Οι πιο εξωφρενικές θεωρίες συνωμοσίας και ακραίες πολιτικές απόψεις γίνονται οχήματα εκβιασμού του πολιτικού προσωπικού και της διοικητικής μηχανής του κράτους

μπλοκάροντας κάθε προσπάθεια μιας συνολικής μεταρρύθμισης και των απαραίτητων κοινωνικών αλλαγών. Δεν είναι τυχαίο ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων ασπάζεται σήμερα όλες τις θεωρίες συνωμοσίας που κυκλοφορούν, ενώ απαξιώνει ολόκληρο το πολιτικό σύστημα χωρίς διακρίσεις.

Οι τρεις στις έξι εφημερίδες με τη μεγαλύτερη κυκλοφορία πανελλαδικά έχουν κάθε Κυριακή κι από ένα «σκάνδαλο» σε κάθε σελίδα τους. Κι αυτά δίνουν τη θέση τους σε άλλα σκάνδαλα την επόμενη εβδομάδα, μιας και τα προηγούμενα έχουν «διαλευκανθεί» με μια κάτω από το τραπέζι συναλλαγή. Δε δικαιολογείται οικονομικά για το μέγεθος

της ελληνικής αγοράς ο αριθμός ούτε των εφημερίδων που κρεμιούνται στα περίπτερα ούτε των περιοδικών, μηνιαίων και εβδομαδιαίων, αριθμός που ξεπερνά άλλες πολύ μεγαλύτερες ευρωπαϊκές αγορές. Αυτή η ιδιομορφία της ελληνικής αγοράς έχει και παράπλευρες παρενέργειες: κακές συνθήκες εργασίας για το τεχνικό και δημοσιογραφικό προσωπικό, πυραμιδική ιεραρχία με ανεξέλεγκτα ισχυρή κορυφή και αδύναμη βάση, εργασία «νόμιμη αλλά όχι απαραίτητα και ηθική», χαμηλοί μισθοί, πολύμηνες καθυστερήσεις πληρωμών. Εξίσου υπερβολικά πολλές είναι οι διαφημιστικές εταιρίες στην Ελλάδα, ενώ είναι υπερβολικά ισχυρά τα media shops. Όταν σε όλους τους άλλους χώρους της επιχειρηματικότητας εξαφανίζονται οι μεσάζοντες, το ίδιο θα έπρεπε να συμβεί και στη σχέση διαφημιζόμενου και μέσου.

Η ανωνυμία των bloggers τείνει, εντωμεταξύ, να πάρει διαστάσεις φαινομένου «γνωστών αγνώστων», και σύντομα θα αναγκαστεί η πολιτεία να τρέχει πίσω από τις εξελίξεις και να προσπαθεί με προβληματικά νομοθετήματα, ανάλογα με το ιδίωμα της κουκούλας, να τις επηρεάσει.

Φυσικά, και στην περίπτωση των ΜΜΕ τη μεγαλύτερη ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση φέρει η πολιτική τάξη της χώρας. Αυτή που αρνήθηκε όλα αυτά τα χρόνια να διευθετήσει νομικά το θέμα των τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών συχνотήτων. Αυτή που συναλλάχθηκε με κάθε τρόπο με τα μεγάλα εκδοτικά συμφέροντα ισχυροποιώντας τα απέναντι σε

κάθε ανεξάρτητη και υγιή επιχειρηματική απόπειρα ανάπτυξης στον χώρο του Τύπου. Δεν μπορεί η κρατική εξουσία να πιέζει όλες τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, ακόμα και τις πιο παραγωγικές ή εξαγωγικές, για εξορθολογισμό της διαχείρισής τους και να μην απαιτεί το ίδιο και από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Οι περισσότερες και κρατιότερες χαρακτηρίζονται από υπέρογκο μακροπρόθεσμο και βραχυπρόθεσμο δανεισμό, χρέη υψηλότερα της κεφαλαιοποίησής τους και χρέη στα ασφαλιστικά ταμεία.

Θα έπρεπε να βρεθεί, επιτέλους, η φόρμουλα που θα διευθετήσει νομικά το καθεστώς των συχνотήτων, προτού οι τεχνολογικές εξελίξεις -η ψηφιοποίησή τους, δηλαδή- την ακυρώσει. Άλλοι πιθανοί τρόποι επιβολής νομιμότητας θα ήταν η αυστηρή εφαρμογή του Πόθεν Έσχες για τους εκδότες, καθώς και μια άτυπη συμμαχία της κρατικής εξουσίας με τις τράπεζες, για περιορισμό του υπέρογκου δανεισμού των συγκροτημάτων Τύπου. Ταυτόχρονα, ένα δυναμικό και καθαρό νομικό πλαίσιο θα έδινε κίνητρα για επενδύσεις στις νέες τεχνολογίες, θα έσπαζε την καθετοποίηση και θα περιόριζε την οριζοντιοποίηση της ιδιοκτησίας των μέσων. Παράλληλες αναπτυξιακές ιδέες θα ήταν το άνοιγμα της αγοράς των μετρήσεων (θεαματικότητες, αναγνωσιμότητα) και ο έλεγχος των υπόγειων δεσμών κομμάτων με τα ΜΜΕ, καθώς και η δημιουργία ενός οικονομικό-φορολογικού πλαισίου για το τελεμάρκετινγκ. Η ανανέωση του προσωπικού του ΕΣΡ με ισχυρές

προσωπικότητες και ένας ισχυρός δημοσιογραφικός κώδικας δεοντολογίας είναι διαδικασίες που απαιτούν τη συναίνεση των συνδικαλιστικών φορέων των δημοσιογράφων.

Μια υγιής εξέλιξη στον χώρο των ΜΜΕ θα ήταν και η δρομολόγηση της εξυγίανσης και ισχυροποίησης των κρατικών μέσων με την ενθάρρυνση της αμφίδρομης σχέσης τηλεθεατών και ακροατών με τα μέσα. Είναι σημαντικό να μπου στην μιντιακή πραγματικότητα και να ακουστούν οι φωνές των νέων κοινωνικών κινημάτων και των νέων γενιόκότερα. Να ενισχυθούν συνέργιες με τον πλούσιο χώρο της δημιουργικής αναψυχής και συνεργασίες με τα ευρωπαϊκά και βαλκανικά δίκτυα σε συμπαραγωγές, που θα αφορούν θέματα πολιτισμού και νέων μορφών ευζωίας, που επιτρέπει το μακρύ, ελληνικό καλοκαίρι.

Ακόμα, τα κρατικά μέσα θα μπορούσαν να λειτουργήσουν συμπληρωματικά στην κακοφωνία των ιδιωτικών μέσων. Να εκπέμπουν θέματα καθημερινά, να ενημερώσουν ουσιαστικά και τεκμηριωμένα τον κόσμο. Να συνδέσουν την κοινωνία με την εξουσία, αντί να παρελαύνουν σε αυτά υπουργοί και βουλευτές. Έτσι να μπορούμε να μιλάμε για μια πραγματικά δημόσια, αντί της κρατικής, τηλεόραση. Η Ελλάδα του αύριο χρειάζεται ΜΜΕ σύγχρονα, ανεξάρτητα και φρέσκα. Για τη δημιουργία τους απαιτείται όμως σύγκρουση και μάχη με τα παγιωμένα συμφέροντα του χθες.

Οι πανεπιστημιακές σπουδές με τα περισσότερα

• Είναι εξίσου με την παροχή της σπουδής από το 1877.

Το Μεσογειακό Σώμα είναι εγκεκριμένο από το Υπουργείο Παιδείας (αριθμός 120781/Μ) και το πτυχίο που πνίσιμα (αγγλιζόντα βάση Προεδρικού Διατάγματος (αριθμός 2006/36ΕΚ).

• Είναι παρέχουμε το δρόμο προς την επιτυχημένη σας καριέρα.

Μέσα από την πρακτική εκπαίδευση και τα MC Career Office επιτυγχάνουμε το 84% των αποφορών μας να προσηλωθούντα άμεσα στο επάγγελμα των σπουδών τους (από τον 2009).

• Είναι εργάζονται με κορυφαίους καθηγητές.

Το 90% των καθηγητών μας είναι κάτοχοι (ή υπηρέτησαν) διδακτορικών τίτλων ενώ εργάζονται και αξιολογούνται συνεχώς από τα βρετανικά πανεπιστήμια.

• Είναι διαθέτουμε όλες τις απαραίτητες πιστοποιήσεις.

BAC (Βρετανικό Συμβούλιο Πιστοποίησης Πανεπιστημιακών Σπουδών), QAA (Οργανισμός Διασφάλισης Ποιότητας Βρετανικών Πανεπιστημίων), NARIC (Βρετανικό ΔΙΔΑΤΕ).

• Είναι συνδέονται με 18 βρετανικά Πανεπιστήμια σε πραγματικό χρόνο.

Η φοίτηση στην Ελλάδα πραγματοποιείται παράλληλα με τη Βρετανία σε κλίμα επίδοσης από τη χρησιμοποίηση εξειδικευμένων μέσων της σπουδής. Απολυτή διασφάλιση ποιότητας σε ένα αξιόπιστα εκπαιδευτικό σύστημα.

• Είναι προσφέρουμε το καλύτερο περιβάλλον με τις σύγχρονες σας.

Υποστηρίζουμε τη σταδιακή προσαρμογή της Αγγλικής γλώσσας κατά τη διάρκεια των σπουδών. 16 έτος: Ελληνικά. 2ο έτος: Ελληνικά & Αγγλικά. 3ο έτος: Αγγλικά.

• Είναι παρέχουμε όλες τις υπηρεσίες σε μισό από την παραδοσιακή.

Όλες τις απαραίτητες υπηρεσίες στις πιο σύγχρονες φοιτητικές αίθουσες (σε απόσταση 10 λεπτών από το Καλέντζο).

• Είναι διαθέτουμε και παρέχουμε έκτακτη βιβλιοθήκη.

Διαθέτουμε έκτακτη ψηφιακή βιβλιοθήκη 15.000 τίτλων, εξοπλισμένο πρόβλεψη στις ηλεκτρονικές βιβλιοθήκες των βρετανικών πανεπιστημίων, καθώς και τις Ελληνικές πανεπιστημιακές βιβλιοθήκες.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΠΡΟΠΤΥΧΙΑΚΑ

Bachelors

- Διοίκηση Επιχειρημάτων
- Διοίκηση Επιχειρημάτων & Marketing
- Διοίκηση Επιχειρημάτων & Διοίκηση Ανθρώπινου Γένη
- Διοίκηση Επιχειρημάτων & Επιχειρηματικότητα
- Ψυχολογία
- Προσωπική Ανάπτυξη
- Γλωσσολογία
- Διεθνές Υπολόγιστο

ΙΠΣ

- Γλωσσική Αγγλική
- Μεταπτυχιακή Μεταπτυχιακή
- Αγγλική Ορολογία
- Συμβουλευτική Προσόντο
- Εθνική Αγγλή (αποδοκίμασε δικαιώσε)

ΜΕΤΑΠΤΥΧΙΑΚΑ

Masters

- MBA (επιχειρηματική γενική)
- MBA Marketing
- MBA Marketing and Advertising
- MBA Management
- MBA Management & Finance
- MBA Corporate Finance

ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗΣ ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΗΣ

Professional Executive Diplomas

- Management
- Marketing
- Δημόσιες Σχέσεις
- Διοίκηση Ανθρώπινου Γένη
- Χρηματοοικονομική & Τραπεζική Διοίκηση
- ΔΑΤ & Διαχείριση Ανθρώπινου
- Logistics
- Διοίκηση Ολικής Ποιότητας
- Διοίκηση Τεχνολογικών & Βιοτεχνολογικών Επιχειρημάτων
- Διοίκηση Μεταπτυχιακών Επιχειρημάτων
- Διοίκηση Νοσημάτων Επιχειρημάτων
- Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων
- Διοίκηση Μονάδων Υγείας
- Διοίκηση Προσόντων & Management
- Διοίκηση Διοικητικών & Management
- Λογισμικό

Κέντρο ΤΠΕ
Ανακατασκευασμένο χώρο
800 11 92 93 92
www.mediterranean.edu.gr
info@mediterranean.edu.gr

+συν | ΣΥΝΕΡΓΟΥΜΕ ΤΩΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Αδελφ. Γεωργίου 1 & Σπυριδίου 100
115 27 Αθήνα
ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΝ ΣΩΜΑ ΣΠΟΥΔΩΝ & Ν.Α. 2010 24770
Τηλέφωνο 77 94 44 44 44
www.mediterranean.edu.gr

ΚΕΝΤΡΟ ΜΕΤΑΛΛΥΣΙΑΚΗΣ ΣΕΡΑΙΩΣΕΤΗΣ ΜΕΔΙΤΕΡΡΑΝΕΑΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΥ

All rights reserved. All content is the property of Mediterranean College.

Μανώλης Μαυρομάτης

The sportscaster

Του δώσαμε πάσα, πήρε την μπάλα κι έκανε το δικό του παιχνίδι.
Συνέντευξη **Τίμος Φακαλής** Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Το Μουντιάλ της Νότιας Αφρικής...

...ήταν ένα μουντιάλ χωρίς αστέρια. Ένα παγκόσμιο πρωτάθλημα χωρίς χρώμα στον αγωνιστικό τομέα, με ελάχιστες εξαιρέσεις, όπως οι αγώνες των Γερμανίας, Ολλανδίας, Γκάνας, Ουρουγουάης, Παραγουάης και Ισπανίας. Αν σε όλα αυτά προσθέσουμε τις πιο αρνητικές διαιτησίες στην ιστορία του Μουντιάλ, τότε, κατά την προσωπική μας εκτίμηση, η εικόνα της μεγαλύτερης ποδοσφαιρικής διοργάνωσης στην Αφρικανική Ήπειρο ήταν κατώτερη των απαιτήσεων. Η διοργάνωση έδωσε λάμψη και φως μόνο στη χώρα της Νότιας Αφρικής, ύστερα από μια μακρόχρονη πολιτική περιπέτεια. Από την εθνική Ελλάδα περιμέναμε κάτι καλύτερο. Αν μπορεί να θεωρηθεί «ικανοποίηση» το γεγονός ότι πετύχαμε μία νίκη σε Μουντιάλ: είναι κάτι που μας βγάζει από την αφάνεια και τη μηδενική βάση όπου βρισκόμασταν μέχρι τώρα. Ο Ότο Ρεχάγκελ έδωσε στην εθνική μας ομάδα αυτοπεποίθηση και γερμανική πειθαρχία, που την οδήγησαν στην κατάκτηση του ευρωπαϊκού τίτλου. Στη συνέχεια ήρθαν χαρές και απογοητεύσεις. Δεν έγινε ικανοποιητική ανανέωση στο έμπυχο υλικό. Έγιναν ελάχιστες αλλαγές και ακόμα λιγότερα φιλικά παιχνίδια, ώστε να είναι καλύτερη η προετοιμασία και να βγουν χρήσιμα συμπεράσματα. Ο κύκλος του γερμανού τεχνικού έκλεισε στη Νότια Αφρική.

Ήρθε ο Φερνάντο Σάντος...

Τεχνικός πάγκου και με καλό «μάτι». Είναι απαιτητικός, ψύχραιμος και ειλικρινής. Αναλαμβάνει τις ευθύνες του, δίνει κουράγιο στους παίκτες και ξέρει να κατακτά τους φιλάθλους. Πιστεύω ότι η εμπειρία του Πορτογάλου είναι το μεγάλο του πλεονέκτημα. Έχει ανάγκη όμως ισχυρού προπονητικού τιμ.

Ως ευρωβουλευτής...

...αγωνίστηκα να εγκριθούν τροπολογίες μου κατά του ρατσισμού και της ξενοφοβίας, των μεταγραφών από τρίτες χώρες, με απαγόρευση σε νέους ηλικίας μέχρι 16 χρόνων σε ομάδες της Ευρώπης-έλεγχος ντόπινγκ και στο ποδόσφαιρο- στενότερη επιτήρηση και παρακολούθηση για «ύποπτα παιχνίδια»: καταπολέμηση του παράνομου στοιχήματος και της αντιμετώπισης της βίας στα γήπεδα και γενικότερα στους αθλητικούς χώρους.

Το ελληνικό πρωτάθλημα...

...σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχω και από όσα διαβάζω, αναμένεται να είναι πιο αμφίρροπο από αυτό της περασμένης περιόδου. Εύχομαι και ελπίζω να κρύβει ανάλογες εκπλήξεις με εκείνες των εμφανίσεων του ΠΑΟΚ και του Άρη στο μεγαλύτερο μέρος της σεζόν που πέρασε. Η οικονομική κρίση υποχρεώνει τους συλλόγους σε μέτρα περιστολής των δαπανών, κυρίως όμως να φροντίσουν

να έχουν εισιτήρια σε προσιτές τιμές για τους φιλάθλους, ώστε να μη διεξάγονται οι αγώνες σε άδειες κερκίδες.

Πελέ, Πούσκας, Μπόμπι Τσάρλτον...

...Κρόιφ, Μαραντόνα, Ριβέρα, Εουσέμιο, Ντι Στέφανο, Πλατινί, Μπεκενμπάουερ, Γάσιν, Μπόμπεκ, Δομάζος, Κούδας: ο καθένας χωριστά ήταν μια ολόκληρη ομάδα και όλοι μαζί αστέρια ανεπανάληπτα σε έναν Γαλαξία που μόνον αυτός ο πλανήτης θα μπορούσε να γεννήσει και να χαρίσει στον κόσμο της στρογγυλής θεάς.

Οι αθλητικές μου μεταδόσεις...

...είχαν τον δικό τους χαρακτήρα, την ποιότητα και την πιστότητα φωνής και ακρόασης. Είχαν πάθος και αγάπη για το θέαμα, το απρόβλεπτο, το ξαφνικό, το συναρπαστικό. Ιδιαίτερες στιγμές: το γκολ του Νίκου Μαχλά εναντίον της Ρωσίας, το «χέρι του θεού» Μαραντόνα, το αποτυχημένο πέναλτι του Μπάτζιο στον τελικό με τη Βραζιλία το 1994 στις ΗΠΑ.

Οι κρυφές μου αγάπες...

...εκτός από τη δημοσιογραφία και την πολιτική: Δεν ξεχνώ το θέατρο, τον κινηματογράφο, την τηλεόραση, το ραδιόφωνο. Τέχνες, γράμματα που αγάπησα, ερωτεύτηκα, αλλά που η ζωή τα έφερε έτσι και με έκανε να αλλάξω πορεία.

WITNESS THE

MISS MOD

VOLCOM SWIM

SPRING 2010 COLLECTION

IN THE COMPANY OF SPEED FEVER
A VOLCOM CLOTHING COLLECTION

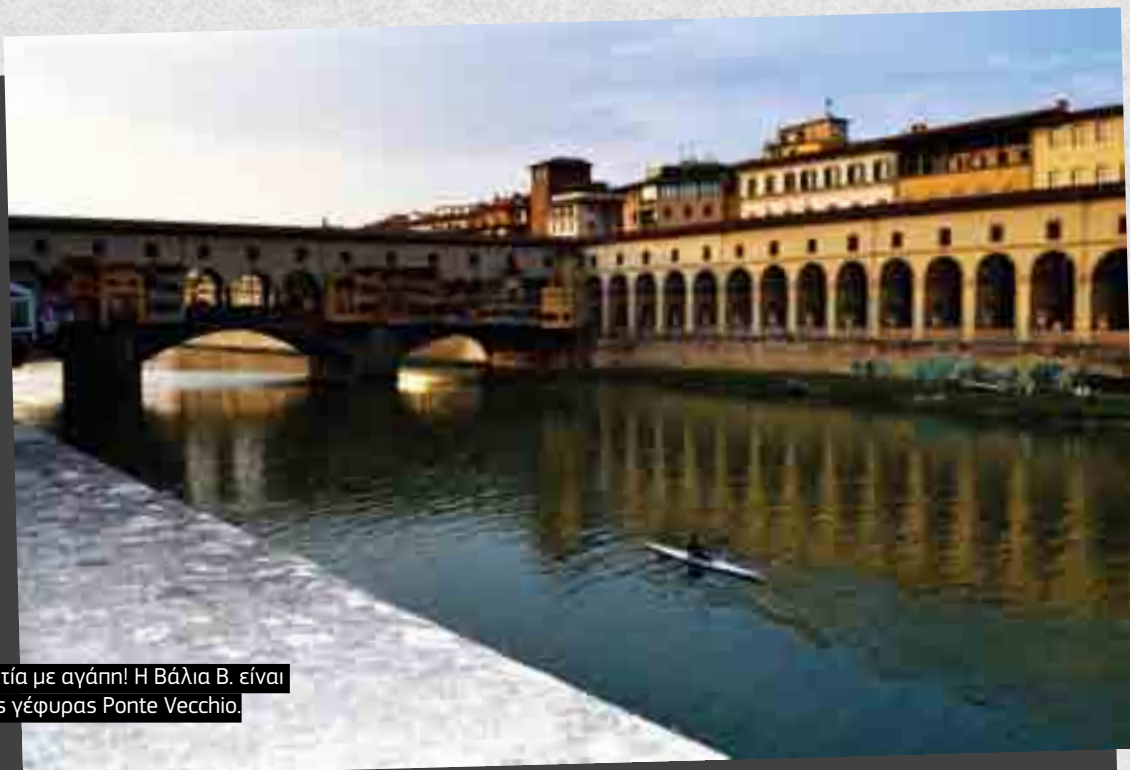
THE "SPEED FEVER" COLLECTION IS AVAILABLE IN ALL VOLCOM STORES & SELECTED RETAILERS
SEE WWW.VOLCOM.COM FOR THE COMPLETE LIST OF STORES

more info boardsports ltd. / koris 6 - alimos / 17455 athens / tel: 210 9859685 / info@boardsports.gr

Καρτ ποστάλ

Κοσμοπολίτικο περιοδικό σημαίνει και κοσμοπολίτες αναγνώστες. Αυτές είναι μερικές από τις εικόνες που μας στείλατε και μέσα τους κρύβουν εισιτήρια, διαβατήρια, ποίηση, τέχνη. Γεια σου, και στα χιλιόμετά σου! Έχεις κι άλλες; Στείλε τις καρτ ποστάλ σου στο info@soulmag.gr και οι καλύτερες θα δημοσιεύονται.

Από Φλωρεντία με αγάπη! Η Βάλια Β. είναι το κορίτσι της γέφυρας Ponte Vecchio.

Beautiful people από την Ελένη Λύρα.

My bench is my castle. «Λατρεύω το περιοδικό σας, κάνετε εξαιρετική δουλειά και σας ευχαριστούμε ιδιαίτερα γι' αυτό, εμείς όλοι οι συνάδελφοι γραφίστες. Ονομάζομαι Τσελίκια Ελένη, είμαι art director σε μια διαφημιστική στην Αθήνα. Αρχές Ιουνίου, έκανα ένα ταξίδι στην Αγγλία και πέρασα τέλεια. Έτσι θέλησα να μοιραστώ μαζί σας και με όλους τους αναγνώστες τις σούπερ στιγμές αυτές».

BILLABONG
PLATINUM X2
QUAD X STRETCH

PLATINUM X2

5 MATERIALS

4 WAY INFINITY STRETCH

3 X LIGHTER

JOEL
PARKINSON

2 STRETCH WELD SEAMS

THE ONE.....

the
ultimate
surfers
board
shorts

www.billabong.com

Πάνος Βασιλείου: «Είπα να στείλω και εγώ μια φωτογραφία για το "Καρτ ποστάλ". Την τράβηξα στην Ιαπωνία, στη μεγαλύτερη ψαραγορά του κόσμου στις 5 το πρωί. Ξεφόρτωναν τους τόνους και πωλούνταν με δημοπρασίες.»

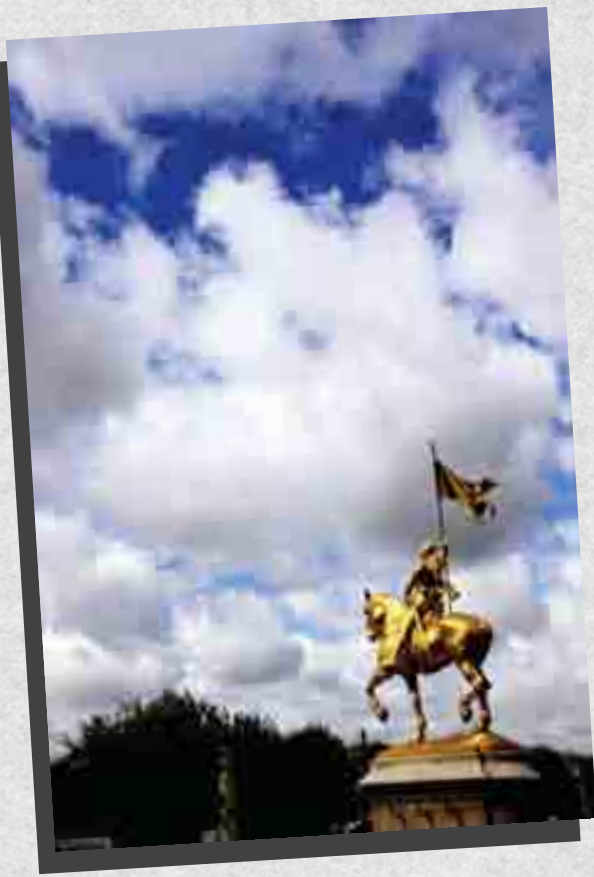
Από το τελευταίο ταξίδι στην Κρακοβία του Stergios Kas. Λέει «Υπέροχη πόλη, take a look!» και στέλνει φιλιά από Αλεξανδρούπολη.

«Ένα απόγευμα στο κέντρο του Παρισιού τον Ιούλιο του 2009. Αυτό το μικρό κορίτσι μου τράβηξε την προσοχή. Τη στιγμή που γύρω του πλήθος ανθρώπων διασκεδάζει, εκείνο απλά στέκεται εκεί...» Υπογραφή: Μαρία Νικολοπούλου

«Από το πρόσφατο ταξίδι μας στη Μόσχα. Είναι η θέα από το παράθυρό μας». Μαρού+Αφρού+Αννού, νασδράβια!

Στ' άλογα, στ' άλογα! Ο Βασίλης Μαυρίδης βολτάρει στο Παρίσι παρέα με την Ζαν Ντ' Άρκ.

Taxiiii! Αναμνήσεις της Δανάης Δημητρακοπούλου από το Λονδίνο.

Prague by night. Μια στιγμή από το πρόσφατο ταξίδι του Βασίλη Σπύρου στην Ευρώπη με μοναδικό μέσο το τρένο.

music: jazz

cuisine: international

drinks: wine & cocktails

www.paparouna.com

Thessaloniki

restaurant - bar

Sygrou 7 & Vilara 2

tel. 2310510852

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΡΑΟΥΝΑΚΗΣ

Μακεδονία Palace!

«Τον Γενάρη φέτο μου τηλεφώνησε ένα βράδυ ο Σωτήρης Χατζάκης, φίλος μου τριακονταετής, και μου είπε για τους “Αχαρνής” και τον Δικαιόπολη, μέσα στο θέρος της κρίσης και του ΔΝΤ. Τα άφησα όλα κι ήρθα». Ανάμεσα στις πρόβες για την αριστοφανική παράσταση του ΚΘΒΕ, ο Σταμάτης Κραουνάκης μάζεψε κάποια κομμάτια από το ημερολόγιό του για τις μέρες και τις νύχτες του στη Θεσσαλονίκη.

Φωτογραφία Κώστας Αμοιρίδης

Πραγματάκια για τη σχέση μου με την πόλη. Τόσα που μου 'χει χαρίσει από το 1982, που ήρθα να γράψω ένα παιδικό για το Κρατικό, μέχρι τώρα... Επιτυχίες, βραβεία, αναγνώριση, πρωτιές, συνεργασίες, αξέχαστες βραδιές, τραγουδιστές, και μεγάλους έρωτες, τραγούδια που γράφτηκαν εδώ, η μουσική της «Μήδειας», της «Αγγέλας», οι «Αχαρνές» τώρα. Όσες φορές ήρθα, ποτέ δε χρειάστηκε να βάλω αφίσα, ήμουν πάντα γεμάτος. Λατρεύω να την περπατάω, να ψωνίζω, να πηγαίνω καζίνο ενώ δεν πατάω ποτέ στη ζωή μου, να πίνω ενώ δεν πίνω, να χαιρετώ στον δρόμο και να με χαιρετούν και, βέβαια, ανεκτίμητους φίλους.

Μ' αρέσει η Συγγρού όπως έγινε. Που το Μύθος FM έχει τον ραδιοσταθμό στο πατάρι. Που ο «Μασούτης» πουλάει μόνο ελληνικά, γαμώ την Κοινή Αγορά, γαμώ. Ο χώρος δράσης που έκανε το Κρατικό στους

Λαζαριστές και χάλασε ο κόσμος. Είδα μερικές ομάδες και λάλησα. Το «Maison Crystal» στην παραλιακή, που έχει τέλειο φαί, και το πολύ ευρωπαϊκό καλτ «La Place Mignone» στην ΕΜΣ με την υπέροχη σεφ Γιάννα -μου πάει πολύ. Το λατρεμένο περίπτερο του Λευκού που φέσωσα με κούτα Silk Cut δύο μέρες. Το ψάρι του Τάσου στην Αρέτσου. Το Γεντί στις φυλακές. Και η Όλγας αργά με τα περιπτερά της και τα μπουγατσάδικα. Επίσης το μπαρ «Pastafloa Darling» και το «Fena», κι ως είναι πανάκριβο, σκασίλα μου.

Η πόλη αυτή μου 'χει κάνει πολλά δώρα. Στην αίθουσα του Βασιλικού πήρα το βραβείο για το «Αυτή η νύχτα μένει». Στη Νεάπολη στον «Σκορπιό» γνώρισα τον Κώστα Μακεδόνα. Με τη Σπείρα στο Δάσος, στο Θέατρο Γης. Μόνος μου στους Λαζαριστές, αξέχαστη νύχτα. Με τη Μίλβα στο Θέατρο Γης, το «Πάτωμα» στα ιταλικά. Ο «Ιανός» ξανά και ξανά. Το «Εκτο πάτω-

μα», το '92, στην πλατεία Ναυαρίνου. Το «Μακεδονία». Οι Λαζαριστές. Ο «Ζύθος». Η «Διαγώνιος».

Τα επί τόπου μπάνια και καθαριστήρια στην Αριστοτέλους. (τι κρίμα που κλείσανε). Το Βυζαντινό Μουσείο. Η Μαρία Γιαννοπούλου του γωνιακού «Τόττη». Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Το λιμάνι. Οι φίλοι μου της Θεσσαλονίκης. Οι ίδιοι εδώ και χρόνια. Η παραλία. Τα τραγούδια του Κουγιουμτζή, ο Παπάζογλου κι ο Ζήκας και οι Εμιγκρέ.

Και το Φεστιβάλ, ναι, του Τραγουδιού. Σάχλα, ξεσάχλα, μας μεγάλωσε, με ένα ραδιόφωνο στο μαξιλάρι. Την αμερκαίν γοητεία του Άλκη Στέα. Και τους καλοντυμένους μαέστρους και τους θεσσαλονικείς συνθέτες και στιχουργούς. Και η Έκθεση. Αρχή και τέλος πρωθυπουργών αλλά και δυναμικό πρόσωπο της αγοράς μας. Ο Νίκος Ναομίδης κι οι μυρωδιές των τσουρεκιών. Τα ηλιόλουστα πρωινά και οι ομίχλες.

Simply Different

To Milkpö

CONDENSED MILK

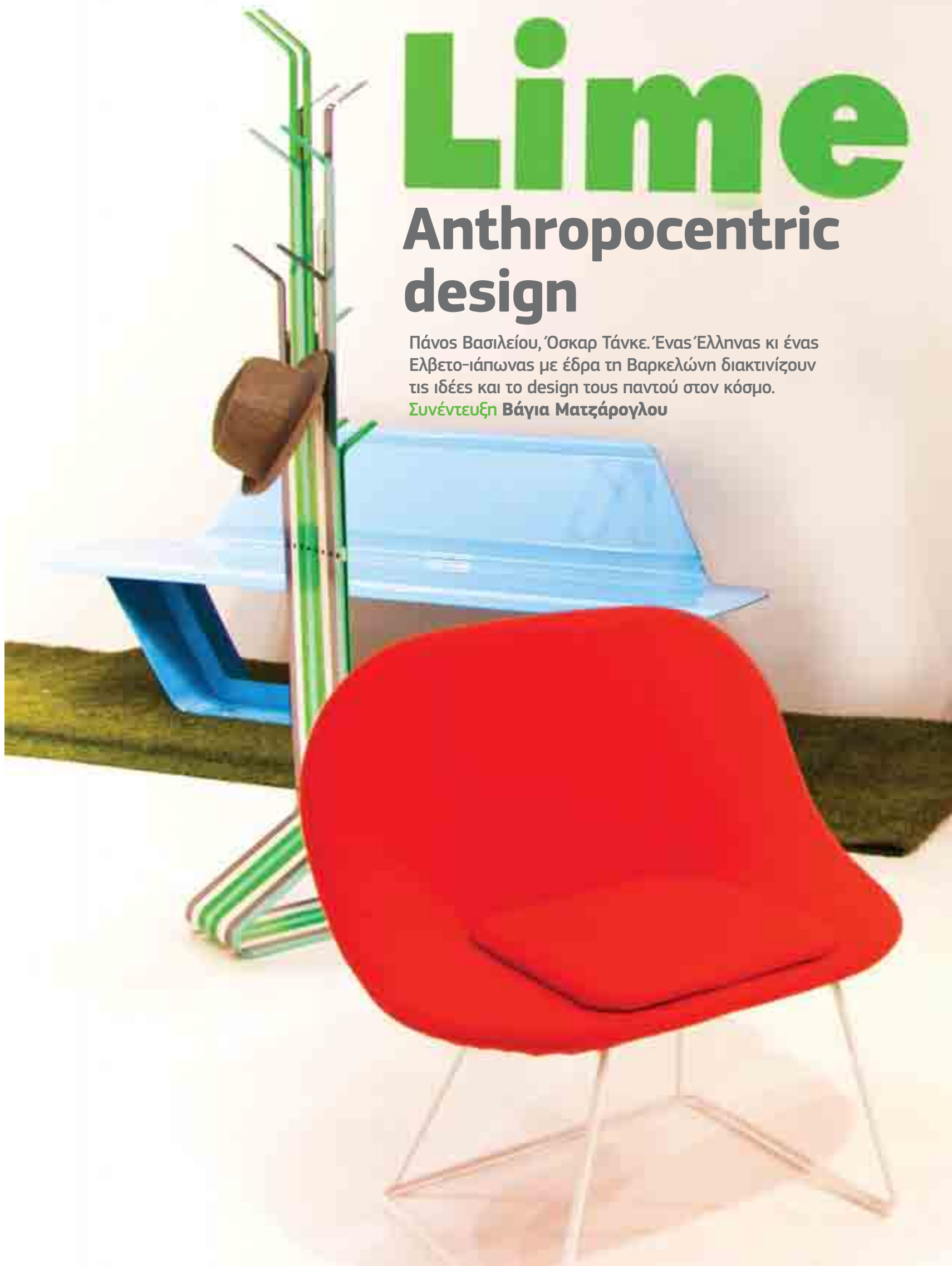

Lime

Anthropocentric design

Πάνος Βασιλείου, Όσκαρ Τάνκε. Ένας Έλληνας κι ένας Ελβετο-ιάπωνας με έδρα τη Βαρκελώνη διακτινίζουν τις ιδέες και το design τους παντού στον κόσμο.

Συνέντευξη Βάγια Ματζάρογλου

Studio

Συνομήλικοι 27 ετών. Ο Πάνος γεννήθηκε στη Λευκωσία και ήρθε στη Θεσσαλονίκη στα 16 του, όπου τελείωσε το Λύκειο Μετεώρων. Ο Όσκαρ γεννήθηκε στη Βαρκελώνη. Γνωρίστηκαν σε βρετανικό έδαφος κατά τη διάρκεια των ακαδημαϊκών τους σπουδών στο Nottingham Trend University. Αντικείμενο σπουδών: Furniture & Product Design. Η απόφασή τους να συνεργαστούν και να δημιουργήσουν το Lime Studio ελήφθη το 2005, έτος που εκπονούν την πρακτική τους εργασία. Μετά την αποφοίτησή τους, επιδόθηκαν με εντατικούς ρυθμούς στον σχεδιασμό και στη συμμετοχή τους σε διαγωνισμούς και εκθέσεις. Σε Λονδίνο (2007), Τόκιο (2008), Μιλάνο (2009), τα απλά, κομψά και καινοτόμα αντικείμενά τους κέρδισαν την αναγνώριση από το κοινό αλλά και από μεγάλους κατασκευαστές όπως οι Cappellini, TemaHome, Levantina. Το 2008, και αφού είχαν προηγηθεί αρκετές παγκόσμιες βραβεύσεις και διακρίσεις, το Lime Studio ανακηρύχθηκε από την αγγλική έκδοση του «Elle Decoration» ως ένα από τα τρία Best New British Brands.

Από το 2009 και μετά από 6 χρόνια σπουδών, εργασιακού πυρετού και βρετανικού... κρύου, το σχεδιαστικό ντουέτο μεταδημότευσε στη Βαρκελώνη. «Αποφασίσαμε ότι χρειαζόμαστε μια αλλαγή και μια πιο άμεση σχέση με τη Μεσόγειο, μιας που και οι δύο μεγαλώσαμε εκεί», εξηγεί την απόφασή τους ο Πάνος. «Αρχικά, ταξιδεύαμε πολύ πίσω στις πόλεις μας, ώσπου συνειδητοποιήσαμε πως η Μεσόγειος θα μας βοηθούσε και δημιουργικά. Σε δημιουργικές ασχολίες, η ψυχολογία παίζει μεγάλο ρόλο, οπότε προτιμήσαμε τη Βαρκελώνη», συμπληρώνει.

Από φράχτες και παγκάκια μέχρι πολυθρόνες και τραπέζια, οι δημιουργίες τους διακρίνονται για τη λειτουργικότητα και τον ανθρωποκεντρικό τους χαρακτήρα. Ποια η σχεδιαστική φιλοσοφία

τους; «Σχεδιάζουμε αντικείμενα που απευθύνονται στους γύρω μας, αντικείμενα που χρησιμοποιούνται. Τα σχέδιά μας προκύπτουν μέσα από συζητήσεις, πειραματισμό και παρατήρηση του γύρω περιβάλλοντος. Για παράδειγμα, παρατηρώντας τα αντικείμενα που χρησιμοποιούμε καθημερινά, πολλές φορές σκεφτόμαστε ποιο θα μπορούσε να βελτιωθεί ή να παρουσιαστεί με διαφορετικό τρόπο. Σχεδιάζοντας κάτι καινούργιο, επιδιώκουμε να προκύψει ένα αντικείμενο που θα κάνει τη ζωή των ανθρώπων καλύτερη. Βασικότερος σκοπός μας: η καλύτερη ποιότητα της καθημερινότητάς μας».

Η οικονομική κρίση απασχόλησε ιδιαίτερα τον Πάνο και τον Όσκαρ, καθώς ετοιμάζαν την έκθεσή τους στο Salone Satellite του Μιλάνου τον περασμένο Απρίλιο. «Παρουσιάσαμε 6 νέες δημιουργίες: μια πολυθρόνα, μια καρέκλα, ένα παγκάκι για κοινοχρήστους χώρους, ένα φωτιστικό δαπέδου, έναν «καλόγερο» κι ένα τραπέζι/γραφείο. Σχεδιάζοντας και υλοποιώντας κατασκευαστικά τις προτάσεις μας, επιλέξαμε μια σχεδιαστική πλεύση ανάλογη με τα νέα οικονομικά δεδομένα. Τα αντικείμενα που παρουσιάσαμε είναι απλά στην κατασκευή τους, δεν απαιτούν πολύπλοκες μεθόδους παραγωγής και έχουν διαχρονική αισθητική. Έτσι, μπορούν να χρησιμοποιηθούν και να παραμείνουν σε ένα περιβάλλον για πολλά χρόνια. Ως τρία βασικά υλικά, χρησιμοποιήσαμε ξύλο δρυός, ατσάλι ηλεκτροστατικά βαμμένο και υφάσματα. Πιστεύουμε ότι με έξυπνη σχεδίαση, απλά μέσα παραγωγής και επιλεγμένα υλικά μπορεί να παραχθούν αντικείμενα υψηλής αισθητικής αξίας και ποιότητας χωρίς υψηλό κόστος».

Κάποιες εταιρίες τις προσεγγίζουν οι ίδιοι, καθώς πιστεύουν πως υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις συνεργασίας. Κάποιες άλλες προσεγγίζουν το Lime Studio για τους ίδιους λόγους. Ποια ήταν η σημαντι-

κότερη έως τώρα συνεργασία τους; «Οι συνεργασίες μας με το αρχιτεκτονικό γραφείο του Αράτα Ισοζάκι, από τις οποίες πάντα προκύπτουν ενδιαφέροντα αποτελέσματα. Αν και δε δουλέψαμε στο κτήριο του Μεγάλου Μουσικής στη Θεσσαλονίκη, τώρα συνεργαζόμαστε στη σχεδίαση του Εθνικού Μουσείου στο Κάιρο της Αιγύπτου. Επίσης, σημαντικές θεωρούμε τις μακροχρόνιες συνομιλίες με τον κύριο Τζούλιο Καπελίτι, με στόχο μια επικείμενη συνεργασία».

Στην Ελλάδα έχουν στρέψει το ενδιαφέρον τους, («προσαρμοστήκαμε»), στη σχεδίαση χώρων. «Είναι τόσοι πολλοί οι επαγγελματικοί χώροι που χρειάζονται ανανέωση για να παραμείνουν ανταγωνιστικοί! Για παράδειγμα, το «Cello Bar», που σχεδιάσαμε στο Κιλκίς. Πριν ήταν ένα άδειο ίντερνετ καφέ, που πλέον έγινε κοινωνικό κομβικό σημείο».

Ως επιρροές και πηγές έμπνευσης ονομάζουν κάποιες μεγάλες προσωπικότητες του design: Charles & Ray Eames, Bouroullec Brothers, Alberto Meda, Ross Lovegrove. «Μπορεί κατά διαστήματα να μας εντυπωσιάζουν διάφορα προϊόντα, όμως κάποιοι δημιουργοί πάντα έχουν τον τρόπο να μας εμπνέουν. Παρ' όλα αυτά, πηγή έμπνευσης είναι το στιδήποτε: το περιβάλλον γύρω μας, η πόλη, πράγματα που έχουμε στην κατοχή μας και, γενικά, ό,τι προκαλεί αίσθηση στη σχεδιαστική μας αντίληψη».

Μετά από αρκετούς μήνες στη Βαρκελώνη, ο Πάνος δηλώνει ενθουσιασμένος: «Η Βαρκελώνη είναι μια φανταστική πόλη που εμπνέει. Πολλές φορές με αναγκάζει να σκέφτομαι το πώς θα μπορούσε να γίνει η Θεσσαλονίκη. Βέβαια, μοιράζω τον χρόνο μου μεταξύ Θεσσαλονίκης και Βαρκελώνης (για την ακρίβεια, βρίσκομαι περισσότερο χρόνο Θεσσαλονίκη), οπότε τη θεωρώ εξίσου εμπνευστική πόλη».

www.limestudio.co.uk

let's get in contact

CONTACT

CONTACT

Contemporary Art Club

performances / rehearsal / exhibition / multidisciplinary spaces / library & film gallery
 annual workshops
 drama / video art / scenography & costume / puppet theatre / seminars

contactspace.wordpress.com
 mycontactspace@gmail.com
 T: 2314010257
 Αδωνη 12 / Γραβιτσίου

sponsored by

www.poparound.com

DE FACTO
 cafe - bar

p.mela 19, thessaloniki
 tel: 2310 263674
 defactobar@hotmail.com
 www.defactobar.blogspot.com

De facto

Haven

coffee house - cocktail bar

Ventzelou 3, Stoa - Thessaloniki - 2310 261271

Κορνουάλη

Αύγουστος με βροχή!

Μακριά από το ελληνικό καλοκαίρι, τον ήλιο, τον ιδρώτα, τη χωριάτικη και τον συνωστισμό, η Κορνουάλη, στο δυτικότερο σημείο της Αγγλίας με θέα τον Ατλαντικό, προσφέρει μια άλλου είδους θερινή διαβίωση. **Κείμενο, Φωτογραφία Αντώνης Βλαβογελάκης**

Truro, το κέντρο της περιοχής, με εστιατόρια και pubs, το καταλληλότερο μέρος για να μείνεις.

West coast, οι Βρετανοί κατεβαίνουν Αύγουστο στην Κορνουάλη, γιατί η βροχή είναι πιο ζεστή!

Το ταξίδι με το τρένο από το Paddington του Λονδίνου δεν ήταν παραπάνω από 5 ευχάριστες ώρες μέσα από τοπία για τα οποία είχες διαβάσει στην Αγκάθα Κρίστι και μέσα από πόλεις με εκατοντάδες σπιτία και στέγες cory paste, όπως το Plymouth. Αποβίβαση στο Truro, την «πρωτεύουσα» της περιοχής, με βαριά βαριά 20 χιλιάδες κατοίκους. Εντύπωση πρώτη: Οι γλάροι κάνουν τρομερή φασαρία! Έχουν μέγεθος κοτόπουλου και απογειώνονται χωρίς πρόβλημα με ένα μήλο στο στόμα. Θα πιστέψεις ότι σε χλευάζουν και ο ήχος τους θα σε ακολουθεί μέρες.

Το Truro είναι το καταλληλότερο μέρος για να μείνεις. Είναι το κέντρο της περιοχής, θα βρεις εστιατόρια και pubs για να ικανοποιήσεις τον εσωτερικό σου κόσμο και από τον τερματικό των λεωφορείων του θα πας εύκολα, πάμφθινα και άνετα σε όποιο σημείο της περιοχής θέλεις. (Το ενδεχόμενο να οδηγήσω ανάποδα το ξεχνάμε, σε κάθε στροφή πιστεύω ότι θα είναι η τελευταία μου!) Υπάρχει ένα ημερήσιο εισιτήριο με το οποίο ανεβοκατεβαίνεις όσες φορές θέλεις σε οποιοδήποτε λεωφορείο της περιοχής, σε πολλές διαδρομές θα είσαι μόνος στο κατάστρωμα ενός cabrio double decker και θα αγναντεύεις τον ωκεανό. Υπέροχα! Τρεις προτάσεις για να μείνεις στο Truro. «Hotel Carlton» για σουκιά, πέντε λεπτά από το κέντρο, να προτιμήσετε μία από τις δύο σοφίτες. Υπέροχη μυρωδιά το πρωί, από αβγά και μπέικον! Για να είστε καράκεντρο προτιμήστε το «Mannings», όπου θα τρώτε επίσης αξιοπρεπώς στο εστιατόριό του. Και για περισσότερη χλίδα, αξίζει να χτυπήσετε, έστω μία μέρα, στον πύργο του «Alverton Minor»!

Να πιείτε κι ένα malt στον κήπο του από μένα. Όσες μέρες και να μείνεις στην περιοχή, θα βρεις άλλο ένα εντυπωσιακό μέρος να επισκεφτείς. Στις έξι μέρες πρόλαβα μερικά και περιγράψω.

Eden Project: Είπαμε, λατρεύεις την γκριζαδούρα, αντέχεις το ντριζλ, αλλά τη μέρα που ρίχνει cats and dogs πηγαίνεις στο εντυπωσιακό σκηνικό που έχουν στήσει μέσα σε έναν κρατήρα! Δύο τεράστια θερμοκήπια-θόλοι, εξομοιωτές κλίματος. Το πρώτο φιλοξενεί την τροπική βλάστηση όλου του πλανήτη και το δεύτερο εξομοιώνει το περιβάλλον της Μεσογείου. Εντυπωσιακό!

Penzance: Η πρώτη επαφή με την παλιόροια. Ένα λιμάνι με σκάφη να στέκονται στην άμμο... Κάθε έξι ώρες τα νερά του ωκεανού ανεβοκατεβαίνουν. Πέτυχα το «γέμισμα». Ο ωκεανός φυσάει και ψεκάξει, το ίδιο κάνει κι ένα σύννεφο από επάνω. Γυρνάς τη μηχανή να τραβάει σέπια...

Lands End: Εκεί που τελειώνει η Αγγλία και απέναντι είναι η Αμερική. Γκρεμός! Ακούω το βρυχηθμό του ωκεανού. Μόνο τον ακούω όμως! Η ομίχλη φροντίζει να μη βλέπω την τύφλα μου. Η διαδρομή προς και από όμως γίνεται πάνω στο κατάστρωμα του cabrio double decker, που προανέφερα, και είναι συγκλονιστική!

St Ives: Πατί, καλέ μου άγγλε τουρίστα, δεν πας στην Ελλάδα να αφήσεις συνάλλαγμα; Μια υπέροχη τοποθεσία, μια πανέμορφη κωμόπολη και ένα πλήθος Βρετανών που κατεβαίνουν Αύγουστο

στην Κορνουάλη, γιατί η βροχή είναι πιο ζεστή! (Ατάκα του Θωμά του Κάπελα, που μου πυροδότησε αυτό το ταξίδι και τον ευχαριστώ!) Το πλήθος είναι για γέλια και για κλάματα! Γονείς, παιδιά, σκυλιά, μαγιό, δερμάτινα, πουλόβερ, σορτσάκια, γούνες, σαγιονάρες και μπότες! Κρίμα!

Newquay: Το μεγαλειώδες τοπίο! Μια πόλη που καταλήγει σε βράχους, που κόβονται φέτα μέσα στον ωκεανό. Από κάτω πελώωρια αμμουδιά, που έχει προκύψει από την άμπωτη. Λουόμενοι και σέρφερ εκμεταλλεύονται τις ώρες που τραβιούνται τα νερά. Δε θα ξεχάσεις ποτέ τον ήχο του ωκεανού από κάτω σου! Ένας καφές στο ξενοδοχείο «Headland» με θέα τους σέρφερ και μια βόλτα μέχρι το παρατηρητήριο... must!

Falmouth: Δε γνωρίζω πώς είναι η πόλη το πρωί, την πέτυχα απόγευμα, ώρα ηλιοβασιλέματος, εντελώς ήσυχη, μελαγχολική, γοητευτική! Not much to do, αλλά ένα ψάρι και ένα κρασί στο εστιατόριο του «Green Bank hotel» χαζεύοντας τις βάρκες στο (κατά κάποιον τρόπο μικρό) φιόρδ είναι ό,τι πρέπει!

Οι μέρες τελείωσαν, όπως το συνηθίζουν άλλωστε, υπερβολικά γρήγορα. Έτσι, έμειναν κάνα δυο-τρία σημεία για μια επόμενη φορά. Εάν εσείς προλάβετε, σημειώστε το Padstow, το ακρωτήριο Lizard και το Perranporth. Στην επιστροφή, προτείνω δύο μέρες αποσυμπίεσης στο Λονδίνο, και μετά είστε έτοιμοι για να αποξηράνετε το υγρό πια κορμί σας σε κάποια ελληνική παραλία!

G. Papandreou 24
☎ 30 2310 867 448
www.thebristolpub.gr

THE BRISTOL PUB

THE BRISTOL PUB
COFFEE & BEER

Μαρία Χαραμή

Happiness is a warm gun

As δοκιμάσουμε το μενού της. Αυτό το καλοκαίρι η Μαρία Χαραμή προσφέρει απλόχερα συνταγές και συμβουλές ευτυχίας μέσα από το βιβλίο της «Η χαρά της ζωής».

Συνέντευξη Ναυσικά Γκράτσιου Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

Η Μαρία Χαραμή, κορυφαία δημοσιογράφος του ευ ζην και συγγραφέας, εδώ και χρόνια ασχολείται μόνο με τα ωραία, εκλεκτά κι ευγενικά πράγματα αυτής της ζωής. Κριτικός γεύσεων και κουζίνολόγος με τις πιο αξιόπιστες περγαμνές, έχει γίνει πλέον η γκουρού της ευζωίας για πολλούς Έλληνες που διαβάζουν μανιωδώς τα σιλτάτα άρθρα της στα περιοδικά που γράφει. Πρόσφατα, αποφάσισε να μαζέψει τις καλύτερες διδαχές της για τη ζωή και να τις δέσει σε ένα βιβλίο, που πολύ εύγλωττα ονόμασε «Η χαρά της ζωής» (εκδόσεις Καστανιώτη). Άλλωστε, όπως και η ίδια αναφέρει στον πρόλογό του, η χαρά την απασχολεί εκ γενετής. Κι αυτό φαίνεται...

«Η απόφασή μου να ασχοληθώ με τη δημοσιογραφία του ευ ζην ήταν απολύτως συνειδητή, και σχεδιασμένη επίσης. Επρόκειτο για μια μόδα την οποία παρατηρούσα να έρχεται φουλαριστή στην Ευρώπη σαν κοινωνικοπολιτικό φαινόμενο. Δεν είναι τυχαίο που ένα κίνημα σαν αυτό του slow food, το οποίο στην Ιταλία είναι ισχυρότατο, στελεχώθηκε εξ αρχής από παλιούς αριστερούς, γι' αυτό κι έχει και τόσο καλή οργάνωση. Η αριστερά, βλέπετε, φημίζεται για την οργάνωσή της, από την άποψη ότι μαθαίνεις να λειτουργείς σαν μέλος μιας ομάδας, ακολουθώντας κάποιες δομές, σεβόμενος την ιεραρχία. Είδα λίγο πιο νωρίς από τους άλλους τη μόδα που θα πλημμύριζε τη Δύση επί δύο δεκαετίες και παραπάνω. Και την έφερα πρώτη.

»Το γούστο, όπως και το ταλέντο, εξασκούνται. Αν πηγαίνεις σε μουσεία, σε κήπους, αν παρατηρείς τα πρόσωπα των ανθρώπων, μαθαίνεις να ξεχωρίζεις το όμορφο. Το άσχημο είναι κάτι που χτυπάει αμέσως στα μάτια.

»Το τελευταίο μου βιβλίο λέγεται «Η χαρά της ζωής», και το είχα χρόνια στο νου μου να το κάνω. Έχω παρακολουθήσει και μια σειρά μαθημάτων προσωπικής αυτοβελτίωσης, είχα ένα μεγάλο δείγμα ανθρώπων και παρατηρούσα την εξέλιξή τους, παρατηρούσα και τον εαυτό μου. Όλη αυτή η ιστορία μου άλλαξε τη ζωή, γιατί είδα ότι μπορώ να επηρεάσω τον ρου των γεγονότων. Πήρα χαρτί και μολύβι κι άρχισα να καταγράφω τις μικρές και μεγάλες επιτυχίες κι ευλογίες. Άρχισα να παρατηρώ όχι τα πράγματα που λείπουν αλλά αυτά που περισσεύουν, τόσο στη δική μου πραγματικότητα όσο και στις ζωές των άλλων. Ξαφνικά, μου έπεσε στο κεφάλι μια κεραμίδα, μια σοβαρή επαγγελματική ήττα, που καθόλου δεν περίμενα. Πέρασαν αρκετοί μήνες με κλάμα και μαράζι, ήμου

και νιόπαντρη, και ο άντρας μου προσπαθούσε με κάθε τρόπο να με στηρίξει και να με παρηγορήσει κι είχα την εντύπωση ότι δεν τα κατάφερνε να βρει τις καίριες κουβέντες που θα παρηγορούσαν την ψυχή μου. Συνειδητοποίησα ότι αυτό το χάλι θα πρέπει να το φτιάξω μόνη μου. Ένας από τους τρόπους που σκέφτηκα είναι να γράψω αυτό το βιβλίο για την ευτυχία, που χρόνια είχα στο μυαλό μου. Του Καστανιώτη του άρεσε η ιδέα, αν και ως αριστερός, τα βλέπει λίγο καχύποπτα αυτά τα αμερικάνικα συστήματα. Και η αλήθεια είναι ότι υπάρχει πολύ σκαρταδούρα σε αυτόν τον τομέα.

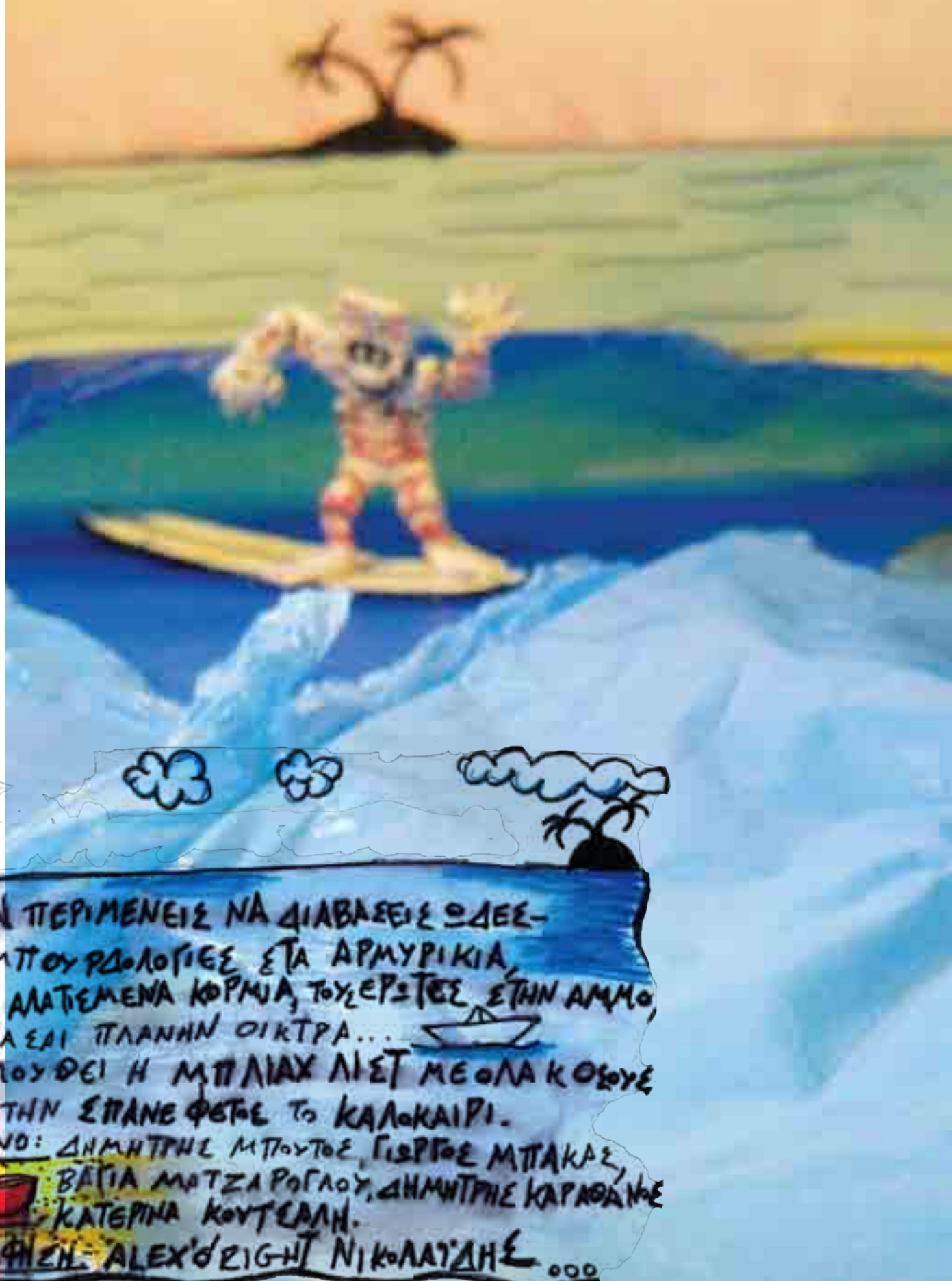
»Αυτό είναι το ένατο βιβλίο μου. Μεταξύ των υπολοίπων, έχω μεταφράσει την «Πριγκιπέσα» της Χάριετ Ρούμπιν, που είναι στην πραγματικότητα ο Μακιαβέλι για γυναίκες. Με την ηρωίδα αυτού του βιβλίου δε συμφωνώ απολύτως. Άλλωστε, ο μεσογειακός άνθρωπος έχει τα δικά του χαρακτηριστικά. Δεν μπορεί να συγκριθεί με τη σκληρή Αμερικανσεβραία του βιβλίου. Εμένα μου αρέσει ο σχεδιασμός και η μελέτη στο κάθε τι. Δεν είμαι του τυχαίου. Μου αρέσει η ιδέα του να συλλαμβάνω ένα σχέδιο κι αυτό να βγαίνει!

»Ο πολιτισμός ενός λαού μετρείται με τα βιβλία που αγοράζει και το σαπούνι που καταναλώνει. Σαν λαός είμαστε καθαρός και μοσοχομυρωδάτος σε σύγκριση με άλλους λαούς και με το παρελθόν μας. Ως προς τα βιβλία με λυπεί η κατάσταση. Καταλαβαίνω ότι ο βορράς, επειδή έχει μεγάλες, σκοτεινές νύχτες, κάνει τους ανθρώπους πιο εσωστρεφείς και πιο φιλιαναγνώστες. Εμείς όμως δεν επιτρέπεται να μη διαβάζουμε. Είναι κρίμα η αγορά του βιβλίου να είναι τόσο μικρή. Κάτι πρέπει να γίνει και με τις τιμές για να γίνουν πιο προσιτά στον κόσμο. Πάντως, ως δώρο, το βιβλίο παραμένει φθινό. Είναι οπωσδήποτε φθηνότερο από ένα γλυκό.

»Η ευτυχία είναι θέμα απόφασης. Δηλαδή στρίβεις το κουμπί από τη μιζέρια, την γκρίνια, το παράπονο, στο δόξα τω Θεώ! Μετά χρειάζεται άσκηση. Δέκα λεπτά στο ξεκίνημα της κάθε μέρας. Το συνηθίζεις, όπως το περπάτημα...

»Ο μεγαλύτερος σύμμαχος της χαράς είναι η παρέα. Το να μοιράζεσαι τα πράγματα. Για μένα είναι πολύ σημαντικό. Γι' αυτό και κάνω τη δουλειά που κάνω. Όλα αυτά, βέβαια, ξεκινάνε από τη βάση της καλής σχέσης και της καλής παρέας με τον εαυτό μας. Όλοι μας περνάμε κάποτε τα σκοτάδια μας και τους δαίμονές μας. Το θέμα είναι να είσαι αποφασισμένος να τους νικήσεις, ακόμη κι όταν ξέρεις ότι θα έρθουν...»

☁ ☁ ☁
2010: ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ!

☁ ☁ ☁
ΑΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙΣ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΕΙΣ ΟΔΕΣ-
- ΜΠΟΥΡΔΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΑ ΑΡΜΥΡΙΚΙΑ,
ΤΑ ΑΛΤΙΜΕΝΑ ΚΟΡΜΙΑ, ΤΟ ΧΕΡΣΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΜΜΟ,
ΠΛΑΝΑ ΕΙ ΠΛΑΝΗ ΟΙΚΤΡΑ...
ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Η ΜΠΛΙΑΧ ΛΙΣΤ ΜΕ ΟΛΑ ΚΟΡΟΥΕ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΠΑΝΕ ΦΕΤΕ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ.
ΚΕΙΜΕΝΟ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΥΤΣΕ, ΓΙΩΡΓΟΣ ΜΠΑΚΑΣ,
ΒΑΓΙΑ ΜΑΤΖΑΡΟΓΛΟΥ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣ
ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΟΥΤΣΑΛΗ.
ΣΙΝΟΓΡΑΦΗΝ: ALEX'ORIGHT ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ 000

Όσοι, πριν πέσουν στη θάλασσα, βρέχονται στα μπράτσα, στους ώμους και το στήθος, για να «μην πάθουν καρδιά». So Λάμπρος Κωνσταντάρας!

Οι μακρυμάλληδες που βγαίνοντας από τη θάλασσα τινάζουν τη μαλλούρα τους και σε πιτσιλάνε. Όπως τα σκυλιά!

Οι και-καλά-αριστοκράτισσες μάνες που φωνάζουν το παιδί τους στην παραλία: «Ιωάννη, Κωνσταντίνε, Μιχαήλη, Ευάγγελε, όχι στα βαθιά, παιδί μου!». Κανέναν παιδάκι σε αυτή τη χώρα, εκτός από τον Γιωργάκη Παπανδρέου, δεν το φωνάζουν πια με το υποκοριστικό του: Γιαννάκη, Κωστάκη, Μιχαλάκη, Βαγγελάκη;

Οι τρέντηδες που οδηγούν ποδήλατο πειστικά. Διαθέτουν όλα τα αξεσουάρ (κολάν, εμπρόσθιο-οπίσθιο φανάρι, τσαντάκι σέλας, παγουροθήκη, ταχύμετρο, φτερά λάσπης, κουδούνι, παλμογράφο), συνήθως για να διανύουν απόσταση από τη θάλασσα ως το σουπερμάρκετ. Το βράδυ βγαίνουν για κλάμπινγκ με το ποδήλατο και το παρκάρουν επιδεικτικά μπροστά στο μπαρ.

Οι διασκεδαστές σε «πειρατικά», τράτες, σκούνες και λοιπά τουρίστ γαμοκάικα που κάνουν εκδρομές. Εσύ ξερνάς κι αυτοί σε τραβάνε με το ζόρι να χορέψεις λάτιν, τσιφτετέλι ή Zorba syrtaki.

Τα δελτία Τύπου από διάφορα καλοκαιρινά φεστιβάλ που υπόσχονται «τζαζ δρώμενα με θέα τα φεγγάρια του Αυγούστου». Την ίδια στιγμή, οι ραδιοφωνικοί

παραγωγοί, διαβάζοντας τα δελτία αισθάνονται την ανάγκη να ντύσουν το «δρώμενο» με Χαρούλα Αλεξίου και το «Έχει Πανσέληνο απόψε κι είν' ωραία».

Η γκόμενα που διαβάζει κάθε χρόνο στην παραλία «Το μυστικό», (το μοναδικό βιβλίο που έχει διαβάσει στη ζωή της), και άμα τη ρωτήσεις «πώς σου φάνηκε», σου απαντά «φοβερή μετάφραση». Λες κι έχει διαβάσει την αγγλική έκδοση.

Οι βρομογιάπηδες που παίρνουν σερί όλα τα ακριβά θαλάσσια σπορ (ανεμόπτερα, παραπέντε, paraski, jet ski, γουίντ σερφ) και κάνουν να φαντάζει η δική μας διασκέδαση φθηνή και βαρετή.

Όσοι πίνουν βαρυσήμαντα στο μπιτσόμπαρο. Τους αναγνωρίζεις από το χέρι που ψαχουλεύει διαρκώς μέσα στο μπολάκι με το ξηροκάρι και την έκφραση: «το ποτό πρέπει να το πίνεις, να μη σε πίνει!». Συνήθως παραγγέλνουν τεκίλα κίτρινη με φέτα πορτοκάλι, για να την πετάξουν επιδεικτικά στο τασάκι. Καπνίζουν στριφτά- στρίβουν τσιγάρο τελετουργικά, καθισμένοι σταυροπόδι, με βλέμμα γεμάτο νόημα και με τον λογιισμό τους κάπου μακριά. Πού; Σε κανέναν μουσακά;

Οι μπάρμαν που σερβίρουν το ποτό με τον πλαστικό αναδευτήρα, που δεν ξέρεις τι να τον κάνεις, ώσπου τον πετάς στο τασάκι, μαζί με τη φέτα πορτοκάλι και τα βρεμένα αποτσίγαρα.

Οι Γκιόσες του Κάμπινγκ, ήτοι γκόμενες που βάζουν τα νύχια τους ασορτί με το πολύχρωμο ρολόι

τους, μιλάνε για τα ορμονικά τους στην παραλία, και το βράδυ κάνουν πιστολάκι στις τουαλέτες και πηγαίνουν στο μπιτς μπαρ φορώντας τακούνια και τα καλά τους. Μιάου!

Τα Αγόρια του Καλοκαιριού, στο ίδιο πάλι ραντε-βού. Φορούν κολιέ από κοχύλια και ψυχεδελικά παρεό με κρόσσια, φτιάχνουν ράστα-τζιβα όχι μόνο το μαλλί αλλά και το μούσι τους, περπατούν ξυπόλητοι. Η επιστροφή του Βασίλη Τσιβιλίκα από τη «Θεία μου τη χίπισσα».

Οι τύποι που, χωρίς κανέναν απολύτως λόγο, σκάβουν τα καρπούζια, τα γεμίζουν τεκίλα, βότκα και ότι άλλο οινόπνευμα υπάρχει πρόχειρο τριγύρω και πίνουν σαν Αγγλάκια, μέχρι να αρχίσουν να ξερνάνε τα άντερά τους. Το άλλο πρωί ξυπνάνε και λέει ο ένας τον άλλον: «Είμαστε τρελοί, ρε φίλε, τι ήπιαμε χθες;». Δεν είστε τρελοί, ηλίθιοι είστε!

Το λάπτοπ στη θάλασσα, το τάβλι στη θάλασσα, οι ρακέτες στη θάλασσα, οι φουσκωτές πολυθρόνες στη θάλασσα, ειδικά αυτές που έχουν και υποδοχή για το φραπεδοπότηρο, το hands free στο αφτί ακόμα και στη θάλασσα. Να τα πάτε αλλού!

Οι γκόμενες-κορμιά που αλείφονται ασταμάτητα κι επιδεικτικά με λάδι στην παραλία. Α να χαθείς, μας κούλωσες!

Όσοι ρωτούν «πόσα megarixels έχει η φωτογραφική σου μηχανή» ή «τι μνήμη έχει το κινητό σου» για να πιάσουν κουβέντα. Είσαι βλάκας, είσαι βλάκας!

Ο κουκλεντές κάμακας που φοράει το πόλο του με σκωμένο γιακά και κερνάει σέικερ σε άγνωστα κορίτσια στο μπιτς μπαρ. Τζάμπα ξοδεύεσαι.

Οι «αστείοι» της παρέας που αναπαράγουν ατάκες διαφημίσεων. Αφού πέσει μας εξάντλησαν με το «όχι για μένα, για τη φουκαριάρα τη μάνα μου», φέτος άρχισαν ήδη να μας διαλύουν με το «τυχαίο, δε νομίζω». Χα χα, ξαφλαλώθηκαμε, κωρατατζή!

Οι κάποιες ηλικίας τύποι που περνώντας έξω από τα καλοκαιρινά κλαμπ χρησιμοποιούν τη φράση «πάνε τώρα αυτά για μας». Στο τραπέζι του Δεκαπεντάγουστου είναι οι ίδιοι που λένε «εγώ θα καθίσω με τη νεολαία». Τη νεολαία τη ρώτησαν;

Αυτοί που πάντα ξέρουν κάτι παραπάνω από εσένα. Το χειμώνα δηλώνουν «πίτσα μόνο από...», «καλό το τρίγωνο Πανοράματος, αλλά...», «τσίπουρο χωρίς γλυκάνισο, φυσικά!», ενώ το καλοκαίρι στις ψαροταβέρνες είναι αυτοί που αναλαμβάνουν να διαλέξουν ψάρι για όλη την παρέα. Γυρνώντας από τις διακοπές, αφήνουν υπονοούμενα για το ότι ανακάλυψαν «μια τέλεια μουσική παραλία στην οποία πας μόνο με σκάφος», «μια και γαμώ τις ταβέρνες που την έχει ένας παππούς, που ψαρεύει το πρωί, και μια γιαγιά, που τηγανίζει με δικό της λάδι...».

Αυτοί που ξέρουν από κρασί, οι οποίοι, ακόμα και στη Σαντορίνη ή τη Λήμνο, αντί για το ντόπιο χύμα, παραγγέλνουν καλιφορνέζικο ή Κτήμα Κωλομπαρίδη. Στη συνέχεια ζητούν από τον σερβιτόρο να

το δοκιμάσουν πρώτοι, το μυρίζουν, το πλαταγίζουν στον ουρανό τους και τελετουργικά νεύουν καταφατικά. Μετά προσκαλούν την ομήγυρη να επισκεφτούν τον χειμώνα το αποστακτήριο του Κωλομπαρίδη για να πάρουν και αυτοί μαθήματα γευσιγνωσίας.

Τα φιλόζωα γκομενιάν που κουβαλάνε τα σκυλιά τους στην παραλία. Όχι μόνο πρέπει να ανέχεσαι τη μαδημένη γούνα των τετράποδων, πρέπει να συμμετάσχεις και στην κατοουροφιλολογία της αφεντικιάς τους (που βρομάει σκυλίλα) περί ζευγαρώματος, τυχόν αλλεργιών τους ή ψυχολογικών προβλημάτων του ζωντανού. Γαβ, μωρή!

Οι νησιώτικες ταβέρνες που πουλάνε ατόφια «παράδοση», και στο ύφος του ταβερνιάρη και στις τιμές, αλλά, αν προσέξεις καλύτερα, θα δεις λάμπες IKEA και τασάκια Praktiker.

Τα εστιατόρια ή τα ενοικιαζόμενα δωμάτια με βουκολικά ονόματα «Ανεμόεσσα», «Απάγκιο», «Αγνάντι», «Μουράγιο», «Μαϊστράλι». Υπάρχουν σε κάθε νησί, σε σημείο που να υποπτεύεται ότι είναι franchise.

Όσοι κάνουν μανούρα στο μπιτσόμπαρο που δεν πήραν απόδειξη για το ποτό τους.

Όσοι μπιτσομπαρίστες δε δίνουν απόδειξη. Οι gym fanatics, που ακόμα και στις διακοπές βγαίνουν πουρνό πουρνό για τζόκινγκ. Σιγά μη σου μαραθεί κανένας κοιλιακός!

Αυτή που, αντικρίζοντας το λιμάνι/τη θάλασσα/το νησί/τη χωριάτικη, λέει «τέλεια, θα κλάψω!». Στην καφετέρια παραγγέλνει «μέτριο προς το γλυκό» ή «espresso macchiato» ή «espresso lungo». Στους φίλους της δηλώνει πως άκουσε «ένα γαμάτο track», στις φίλες της διατείνεται πως φέτος το χειμώνα «έχει δουλέψει πολύ με τον εαυτό της». Το βράδυ κυκλοφορεί με καφτάνι ή καζάκα και αφουγκράζεται το «vibe» και τη «μυστηριακή ενέργεια» του νησιού. Eηjoy!

Αυτοί που στέκονται μια ώρα μπροστά σου στο περίπτερο του κάμπινγκ ή στο πρακτορείο Τύπου της Χώρας μέχρι να διαλέξουν DVD.

Όσοι συλλέγουν τα γκουρμέ ένθετα των εφημερίδων ή κόβουν συνταγές με το ψαλιδάκι και στις διακοπές τους. Για να πειραματιστούν από Σεπτέμβρη;

Όσοι ψάχνουν στο νησί μαγαζιά με βιολογικά προϊόντα, προκειμένου να διακηρύξουν την πίστη τους στην «ποιότητα ζωής».

Οι ηλιθιότητες που ακούγονται στην παραλία από κοριτσοπαρέα που τον χειμώνα παρακολουθούσε σεμινάρια αυτοβελτίωσης: «Δεν ξέρω τι θέλω στη ζωή μου», «Δεν καταλαβαίνω τι νιώθει», «Δεν εκφράζεται», «Πρέπει να είσαι ο αληθινός σου εαυτός», «Μην κρύβεις τους φόβους σου», «Μη φοβάσαι ούτε να ρισκάρεις ούτε να διεκδικήσεις», «Νομίζω πως η σχέση μας πριν διαλυθεί είχε αδειάσει». Μήπως ψάχνουν τον Μανωλιό τον μπήχτη;

Το μαλλί κομμωτηρίου με το οποίο αναχωρεί η Ελληνίδα για τις διακοπές της. Φουσκωμένο σαν αερόστατο, μπουκλωτό γάμου και πίτα στη λακ, στην επιστροφή είναι άλοστο και πατημένο σαν σκυλοκούραδο.

Οι σερβιτόρες και οι σερβιτόροι σε εναλλακτικά μπαρ εναλλακτικών νησιών, βλέπε Ανάφη, Αμοργό, και πάει λέγοντας. Το χειμώνα σπουδάζουν χορό ή πιθοποιία, εξ ου και οι αέρινες κινήσεις τους κατά το σερβίρισμα-performance. Αρκετοί από αυτούς είναι καταραμένοι καλλιτέχνες, που «τους έφαγαν τα κυκλώματα». Φορούν σαλβάρια και τα κοσμήματα που σχεδιάζει η καλύτερή τους φίλη και κοιτούν αλλού όταν τους κάνεις νόημα πως θέλεις να παραγγείλεις.

Αυτός που την τελευταία μέρα των package holidays παίρνει πρωτοβουλία και δήθεν συνωμοτικά κάνει έρανο για τον ξεναγό-συνοδό. Αφού μαζέψει το μαγαζόκο, σε μια σεμνή τελετή, του το παραδίδει «εκ μέρους όλων των εκδρομέων, παρότι κάποιος δεν έδωσαν τίποτα». Στα παιδικά του χρόνια ήταν ταμίας της τάξης και, όταν μεγάλωσε, έγινε διαχειριστής της πολυκατοικίας. Στο μεταξύ, ο ξεναγός-συνοδός τα έχει αρπάξει χοντρά από όλους νωρίτερα σε κάτι γεύματα, ψώνια, εισόδους μουσείων...

Οι ψυχάκηδες-μυσταγωγοί που στις συναυλίες φωνάζουν «σσος» για το παραμικρό. Αν πέσουν σε πανηγύρι, εκστασιάζονται με τον λυράρη, ακόμα κι αν είναι μούφα. Και το πανηγύρι και ο λυράρης.

Ο σεμνός λυράρης σε πανηγύρι, που ξαφνικά πωρώνεται και αρχίζει ένα ατελείωτο σπασοκλαμπάνικο σόλο, τίρι τίρι τίρι τίρι.

Οι μπαντάνες και τα δερμάτινα όσων ταξιδεύουν κομβό με τις μοτοσικλέτες τους. Τόσο 80s, τόσο easy riders for the masses.

Οι αναποφάσιστοι των διοδίων, που αλλάζουν διαρκώς λωρίδα.

Οι ακάλυπτοι πολυκατοικιών στις πόλεις, όταν τα ζεύγη έφυγαν διακοπές και πάρκαραν το μωρό στη γιαγιά. Μια στρίγκλα κυνηγάει ένα σκατόπαιδο για να μην πέσει από το μπαλκόνι.

Το αφόρητη-κλισεδούρα λεξιλόγιο, που από τις έντεχνες ή τις indie γειτονιές του χειμώνα μετακομίζει στις παραλίες. «Μπιρίτσα», «λιγοθυμιά», «τσίου», «τιειπεστώρα;» σαν μια λέξη, «παρεάκι», «λιοπύρι», «μεζεκλίκια», «θερινό σινεμαδάκι», «παρδοσιακός καφενές», «δεν την παλεύω», «πάω

διακοπές για να αδειάσει το κεφάλι μου και να γεμίσω τις μπαταρίες μου», «το ρακόμελο τα σπάει».

Αυτοί που από τις 15 Αυγούστου αρχίζουν τα «καλό χειμώνα να 'χουμε».

Όσοι σε υποχρεώνουν να δεις τις 450.000 φωτογραφίες ή τα αγγελοπουλικά βίντεο από τις διακοπές ή το ταξίδι τους. Εσύ πρέπει να δείχνεις ενθουσιασμένος, όπως και τότε που σε ξαναέπρηξαν με το βίντεο του γάμου τους.

Τι σου την έσπασε φέτος το καλοκαίρι; Ποιοι σε τσίτωσαν και θέλεις να τους ανταποδώσεις; Στείλε τη δική σου Μπλιαχ List στο info@soulmag.gr και στο τεύχος Σεπτεμβρίου, που θα δημοσιευτεί, όλη η εκδίκηση θα είναι δική σου.

Tattoo - Piercing

Dermal Anchore

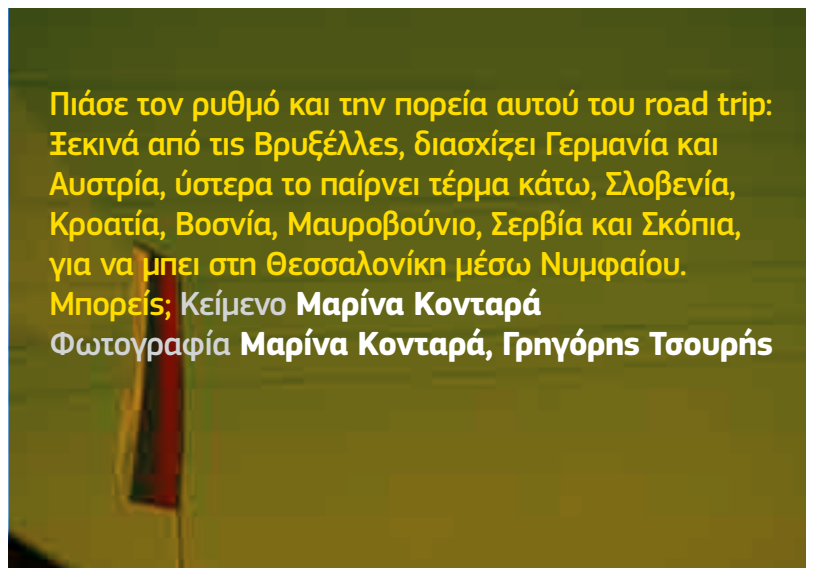

stigma

advertorial

Τρεις στρώσεις κάτω από το δέρμα σου είναι στιγματισμένη μια ξένη ουσία με διάφορες μορφές να σχηματίζουν εικόνες και γράμματα που σε συμβολίζουν και σε κάνουν να θυμάσαι κάτι για όλη σου τη ζωή. Και όλο αυτό οφείλεται στη σκέψη μιας στιγμής. Στιγματίσε και εσύ τη ζωή σου με κάτι που σε αντιπροσωπεύει, στιγματίσε την τώρα.

Balkan

beat

box

Κάν' το, αν μπορείς!

Πιάσε τον ρυθμό και την πορεία αυτού του road trip: Ξεκινά από τις Βρυξέλλες, διασχίζει Γερμανία και Αυστρία, ύστερα το παίρνει τέρμα κάτω, Σλοβενία, Κροατία, Βοσνία, Μαυροβούνιο, Σερβία και Σκόπια, για να μπει στη Θεσσαλονίκη μέσω Νυμφαίου. Μπορείς; Κείμενο **Μαρίνα Κονταρά**
Φωτογραφία **Μαρίνα Κονταρά, Γρηγόρης Τσουρής**

Οι Βρυξέλλες καμουφλάρουν τη μόνιμη υγρασία τους με μια γερή δόση ήλιου, σαν για να μας πείσουν να μη φύγουμε, αλλά η απόφασή μας είναι αμετάκλητη: φορτώνουμε τα τελευταία μπαγκάζια στο αυτοκίνητο και ξεκινάμε για τον νότο. Πρώτη στάση, η Τρίερ στη Γερμανία. Σε αυτή την πόλη γεννήθηκε ο Μαρξ. Μια επίσκεψη στο πατρικό του, που έχει μετατραπεί σε μουσείο επιβάλλεται, καθώς ο προορισμός μας είναι τα πρώην κομμουνιστικά Βαλκάνια: από τη θεωρία στο αποτέλεσμα. Δεύτερη στάση στο Μόναχο, για κλασικά βαυαρικά λουκάνικα, συνοδευόμενα από άφθονη πίλσενερ. Στους δρόμους φεστιβάλ κλασικής μουσικής. Απολαμβάνουμε βουρστ ακούγοντας Μότσαρτ και Χέντελ στην πλατεία Εθνικού Θεάτρου.

Η κάθοδος συνοδεύεται από βροχή στις Άλπεις. Σταματάμε στο Σάλτσμπουργκ για να θυμηθούμε στιγμές από τη «Μελωδία της ευτυχίας». Στο καφέ «Τομασέλλι», κοντά στον καθεδρικό, διαλέγουμε λαχταριστά αυστριακά γλυκά από τον τεράστιο δίσκο που ο σερβιτόρος τοποθετεί προκλητικά μπροστά στη μύτη μας! Η τεράστια λίμνη του Μπλεντ στη Σλοβενία προσφέρεται για απογευματινό μπάνιο κάτω από το κάστρο. Στην Τεργέστη, δίπλα στο μέγαρο της Νομαρχίας, ένα κουαρτέτο ανατολικοευρωπαϊκής προέλευσης. Θα μπορούσαν να παίξουν στην Καμεράτα, αν' αυτού λειτουργούν σαν φόντο για τουριστικές βόλτες συνοδεία παγωτού.

Ο Τίτο δε βουτάει πια εδώ

Στα πρώτα αλβανικά σύνορα μας υπενθυμίζουν τι σημαίνει έλεγχος διαβατηρίων· ευτυχώς, όχι και αποσκευών. Τελικά, σε όλα τα σημεία του πλανήτη στολή σημαίνει εξουσία και δεν υπάρχει περιθώριο να το αγνοήσεις! Βρισκόμαστε πλέον στην Κροατία, και μαθαίνουμε γιατί δεν πρέπει να ακολουθείς πιστά τους ταξιδιωτικούς οδηγούς. Σύμφωνα με τον δικό μας, ο Τίτο περνούσε τις διακοπές του στη

φημολογούμενης μυθικής ομορφιάς Πούλα - σήμερα το ίδιο κάνουν χιλιάδες ιταλοί τουρίστες, εξ ου και η ομορφιά ανήκει στο παρελθόν, ενώ στέκεται αδύνατο να βρούμε διαμονή. Μένουμε λίγο πιο έξω, στο Βόντνιαν: ένα χωριό που θυμίζει παλιά ελληνική επαρχία. Στη «Βοντινάνκα», ένα από τα καλύτερα εστιατόρια της περιοχής, το φαγητό είναι πεντανόστιμο και πάμφθινο, το ντεκόρ εντυπωσιακά καλόγουστο και ο σερβιτόρος πρόθυμος να μας πάει στα δωμάτια μας με το αυτοκίνητό του, καθώς ξαφνικά ξεσπάει καλοκαιρινή μπόρα και ξεμένουμε.

Η Κροατία προσφέρεται για island hopping, αλλά το σπορ είναι λιγάκι ακριβό. Παρ' όλα αυτά, το Μπέλι στο νησί Κρες διαθέτει κρυστάλλινα νερά, ενώ το Τσέτικ στο Μάλι Λόσιν δίνει την εντύπωση εξωτικής παραλίας σε εκδοχή φιορδ. Απέναντι, στην ηπειρωτική ακτή, η φύση φοράει τα καλά της στο εθνικό πάρκο του Βίνιερρακ. Το βράδυ στο Τρόγκιρ ο κόσμος χορεύει στον δρόμο με τις μουσικές της υπαίθριας μπάντας. Θυμίζει καρναβάλι, αλλά μάλλον πρόκειται για συνηθισμένο καλοκαιρινό πάρτι!

Ποιος θυμάται την Μπόσνα Σαράγεβο;

Η κάθοδος συνεχίζεται. Η διαδρομή προς το Ντουμπρόβνικ προσφέρει μια πρώτη γεύση από Βοσνία, καθώς η κροατική ακτογραμμή διακόπεται από μια στενή βοσνιακή λωρίδα στο Νέουμ. Εκεί, το μοναδικό καφενείο είναι και βενζινάδικο και πλυντήριο αυτοκινήτων. Το νόμισμα αλλάζει, ο τουρισμός εξαφανίζεται ως διά μαγείας, αλλά βρίσκουμε εσπρέσο στην τιμή των 30 λεπτών. Το καταπράσινο ορεινό τοπίο θυμίζει περίτεχνα φωτοσοπαρισμένη καρτ ποστάλ!

Αν φτάσεις στο Ντουμπρόβνικ το σούρουπο, η εικόνα αποτυπώνεται στο μυαλό σου για πάντα: η γέφυρα και το κάστρο περνούν σε δευτερόλεπτα από όλες τις αποχρώσεις του κόκκινου, καθώς ο ήλιος βουτάει στη θάλασσα δίπλα στα δεκάδες νησάκια. Το Ντουμπρόβνικ δεν περιγράφεται, πρέπει

απλώς να το ζήσεις, πίνοντας, για παράδειγμα, το πρώτο ποτό της βραδιάς στα τείχη εκεί γύρω στο πλιοβασίλεμα. Η πόλη έχει ξαναχτιστεί ακριβώς όπως ήταν προτού να καταστραφεί ολοσχερώς από τις βόμβες του σέρβικου στρατού, δεκαπέντε χρόνια πριν. Η εντός των τειχών πόλη ζει σε καλοκαιρινούς ρυθμούς ημερήσιων τουριστικών επισκέψεων και νυχτερινών κοκτέιλ, τζαζ live και πάρτι.

Προχωρώντας νοτιότερα, το τοπίο αλλάζει ελαφρά. Σαραντά χιλιόμετρα μετά, βρισκόμαστε ήδη στο Μαυροβούνιο, όπου όλοι καταφεύγουν προς άγαν φτηνού καπνού και αλκοόλ (προσοχή στον συνοριακό έλεγχο!). Στο Κότορ, δοκιμάζουμε για πρώτη φορά τσεβάπ (δηλαδή κερπάπ) και εξερευνούμε τα παραλιακά περίχωρα για να βρούμε τους ντόπιους να κουτσομπολεύουν στον δρόμο, δίπλα στη θάλασσα, όπως συμβαίνει σε όλα τα χωριά του πλανήτη. Δε χρειάζεται να φτάσεις ως τη Νορβηγία για να δεις φιορδ. Μπορείς να πας στο Κότορ, που καυχείται πως τα τείχη του είναι μεγαλύτερα από του Ντουμπρόβνικ.

Κατόπι, επιστρέφουμε προς τον βορρά. Περνώντας τα σύνορα της Βοσνίας, συνειδητοποιείς πως σε αυτό το σημείο διασχίζεις ουσιαστικά τη γραμμή που χωρίζει την Κεντρική Ευρώπη από τα Βαλκάνια και τα πάντα αγωνίζονται να σε πείσουν γι' αυτό. Ο καφές είναι τούρκικος, σερβιρισμένος στο μπρίκι και συνοδευόμενος από λουκούμι, ο αυτοκινητόδρομος τελειώνει και τα σημάδια του πολέμου είναι ακόμα φανερά, ακόμα κι αν οι ντόπιοι μοιάζουν να τον έχουν ξεπεράσει. Στο Μόσταρ, η θρυλική μεσαιωνική γέφυρα έχει ξαναχτιστεί: παλιά οι έφηβοι αποδείκνυαν τον ανδρισμό τους πηδώντας από τη γέφυρα στο ποτάμι. Σήμερα κάνουν ακριβώς το ίδιο για να μαζέψουν φιλά από τους τουρίστες. Αλλά τα Βαλκάνια αντέχουν: στο καφενείο αρνούνται να συνοδεύσουν το κανταΐφι με παγωτό. Στο ταβερνάκι, ο σερβιτόρος είναι λα-

λίστατος και μας εξηγεί πως μετά τον πόλεμο οι Μουσουλμάνοι παραμένουν στο παλιό οθωμανικό κέντρο, ενώ οι Κροάτες στον σύγχρονο δυτικό τομέα: κανείς από τους δύο δε διασχίζει το Μπούλεβαρ (γνωστό πια και ως Λεωφόρος των Snippers) για να πάει στην «αλλόθρησκη γειτονιά». Το Σαράγιεβο παραμένει μια από τις πιο πολύχρωμες και ζωντανές πόλεις της Ευρώπης, αν παραβλέψεις το γεγονός ότι οι λόφοι «ασπρίζουν» από τα αμέτρητα νεκροταφεία: οι μιναρέδες και ο μαντρασάς γειτονεύουν με τα καμπαριάρια και τη συναγωγή στην Μπαστσάσιγια. Βολτάρουμε στα γεμάτα κόσμο σοκάκια και στην κλειστή αγορά του Μπεζιστάν, και χαζεύουμε πειρατικά cds ντόπιων λαϊκών σταρ και πειραματικών γκρουπ αλλά και μπαχάρια και μπακίρια στους πάγκους των πλανόδιων. Στην έκθεση βιβλίου, αγοράζουμε ένα ελληνοσερβικό λεξικό και, μετά από μια σύντομη βόλτα στο φεστιβάλ κινηματογράφου της πόλης, καταλήγουμε στο «City Bar»: πίνουμε ρακές από φουντούκια ακούγοντας live τζαζ και λάτιν.

Επόμενη στάση: Beograd

Επόμενος στόχος το Βελιγράδι. Διασχίζοντας τη Ρεπούμπλικα Σέρμσκα, βιώνουμε την ντόπια γραφειοκρατία: η υπέρβαση ταχύτητας κοστίζει 77 ευρώ(!), αλλά μπορείς να πληρώσεις μόνο στο ταχυδρομείο της πλησιέστερης πόλης! Πείθουμε

τους τροχαίους ότι δεν προλαβαίνουμε, και η κλήση σβήνεται άμεσα! Στο Βελιγράδι νιώθεις αμέσως σαν στο σπίτι σου. Χαζεύοντας την πόλη από το κάστρο του Καλεμαγκντάν, είναι σαν να βρίσκεσαι στα Τουρκοβούνια, αλλά τη θέση της θάλασσας καταλαμβάνουν τα δυο ποτάμια, ο Δούναβης και ο Σάββα, που συναντιούνται ακριβώς μπροστά σου. Μέσα σε μία μέρα, βιώνουμε περισσότερες εμπειρίες από όσες μπορούμε να αφομοιώσουμε: η κινέζικη πρεσβεία και το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας χάσκουν βομβαρδισμένα δέκα χρόνια μετά· οι δρόμοι γύρω από τη Μιχάιλοβα είναι γεμάτοι κόσμο που κάνει ακριβά ψώνια, αλλά και πλανόδιους, την ίδια στιγμή που μια χούφτα ρομαντικοί κάνουν απεργία πείνας ενάντια στο NATO. Λίγο πιο πέρα, η Σκεντάρσκα είναι μια από τις γοητευτικότερες γειτονιές που υπάρχουν: ζωγραφισμένοι τοίχοι, γκράφιτι, αντεργκράουντ καφενεία και μπαρ, ένα μπρούντζινο άγαλμα του Τζέμης Τζόσι, αλλά και στέκια της μαφίας που κάνει διακίνηση και ξεκαθαρίζει λογαριασμούς. Το βράδυ ξεκινά με «βρόμικο» τσεβάνι και κρέπα με μπισκότα πλάζμα· εντελώς σουρεαλιστικά, τελειώνει με χιτάκια του Χατζηγιάννη στα σέρβικα στο κατάφωτο κάστρο του Νόβι Σαντ.

Σκόπια, Σκόπια, Μισκό!

Αναπόφευκτο το πέρασμα από τη γειτονική μας χώρα χωρίς όνομα: παλιότερες δεκαετίες συμβι-

ώνουν με τη σύγχρονη εποχή, στα σοκάκια του παλιού κέντρου των Σκοπίων πετυχαίνουμε έναν λούστρο αλλά και μια θεατρική ομάδα που κάνει υπαίθρια πρόβα, ενώ στην κεντρική πλατεία γνωστή εταιρία κινητής τηλεφωνίας διαφημίζεται στήνοντας ένα τεράστιο exclusive φαγοπότη· συμμετέχουν μόνο όσοι απέσπασαν πρόσκληση! Μάλλον όχι τυχαία, πολλοί ντόπιοι μιλούν ελληνικά. Η λίμνη της Οχρίδας είναι μεγάλη σαν θάλασσα, ενώ η πόλη της φημίζεται για την παραγωγή χαρτιού με τον πατροπαράδοτο τρόπο, για το αρχαίο της (μακεδονικό!) θέατρο και για το βυζαντινό της κάστρο. Δεκαπέντε χιλιόμετρα πριν από τη Νίκη, στην Μπίτολα, επιβιώνει το φολκλόρ νυφοπάζαρο στο Σιρόκ Σοκάκ, μπροστά στο απόλυτα kits μπρούτζινο σύμπλεγμα που απεικονίζει την αρχαία μακεδονική φάλαγγα. Ότι να 'ναι!

Περνώντας τα σύνορα, αλλάζουν ελάχιστα πράγματα, και σίγουρα το αμφιλεγόμενο γούστο δεν είναι από αυτά. Αποζημιωνόμαστε στο Νυμφαίο: το χωριό είναι σαν από άλλη εποχή και η φύση παίρνει την εκδίκησή της, κατακτώντας τον πρωταγωνιστικό ρόλο στις εντυπώσεις μας. Δυστυχώς, δε μένουμε για πολύ: η περιπέτεια τελειώνει στη Θεσσαλονίκη, που μας υποδέχεται με πολλή υγρασία και ακόμα περισσότερα (καταστροφικά) τσίπουρα!

Θοδωρή, φέρε και τους δίσκους σου....

Το ελληνικό σινεμά
μέσα από τα βινύλια
του **Θ. Κουτσογιαννόπουλου**

Από 25 Σεπτεμβρίου

0110223-1001100

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

THESSALONIKI CINEMA MUSEUM

ΑΠΟΘΗΚΗ Α., ΑΓΡΑΦΕΙ, Τ.Θ., 10004, 541 10, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΝΑΥΣΗΜΕΣ Α., ΠΟΡΤ., Ρ.Ν., 400 10004, 541 10, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

call +30 2551 538298 fax +30 2551 538107

www.cinemauseum.gr info@cinemauseum.gr

THE SHOPRANOS

Επιμέλεια Ελευθερία Χαιριστανίδου
Εικονογράφηση victwr

07

08

09

10

11

12

13

14

- 01 Μπλούζα, **A.L.E.**
 02 Γυναικείο πουκάμισο, **Levi's**
 03 Ανδρικά παπούτσια, **Lacoste**
 04 Γυναικεία παπούτσια, **Lacoste**
 05 Ρολόι **Colour Codes, Swatch**
 06 Σορτς, **Levi's**
 07 Ανδρικό καπέλο **Billabong, sportService**
 08 Πετσέτα θάλασσας **Billabong, sportService**
 09 Γυαλιά **Ray-Ban Aviator Road Spirit, Luxottica**
 10 Ανδρικό εσώρουχο, **Björn Borg**
 11 Μπικίνι, **Calzedonia**
 12 Ρολόγια **Full Blooded, Swatch**
 13 Γυναικεία αθλητικά **Gel Kayano 16, Asics**
 14 Τσάντα, **A.L.E.**

Fena & fenafresh: -60% είναι καλά;
 Ξορκίζοντας το νηπενθές κλίμα της οικονομικής κρίσης, τα καταστήματα Fena και fenafresh γκρεμίζουν κυριολεκτικά τις «επώνυμες» τιμές! Με εκπτώσεις που αγγίζουν έως και το 60%, φέτος το καλοκαίρι έχεις την ευκαιρία να αναβαθμίσεις την γκαρνταρόμπα σου. Τι διαλέγεις; Joop, Diesel ή Lacoste; Ποιο είναι το στιλ σου; Escada Sport, Betty Barclay ή Burberry; Ή μήπως Moschino, Tommy Hilfiger, Trussardi, Comme des Garçons; Έχει κι άλλα: Marithe Francois Girbaud, Alice by Temperley, Marc by Marc Jacobs, Sass & Bide, Moncler, Juicy Couture, Acne Jeans, Ugg Australia, Nudie, D-squared2, D&G, Sonia by Sonia Rykiel, Kenzo, G-Star, Paul Frank, Religion. Κι άλλα...
 Fena T: 2310 471 093, 2310 253 930
 fenafresh T: 2310 257 447, 2310 474 032

01

02

03

04

05

06

07

08

adidas Originals: Sneakers - Remodel

Sneakers - Remodel είναι η συλλογή-σύνθημα των adidas Originals για τη σεζόν Φθινόπωρο - Χειμώνας 2010. Αγαπημένα διαχρονικά και κλασικά μοντέλα επανεκδίδονται σε σύγχρονες παραλλαγές, διατηρώντας ωστόσο το κλασικό τους look και την προσωπικότητά τους. Αναδύονται από το παρελθόν και κυριαρχούν τα Superstar, με το απόλυτο «shell toe», τα Samba, τα πιο δημοφιλή lifestyle ποδοσφαιρικά παπούτσια, τα θρυλικά μπασκετικά των 80s Forum, τα εμπορικότερα τενιστικά παπούτσια όλων των εποχών Stan Smith και τα Nizza με τη γνωστή vulcanized σόλα.

T: 210 8930 832

09

10

11

12

13

- 01 Ανδρικό πουκάμισο Lee, **VF Hellas**
- 02 Γυναικείο μπλουζάκι Lee, **VF Hellas**
- 03 Τζιν Diesel, **Mega Outlet**
- 04 Ανδρικό μαγιό, **Calzedonia**
- 05 Σορτς LTB, **fenafresh**
- 06 Πέδιλο Ariadna, **Camper**
- 07 Ρολόι Colour Codes, **Swatch**
- 08 Φόρεμα Bandolera, **Attivo**
- 09 Ρολόι Dreampink, **Swatch**
- 10 Κούπα Submarine Kids, **Starbucks**
- 11 Ανδρικό μαγιό, **J C Raggs**
- 12 Γυναικεία Converse Star Player, **Elmec Sport**
- 13 T-shirt από τη συλλογή David Bowie, **Zara**

Turbo-X Cupid WP-2010: Έγραψες!

Ονομάζεται Turbo-X Cupid WP-2010, διατίθεται αποκλειστικά στο Πλαίσιο και είναι το απόλυτο γκάτζετ του καλοκαιριού. Βιντεοκάμερα υψηλής ευκρίνειας αλλά και ψηφιακή φωτογραφική μηχανή, τραβά φωτογραφίες ανάλυσης 3 Megapixel και HD βίντεο 720p, με δυνατότητα απευθείας upload στο YouTube. Αδιάβροχη, ελαφριά και ανθεκτική σε νερό, βροχή και υγρασία, είναι σχεδιασμένη ειδικά για σένα, που φέτος το καλοκαίρι αποφάσισες να περάσεις τέλεια, και να το δείξεις και στους ψηφιακούς σου φίλους!

T: 210 5587 355

Levi's: A Non-Denim summer

Non-Denim! Μια συλλογή με κωδικό: το πιο feel good και fresh καλοκαίρι! Mini skirts και shorts. Μπλουζάκια κατάλευκα ή με στάμπες σε πολύ έντονα χρώματα. Υφασμάτινα cargo παντελόνια, jams και βερμούδες συνδυασμένα με καρό πουκάμισα ή t-shirts με ρίγες. Military ή παστέλ look. Φωτεινά σιέλ, γήινα εκρού, μπεζ, χακί, λευκά, «ξεβαμμένα». Η Non-Denim, η φετινή καλοκαιρινή συλλογή της Levi's, σε προτρέπει να παίξεις άπειρα στιλιστικά παιχνίδια με τα μήκη, τα υλικά και τα χρώματα.

T: 210 6873 500-1

01

02

03

04

06

01 T-shirt by Jeremy Scott, **adidas**02 Χρονογράφος Interchangeable Apocalypse, **Stührling Original**03 Ζακέτα A-Style, **fenafresh**04 Γυναικείο τζιν Edwin, **Boardsports**05 Μαγιό, **Diesel**06 Αθλητικά Etnies, **Boardsports****Swatch Street Map: Less is more**

Ανατρεπτική απλότητα, λιτές γραμμές, ανεπιτήδευτη κομψότητα, εκτυφλωτικό λευκό: Τα 5 μοντέλα της συλλογής Street Map ανήκουν στη σειρά Chrono Plastic και πιστοποιούν με τον καλύτερο τρόπο την υπεροχή του less is more. Χρωματική αποδόμηση, δυναμικός σχεδιασμός, εντυπωσιακή αισθητική είναι τα χαρακτηριστικά μιας συλλογής που δίνει το ρυθμό στο φετινό καλοκαίρι.

T: 210 9565 656

Chapstick: Κοίτα με στα χείλη

Προστατεύει τα χείλη από τον ήλιο, τον αέρα και το κρύο, χαρίζει την απαραίτητη ενυδάτωση, περιποιείται και ανακουφίζει τα σκασμένα χείλη. Σε μορφή stick και με δείκτη ηλιακής προστασίας SPF 4, τα Chapstick Classic κυκλοφορούν σε τρεις υπέροχες δροσερές γεύσεις: Φράουλα (Strawberry), Κεράσι (Cherry), Ουδέτερη (Original). Η σειρά συμπληρώνεται από το Chapstick Moisturizer, με Βιταμίνη E και Aloe Vera Oil και με δείκτη προστασίας SPF 15, που κυκλοφορεί σε μορφή Stick και Tube.

T: 210 9949 500

Beauty Sun να κάπκες λίγο! Επιμέλεια Μόλλυ Χαιριστανίδου

Αποσμητικό Silver Protect - Pollar Blue. Σε 2 αρώματα και 3 συσκευασίες, επιστημονικής τεχνολογίας τελευταίας γενιάς, με μόρια αργύρου, καταπολεμά τα μικρόβια και τα βακτηρίδια προσφέροντας προστασία κατά του ιδρώτα και της κακοσμίας όλο το 24ωρο, ενώ ταυτόχρονα περιποιείται το δέρμα, **Nivea**

Βατόμυρο/Liquid Lipstick, χωρίς parabens, mineral oil, προπυλενογλυκόλη, αιθανολαμίνες. Συνδυάζει το σταθερό κι έντονο χρώμα ενός κραγιόν με τη λάμψη ενός lipgloss, προστατεύει τα χείλη και διατίθεται σε 6 αποχρώσεις, **Korres**

BC Smooth Shine Leave-in Treatment. Με Ph 3.0-4.0 και τεχνολογία Amino Cell Rebuild, επανορθώνει την εσωτερική δομή της τρίχας, θωρακίζει τα μαλλιά κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ισιώματος, λειαίνει τις απείθαρχες τρίχες και χαρίζει λάμψη, **Schwarzkopf**

Chapstick για την προστασία των χειλιών από τον ήλιο, τον αέρα, το κρύο. Τα Chapstick Classic σε μορφή stick διατηρούν τα χείλη ενυδατωμένα, έχουν δείκτη ηλιακής προστασίας SPF 4 και κυκλοφορούν σε τρεις γεύσεις: Strawberry, Cherry, Original, ενώ η σειρά συμπληρώνεται από το Chapstick Moisturizer, σε μορφή stick και tube, που είναι εμπλουτισμένο με Βιταμίνη E και Aloe Vera Oil και έχει δείκτη προστασίας SPF 15, **Wyeth**

Αφρόλουτρο Bepantheno® Sensicare, για τον καθαρισμό της ευαίσθητης περιοχής. Απαλό, υποαλλεργικό, με προβιταμίνη B5, γλυκίνη και λιπίδια, εκχύλισμα λωτού και γαλακτικό οξύ, είναι ιδανικό για καθημερινή χρήση, ανακούφιση από κνησμός και προστασία του pH της περιοχής, **Bayer**

advertorial

Απαραίτητο καλλυντικό κάθε καλοκαιρινού νεσεσέρ, το Chapstick προστατεύει τα χείλη από τον ήλιο και τον αέρα, προσφέρει την απαραίτητη ενυδάτωση, περιποιείται και ανακουφίζει τα σκασμένα χείλη. Τα Chapstick Classic σε μορφή stick έχουν δείκτη ηλιακής προστασίας SPF 4 και κυκλοφορούν σε τρεις υπέροχες γεύσεις: Φράουλα (Strawberry), Κεράσι (Cherry), Ουδέτερη (Original). Η σειρά περιλαμβάνει επίσης το Chapstick Moisturizer σε μορφή Stick και Tube που είναι εμπλουτισμένα με Βιταμίνη E και Aloe Vera Oil και έχουν δείκτη προστασίας SPF 15. Chapstick σημαίνει προστασία και περιποίηση των χειλιών όλο τον χρόνο.

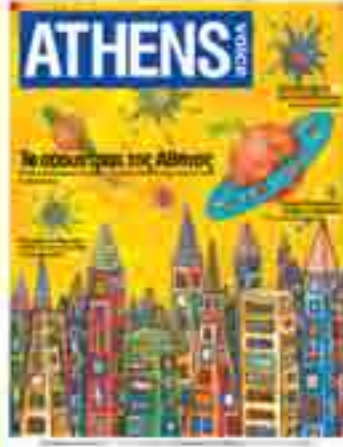
FREE PRESS

FREE VOICE

ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

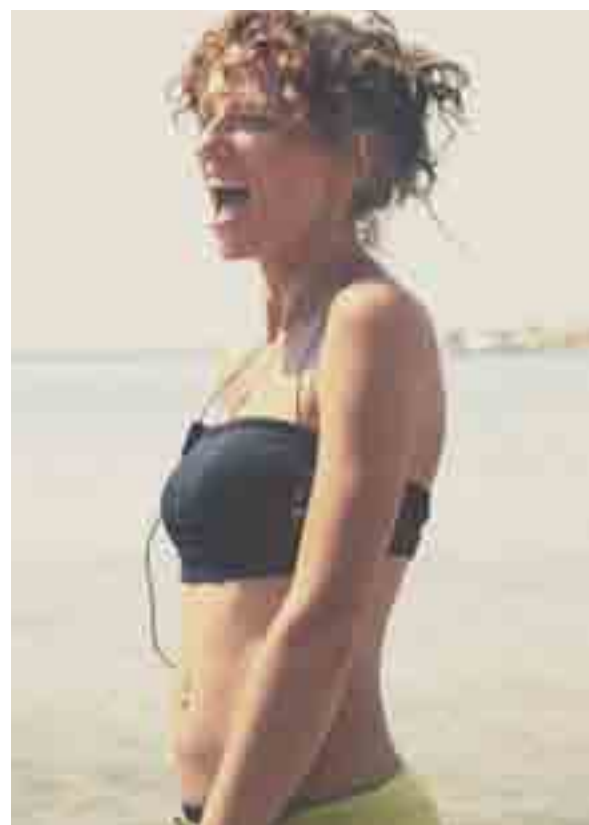
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

MOTEL

Ότι απομένει είναι καλοκαίρι Ένα beach folio της Ασπασίας Κουλίρα

Armenistis Camping

www.armenistis.gr

Άλλοι φυλάνε τα... τείχη της πόλης κι άλλοι ταξιδεύουν.
 Εμείς; Εμείς... αρμενίζουμε, φυσικά! Από το 1982... Γαλαζοπράσινα νερά, Ξανθή άμμος,
 σκιερή βλάστηση... Εικοσιεπτά χρόνια από τη δημιουργία του, το Camping Armenistis στη
 Σιθωνία Χαλκιδικής δεν έχει ανάγκες από ιδιαίτερες συστάσεις. Αυτό το πανέμορφο κομμάτι γης,
 μόλις 135 χιλιόμετρα από τη Θεσσαλονίκη, παραμένει πάντα φιλόξενο για μικρά και μεγάλα αντίσκηνα,
 τροχόσπιτα και... τραχοβίλες με κλιματισμό και αυλή. Η σύγχρονη υποδομή του Camping ικανοποιεί πλήρως όλες τις
 πρακτικές ανάγκες των επισκεπτών του, αφήνοντας το πεδίο ελεύθερο για τις καλοκαιρινές τους... φαντασιώσεις ενώ ένα
 πλήθος από μουσικές, αθλητικές και εικαστικές εκδηλώσεις προσελκύει σταθερά κάθε χρόνο μικρούς και μεγάλους,
 φρόνιμους και... άτακτους. Από τον Μάιο έως και τον Σεπτέμβριο, κάτω από τον ήλιο ή κάτω από το φεγγάρι, οι φίλοι του
 Armenistis αποδεικνύουν ότι ξέρουν πολύ καλά πως να γίνουνται όλοι μια μεγάλη παρέα.
 Ή... πολλές μικρές, ανάλογα με τη διάθεση και τη στιγμή.

Βλέπετε, καλοκαίρι είναι αυτό και εδώ "κίλιοι καλοί... αρμενίζουν"!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ 2010 | SEAWAVE FEST

- 01/08 Χάθηκα της Γουμένισσας (live), Nobody (aj [dj set])
- 19/08 Λουκιανός Κηλαηδόνης συμμετέχει ο Δώρος Δημοσθένους (live)
- 26/08 NOSTALGIA 77 OCTET (live) www.myspace.com/nostalgia77
- 03/09 Η Athens Voice, το περιοδικό Soul και ο ραδιοφωνικός σταθμός
88.1: Soulstereo παρουσιάζουν μια νύχτα με τις πιο ψικωμένες
ρουμπικές και τα πιο 88.1's Grooves
- 09-11/07 Swing 'n' Swing Hallelies Lindy Hop Summer Camp
από τους Lindy Hop Greece
- 16/07 BRISKEY (live) www.myspace.com/briskeymusic
- 23/07 ΑΓΡΙΟ ΞΥΛΟ
(παιδικό - παρουσίαση αρχαίων ελληνικών παιχνιδιών)
- 28/07 «Η περιπέγεια σκότσιας τον Shakespeare» (θέατρο)
ομάδα: Εντός Εκτός και επί το Αυτό
- 30/07 Mc Yinka & Irtasix (live) www.myspace.com/mcyinka
- 05/08 Erik Sumo Band feat. Kiss Erzi (live)
www.myspace.com/eriksumo
- 12/08 MoM (παιδικό - περιβαλλοντολογική εκδήλωση)
- 14/08 Λαϊκή βραδιά (live)

Darling!!!

ΣΤΑΘΗΣ ΨΑΛΤΗΣ

Confessions
of a
Ψαλταholie

Στάθη Ψάλτη αγαπάτε, Στάθη Ψάλτη ζατζουράτε,
κι ευτυχώς είχατε πολλοί που Στάθη Ψάλτη
απόρα μνηστούσατε. Ακολουθεί ένα tribute
σε μια εποχή και στον αποδυτοπρωταγωνιστή της.
Γιατί... είναι γαύο το εφέρι!
Κιόρνω *Χρήστος Δούρας*, Εικονογράφος *Victor*

Στα 80s, αν κι εποχή του βιντέου, ο Στάθης Ψάλτης συνήθιζε να κάνει φιλμ και όχι βιντεοκασέτες, κάτι που λίγη σημασία έχει, αφού εμείς σε αυτές τον βλέπαμε. Τα 90s κι η ιδιωτική τηλεόραση ήρθαν να αποκαθηλώσουν τις συνήθειες, τα βιντεοκλάμπ το ένα μετά το άλλο κλείσανε, πθοποιοί και φυσιογνομίες ορφάνεψαν, μα το αντίβαρο σε θαλωπή ήρθε από την ίδια την ιδιωτική τηλεόραση. Από το Μέγκα Τσάνελε μέχρι και το TV Λιανιοκλάδι, το πρόγραμμα των νεότευκτων σταθμών γέμιζε με ό,τι υπήρχε και δεν υπήρχε στις προθήκες των βιντεοκλάμπ κι έτσι δεν υπήρχε στιγμή της ημέρας, που σε ένα ζάπινγκ (τότε ανακαλύπταμε το νεοφερμένο αυτό σπορ και τη χρησιμότητα του συν και πλιν στο τηλεκοντρόλ) να μην πετύχαινες κάποιο από όλα τα δημιουργήματα της προηγούμενης δεκαετίας. Ναυαρχίδα της όλης ιστορίας το Άλτερ, το οποίο για τις ανάγκες της μετακένωσης των ιδεών μετατράπηκε σε Κάλτερ, μυώντας με αυτόν τον τρόπο και τις νεότερες γενιές που, αν και δεν έζησαν την εποχή, είναι σε θέση πλέον να αναπαράγουν το κλίμα και να απαγγείλουν ωσάν να επρόκειτο για το πιο σπουδαίο έργο του Σαίξπηρ όλες τις ατάκες από τις ταινίες του καιρού. Εξέχουσα μορφή, το σήμα κατατεθέν, η κοκακόλα του είδους, το συνώνυμο της εποχής ο Στάθης Ψάλτης. Ο απόλυτος σταρ, το πρώτο πράγμα που σου έρχεται στο μυαλό όταν λες 80s. Η ψηλόλιγνη φιγούρα ήταν το πάντρεμα των new romantics της Αγγλίας με τον Γκουσγκούνη, ο δανδής της γειτονιάς με τον σπικωμένο γιακά, το βλέμμα όλο περηφάνια και λαγνεία, με το οποίο κοιτούσε τα μανουλομάνουλα ξεστομίζοντας τα ημιπρόστυχα πειράγματά του. Το «μαλάκας», «χέσου» και «κώλος», λέξεις που αρκούσαν για να φέρουν κοκκινίλες στο πρόσωπο των πουριτανών έως αποστροφή και θυμό στους πουριτανότερους, για τον Ψάλτη ήταν το μισό σενάριο, καθώς τα επαναλάμβανε όσες φορές ο καθείς από μας επαναλαμβάνει το «δε θα ξαναπιώ ποτέ στη ζωή μου» τις Κυριακές τα μεσημέρια.

Κούλα, μ' ακούς;

Από όλη τη φιλομορφία του Ψάλτη, ταινία-σταθμός είναι το «Βασικά Καλησπέρα σας», στο οποίο δύο πειρατικοί σταθμοί κονταροχτυπιούνται για την κατάληψη μιας συχνότητας κι ο Στάθης για την καρδιά της «Κούλας». Τα «Κούλα, μ' ακούς», «Πολύ κωλόπαιδο ο Κυριάκος» και «Γεια σου, Κούλα, με την κουλάρα σου» έχουν έκτοτε κατοικοεδρεύσει στα κεφάλια μας και ψάχνουν αφορμή να αναδειχθούν. Φετίχ της εποχής οι μηχανές ανωμάλου κυρίως, εμπνέουν ολόκληρα σενάρια, από το «Κλεφτρόνι και Τζέντλεμαν» μέχρι και το «Καμικάζι Αγάπη μου», όπου κοινός τόπος το ότι και στις δυο ταινίες τρώνε τη μηχανή του Στάθη και η Καίτη Φίνου εκφράζει τη λύπη της.

-Τελικά, μαζί σου δεν είναι γραφτό να κάτσω σε μοτοσικλέτα.

-Προς το παρόν κάτσε στο...

-Α να χαθείς!

-Στο ταξί ήθελα να πω, αμέσως το μυαλό σου στο πονηρό.

Κι εκεί να καθόσουν δηλαδή, κακό είναι; Είναι καλύτερα να κάτσεις πάνω σε μία μοτοσικλέτα και να σκοτωθείς; Ενώ στο άλλο... δε σκοτώνεσαι, πολλαπλασιάζεσαι.

Ο Ψάλτης δίνει μία νέα παράμετρο σε θέματα οδικής ασφάλειας.

Και το πρώτο καμάκι

Μιας και βρισκόμαστε εν μέσω θέρους και τα πλήθη του αρσενικών επιδίδονται στο ολυμπιακό άθλημα του καμακίου, το στοίχημα είναι πόσο η εικόνα του επιδιδόμενου να μην παραπέμπει σημειολογικά στην εικόνα του Στάθη από το «Ελα να αγαπηθούμε, ντάρλινγκ», με τη διχτυωτή μπλούζα και τη νεκροκεφαλή σταμπαρισμένη. Αν και το ζητούμενο είναι το «Μανούλι, είσαι να τη βρούμε;», το θέμα είναι να κρατιούνται τα προσχήματα... και καλά. Πέρα από τους ήρωες-καρικατούρες που έπλαθε ο Ψάλτης, στην πραγματική του ζωή εξέπεμπε το attitude του ζεν πρεμιέ, αφού πάντα περιστοιχιζόταν από τις όμορφες παρουσίες της εποχής. Εμβληματική η σχέση του με την τοπ γκόμενα των 80s Καίτη Φίνου, μόνιμη συμπρωταγωνίστριά του σχεδόν, σχέση που μονοπωλούσε τη θεματολογία της «Σούπερ Κατερίνας», της «Μανίνας» και λοιπών κοριτσίστικων περιοδικών, πλάι στα άρθρα για τους Duran Duran, τη Μαντόνα και την «Τόλμη και Γοητεία». Κάτι σαν τον Παπαμιχαήλ και τη Βουγιουκλάκη στην ντίσκο εκδοχή τους.

Και του μι για να τη βρεις

Συνολικά ο Στάθης Ψάλτης γύρισε 39 ταινίες (32 για το σινεμά και 7 βιντεοκασέτες), στις περισσότερες εκ των οποίων είχε και τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Δε δίσταζε δε να παίρνει πάνω του ένα ολόκληρο φιλμ υποδουμένους γυναικείου χαρακτήρες, όπως στο «Τροχονόμος Βαρβάρα» και στις «Φανταρίνες», μια αγαπημένη του ίσως αμφίεση, αφού τη γυναίκα σε πιο μικρά περάσματα την έκανε και σε άλλες του ταινίες. Τα τελευταία χρόνια, ασχολείται μόνο με το θέατρο και την επιθεώρηση, συσπειρώνοντας ένα ετερογενές κοινό, από τη γιαγιά με το εγγονάκι της μέχρι τον νεθρά οπαδό των *Obituary*. Άπαντες όμως έχουν μία σκέψη στο μυαλό σε οποιαδήποτε καλλιτεχνική τους συνέντευξη μέσα στον χρόνο με τον Στάθη Ψάλτη. «Δικέ μου, θα την περάσουμε φίνα». Ισχύει.

Βασικά, καλησπέρα σας

28 χρόνια μετά την ομώνυμη ταινία,
ζητάμε από τον Στάθη Ψάλτη κάποια
shortcuts αναμνήσεων.

Συνέντευξη Σάντρα Οντέτ Κυπριωτάκη, Λένα Χουρμούζη
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Philip Morris slim. Τρία πακέτα. Ελληνικός καφές (μάλλον σκέτος). Γκρίζο σακάκι με γυρισμένα τα μανίκια α la eighties, ασορτί γιλεκάκι, πουκάμισο, τζιν στενό ψηλοκάβαλο, αθλητικά παπούτσια. Χρυσή αλυσίδα, χρυσός σταυρός, χρυσό δαχτυλίδι, κομποσκοίνι. Δύο ώρες πριν ανοίξει η αυλαία του θερινού θεάτρου «Αθήναιον». Ο πρωταγωνιστής είναι ήρεμος. Ακούει την ερώτηση χωρίς να διακόπτει. Και έχει την ατάκα έτοιμη: «Να προσέχεις, όταν πας πίσω...» λέει όταν του ζητάμε να πάει πίσω στον χρόνο. Συνεσταλμένος νοσταλγός, κοιτάζει κάτω και μέσα στα μάτια. Ακαταμάχητος πιλότος, καμικάζι, ματάκιας, παρθενοκυνηγός: ο Στάθης Ψάλτης κλείνει τα μάτια και μας ταξιδεύει στη ζωή του.

Ταξίδεψα σε όλες τις θάλασσες του κόσμου.

Δύο χρόνια με ένα γκαζάδικο, ετών 13. Ανδρώθηκα με τα κύματα, με τις φουρτούνες, με τη γαλήνη. Γνώρισα ανθρώπους πολλούς και διαμόρφωσα απόψεις. Άλλοτε φυλαγόμενοι και άλλοτε ανοιγόμενοι. Στα καράβια υπάρχει τεράστια μοναξιά, την οποία δε θα άντεχα εάν κάθε βράδυ δεν έβγαينا στο κατόστρωμα για να μιλήσω με τα άστρα και να κάνω όνειρα. Ονειρευόμουν τη στεριά, να γυρίσω στην Ελλάδα για να τελειώσω το Γυμνάσιο,

να σπουδάσω. Ονειρευόμουν να σπουδάσω ψυχολογία-παραψυχολογία στη Βασιλική Ακαδημία του Λονδίνου. Διάβαζα πολύ από τότε. Άλλα παιδιά σε αυτήν την ηλικία έπαιζαν με κούκλες ή με την μπάλα. Εγώ πάλι έπαιζα με την αλμύρα της θάλασσας και με τη ναυτική ζωή. Μου έμαθε πολλά.

Από παιδί κουβαλούσα καρέκλες στο χωριό για να δω τζάμπα κινηματογράφο. Είχα ένα ποδήλατο με τρεις ρόδες. Το γύριζα ανάποδα, έβγαζα τα λάστιχα και περνούσα μια σερπαντίνα, που και καλά ήταν η ταινία. Γύριζα το πεντάλ, στεκόμουν μπροστά από έναν τοίχο και υποδούμουν ότι είχα δει νωρίτερα στον κινηματογράφο. Αυτό ήταν το πρώτο ερέθισμα. Μετά τα καράβια επιστρέφω στην Αθήνα. Πήγα Νυχτερινό στο Αιγάλεω. Εκεί βρέθηκε ο Κώστας Αθανασόπουλος. Συμμαθητές στο Δημοτικό. Είχαμε κάνει κάτι παιδικές παραστάσεις και αυτός είχε γίνει ήδη ηθοποιός. Ήρθε σπίτι, με πήρε από το χέρι και με το στανιό επέμενε να γίνω ηθοποιός. Του είπα ότι είχα άλλα όνειρα. Δε με άκουσε και με πήγε στη σχολή του Κωστή Μιχαηλίδη, παράρτημα τότε του Εθνικού Θεάτρου. Με εξέτασε η Μαίρη Αρώνη, μου έδωσε κάτι κομμάτια. Πέρασα πρώτος από τα ταλέντα. Έτσι, απλά, έγινα ηθοποιός.

«Αυτή τη στιγμή υπάρχει μιζέρια, κακομοιριά. Οφείλεται στην οικονομική κατάσταση που κατάφεραν να μας φέρουν οι 300 του Λεωνίδα μαζί με έναν Εφιάλτη. Βέβαια, δεν πιστεύω ότι το σύστημα αλλάζει με απεργίες και παρόμοιες ενέργειες. Πώς αλλάζει; Με φοβερές επαναστάσεις. Η πολιτική είναι πολιτική από αρχαιοτάτων χρόνων. Όταν μιλάς πολιτικά, είσαι πάντα μέσα σε ελιγμούς»

Δεκαεπτά ετών στο θέατρο με τον «Φιλοκτήτη» του Σοφοκλή. Υποδύομαι τον Οδυσσέα. Τώρα το πώς έπειθα σαν Οδυσσέας, 48 κιλά άνθρωπος, αυτό είναι μεγάλη ιστορία, και όμως τα κατάφερα. Ακολούθησε Σαίξπηρ, Καμύ, Τζέιμς Μάθιους Μπάρι, μετά πήγα στην επιθεώρηση και μετά ξανά πίσω στην πρόζα. Όπου ήθελες με έβρισκες μέσα.

Δε με κέρδισε τίποτα. Μόνο το θέατρο. Δυστυχώς, κάποιοι το χώρισαν σε είδη: κλασικό, μοντέρνο, αττική κωμωδία, μιούζικαλ, χορόδραμα. Αυτό έγινε από ανθρώπους που δεν μπορούν να υπηρετήσουν το ένα ή το άλλο είδος. Το θέατρο είναι ένα. Μπορείς; Ανέβα και παίξε. Αν δεν μπορείς, μη μαστιγώνεις τους άλλους.

Η επιθεώρηση είναι η καθημερινότητα. Η καθημερινότητα δεν πεθαίνει ποτέ. Όταν θα πεθάνει το σύμπαν, θα πεθάνει και η επιθεώρηση. Είναι και θα είναι κοντά στη νεολαία, γιατί την εκφράζει. Έχει πολιτική - κοινωνική σάτιρα και για αυτό ταιριάζει με τους νέους. Το θέατρο σου μαθαίνει το πώς να προστατευτείς, να ανακτήσεις τις δυνάμεις σου και να προχωρήσεις στη ζωή πέρα από το γέλιο. Εμένα αυτό με εκφράζει στους μονολόγους που συνήθως ερμηνεύω. Τη δυσκολία την έβλεπα πάντα ως δυσκολία. Το αστείο ως αστείο. Τα ξεχωρίζω αυτά τα πράγματα. Δεν μπορεί να είσαι πάντα χαρούμενος και ευτυχής και όλα να είναι εντάξει.

Οι νέοι έρχονται στα καμαρίνια. Προχτές ήρθε ένας με στάμπα την ατάκα «Κούλα, με την κουλάρα σου». Άλλος φορούσε μπλουζάκι που έγραφε «Είμαι και κλεφτρόνι και τζέντλεμαν». Μου λένε: Μας μεγαλώνετε, σας σεβόμαστε, σας αγαπάμε. Δακρύζουν. Ακόμα και τώρα έχω τρακ μαζί τους. Τι έχω κάνει για να γίνονται όλα αυτά; Ίσως όταν γίνω πνεύμα, να καταλάβω τι πρόσφερα. Όσο ζω δε θα το λμώ να πω κάτι για μένα, γιατί θα κατηγορηθώ.

Οι περιοδείες είναι η προσωπική ανάγκη για να έρθω σε επαφή με ανθρώπους που ζουν στον Έβρο, στο Σουφλί, στην Ξάνθη, στα νησιά. Άνθρωποι που δεν έχουν την πολυτέλεια να έρθουν στην Αθήνα να δουν θέατρο. Αυτό είναι το πρώτο ερέθισμα. Κάθε φορά που βγαίνω έξω, υπάρχει τεράστια ανταπόκριση. Γεμίζουν τα θέατρα και δεν τους έχω προδώσει. Αυτή είναι η πληρωμή μου.

Δεν ξέρω εάν η τηλεόραση μου έχει γυρίσει την πλάτη, αλλά το δικό μου πρόσωπο είναι στραμμένο πάντα προς την τηλεόραση. Έχω υποδυθεί τον γελωποιοί στους «Εμπόρους των Αθηνών», έχω εμφανιστεί στα «Γυφτοπούλα», «Χριστός Ξανασταυρώνεται», «Γιούγκερμαν» με τον αείμνηστο Αλέκο Αλεξανδράκη και στον «Συμβολαιογράφο».

Ενοχλεί και πονάει το ότι βρέθηκε ένας Ψάλτης τη δεκαετία του '80 να ανεβάσει τον ελληνικό εμπορικό κινηματογράφο στα ύψη. Βέβαια, δεν ήμουν μόνος μου. Σε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια ήταν και ο Σωτήρης Μουστάκας. Όσοι λένε ότι γύρισα βιντεοκασέτες βγάζουν χολή και πίκρα απέναντι στον εαυτό τους και όχι σε μένα. Δεν έκανα ποτέ βιντεοκασέτα. Έκανα μόνο ταινίες. Εάν αυτές μετά μετεγγράφονταν σε βίντεο ή σήμερα ανεβαίνουν στο YouTube, αυτό δε με αφορά. Ο Ψάλτης δεν έκανε ποτέ βιντεοκασέτα. Αλλά κι αν το είχα κάνει, να είστε σίγουρες ότι θα το είχα κάνει με επιτυχία.

«Καμικάζι Αγάπη Μου», η σκηνή με τη μοτοσικλέτα. Εκεί ήταν λίγο επικίνδυνα τα πράγματα. Σε κάποια φάση βρέθηκα σκαρφαλωμένος πάνω σε ένα δέντρο. Ούτε που το κατάλαβα. Βρήκα στο πεζούλι του πεζοδρομίου και έφυγα και πιάστηκε από τα κλαδιά. Αυτό τραβήχτηκε και έμεινε στην ταινία.

Η παρέα του '80; Είμαστε ακόμα δεμένοι και αγαπημένοι. Τότε βγαίναμε, διασκεδάσαμε κάθε βράδυ. Και δε μέναμε μόνο εκεί. Δεν ήμασταν κλίκα. Αναζητούσαμε συνεχώς νέους ανθρώπους για να μπουν στην παρέα και στα γυρίσματα. Είχαμε την ελευθερία να επιλέγουμε. Ειδικά από τις δικές μου ταινίες, πέρασαν πολλά νέα αγόρια και κορίτσια που δεν υπήρχαν αυτά, έκαναν καριέρα και κάποια άλλα όχι.

Δεν ξέρω εάν αναβιώνει η δεκαετία του '80. Αυτό που βλέπω είναι μια νοσταλγία. Την επιθυμούν ακόμα και οι νέοι άνθρωποι που δεν την έζησαν. Για αυτό και εξακολουθούν να βλέπουν αυτές τις ταινίες. Να δεις που θα ξαναγυρίσει η εποχή με τα παρτάκια και τα βερμούτ. Με τις γνωριμίες στα σπίτια των γονιών μας. Σαφώς υπήρχε μια άνεση χρήματος, ένας νεοπλουτισμός. Αυτό όμως δεν ενόχλησε κανέναν. Ίσα ίσα, ήταν ευτυχής. Τώρα που δεν υπάρχουν αυτά, βρες μου έναν ευτυχισμένο άνθρωπο στον δρόμο.

Αυτή τη στιγμή υπάρχει μιζέρια, κακομοιριά. Οφείλεται στην οικονομική κατάσταση που κατάφεραν να μας φέρουν οι 300 του Λεωνίδα μαζί με έναν Εφιάλτη. Βέβαια, δεν πιστεύω ότι το σύστημα αλλάζει με απεργίες και παρόμοιες ενέργειες. Πώς αλλάζει; Με φοβερές επαναστάσεις. Η πολιτική είναι πολιτική από αρχαιοτάτων χρόνων. Όταν μιλάς πολιτικά, είσαι πάντα μέσα σε ελιγμούς. Στρίβεις δεξιά και αριστερά το κεφάλι σου για να τους πιάσεις όλους και τελικά το μόνο που μυρίζεις είναι ξινισμένες μυρωδιές που αφήνουν οι μασχάλες σου. Αυτή είναι η πολιτική.

Το πολιτικό σύστημα μάς απομόνωσε. Σταματήσαμε να ανταλλάσσουμε απόψεις και σκέψεις. Αυτό τους συμφέρει. Δες την πολυκατοικία: εάν μου πεις ποιος μένει δίπλα και πώς τον λένε, χαιρέτα με. Αυτό ήθελαν να κάνουν, και το κατάφεραν. Όσο υπήρχε η γειτονιά, τα καφενεία, υπήρχε επαφή και επικοινωνία.

Ο πατέρας μου μου έμαθε πολλά για τη ζωή. Του έλεγα: «Ρε μπαμπά, τρύπησαν τα παπούτσια μου. Μου τρώνε τα χαλίκια τα πέλαματα». Και απαντούσε: «Αυτά τα χαλίκια θα σου μάθουν πολλά γράμματα». Κι έτσι έγινε, μου έμαθαν τη ζωή.

Κανείς δε μου έχει απαγορεύσει τα «μακροόφθαλμα» όνειρα. Όταν όμως τα πω, μου τα απαγορεύουν, και για αυτό δε λέω τίποτα. Παίζει, ωστόσο, ένα σενάριο που ίσως γίνει ταινία: άντρας το πρωί, γκέι το βράδυ.

Η γυναίκα είναι η μάνα γη. Η γη παράγει τα πάντα. Δίνει ζωή, πνοή, ό,τι θέλεις. Έτσι έχω παρομοιάσει τη γυναίκα. Τόσο αξιοπρεπή και τόσο ανθρώπινη.

Η τελευταία, όμως, ατάκα ανήκει στη Χριστίνα, τη γυναίκα του: **«Ο Στάθης δε χρειάζεται αλυσίδες... Αλυσίδες έχει η καρδιά του για μένα».**

TER RY

Μια ιδιαίτερη ματιά, μια μεγάλη καριέρα στις παρυφές του softcore και μια δουλειά για την Pirelli που μαρτυρά πως ο Τέρι Ρίτσαρντσον ξέρει πώς να πάρει αυτό που θέλει από μια γυναίκα. **Κείμενο** Δημήτρης Καραθάνος
Φωτογραφία Pirelli, Pirelli Calendar 2010

ΚΑΤΙ ΝΑ ΚΑΙΕΙ

RIC HAR DSO N

Backstage, Terry Richardson, Eniko Mihalik.

Pirelli Calendar 2010, October: Georgina Stojiljkovic

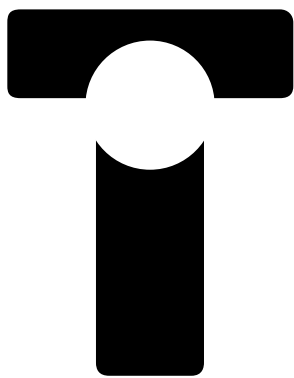
Pirelli Calendar 2010, July: Marloes Horst

Ο Μάριο Τεστίνο το έκανε. Το ίδιο και ο Ρίτσαρντ Άβεντον. Ο Χερμπερτ Ριτς το έκανε δύο φορές. Όταν η ευκαιρία πρόσφερε τον εαυτό της, κανείς άλλος σημαντικός δεν αρνήθηκε να το κάνει. Η Άνι Λίμποβιτς, ο Μπρους Γουέμπερ, ο Νικ Νάιτ, ο Πατρίκ Ντεμαρσελιέ. Αναφέρομαι στον θρύλο του ημερολογίου της Pirelli, αυτού του μυθικού πανοράματος που καλύπτει αδιάλειπτα τη σύνομιση από το δεύτερο μισό του 20ού αιώνα, αυτή την παντοτινή σταθερή στον μεταβλητό κόσμο του λάιφσταϊλ.

Ύψογα πλασαρισμένο, το ημερολόγιο του βρετανικού παραρτήματος της εταιρίας ελαστικών έχει πολλούς τρόπους να πολλαπλασιάζει την αρχική του αξία ταυτόχρονα με το στάτους του ιδιοκτήτη του. Η πιο ενδιαφέρουσα παράμετρος; Το Pirelli Calendar δε βγαίνει στο εμπόριο, τουλάχιστον στα χρόνια πριν το eBay. Τυπωνόταν σε περιορισμένο αριθμό αντιτύπων, προορισμένο για διακεκριμένους πελάτες της βιομηχανίας και επίλεκτους VIPs. Αναπόφευκτα εξελίχθηκε σε απαραίτητο αξεσουάρ των επιτυχημένων, αντικείμενο δημόσιας λαγνείας στις ανατυπώσεις του σε εφημερίδες και περιοδικά, μια ζωντανή απεικόνιση της τοπογραφίας του τζετ σετ, μέσα από τα ειδικά locations που ξεδιπλώνονταν στις σελίδες του: Μαγιόρκα, Τυνησία, Μπαχάμες, Σευχέλλες, Σεβίλλη, Αλμερία, Καμπανία, Μαϊάμι, Νέα Υόρκη, Σαγκάη, Ρίο ντε Τζανέιρο, Μποτσουάνα, Παρίσι, Λονδίνο.

Και, φυσικά, υπάρχει και το ζήτημα των γυναικών. Κανένα από τα εμπλεκόμενα μοντέλα δε δυσκολεύτηκε να κατακτήσει μερίδιο διασημότητας έπειτα από μία συμμετοχή στο ημερολόγιο. Στην έκδοση του 1987, πραγματοποιεί την πρώτη της εμφάνιση μια δεκαεξάχρονη Ναόμι Κάμπελ. Η Σίντι Κρόφορντ, η Έλενα Κρίστενσεν, η Κέιτ Μος απανθίζουν διαχρονικές λήψεις. Επίσης: Ζιζέλ, Μίλα Γιόβοβιτς, Αντριάνα Λίμα, Σιένα Μίλερ, Πενέλοπε Κρουθ, Χάιντι Κλουμ, Λετίτσια Κάστα, Σόφι Νταλ, Άγκνες Ντέιν, Τζένιφερ Λόπεζ.

Η φεινή έκδοση φιλοξενεί τη Λίλι Κόουλ, μαζί με μια ανερχόμενη ομάδα αποτελούμενη από μέλη διαφόρων προελεύσεων (Κάθριν ΜακΝίλ, Μιράντα Κερ, Τζορτζίνα Στόικοβιτς, Άνα Μπεατρίς Μπάρος), ονόματα που προφανώς δε σας λένε τίποτα προς το παρόν. Φωτογραφήθηκε στο Τρανκόσο της Μπίαια, στη Βραζιλία, από τον Τέρι Ρίτσαρντσον, έναν στιλίστα του γυμνού, του οποίου η επιλογή καταδεικνύει πως η Pirelli έχει τη διορατικότητα να ανταλλάξει το glam για μια πιο urban ματιά.

America's most wanted

Μικρός έκλεβε σελίδες από το «Penthouse». Θα μπορούσε να πεις πως δεν άλλαξε και πολύ από τότε. Οι ίδιες γωνίες λήψης, οι ίδιοι φωτισμοί, η soft porn αισθητική του '70, το μπηδαμινό μακιγιάζ, το ανύπαρκτο ρετούς, τα δυνατά κοντράστ, τα αφτιασίδωτα μοντέλα, η εντύπωση του ερασιτεχνικού, που σε κάνει να φαντάζεσαι πως δε θα ήταν δύσκολο να πετύχεις τα ίδια αποτελέσματα με μια καλή μηχανή. Εκεί μάλλον κρύβεται και όλη η μαστοριά. Ειδικά, πώς θα φωτογράφιζε κανείς κατά κόρον στην αμερικανική, τη βρετανική, τη γαλλική και τη γιαπωνέζικη «Vogue»; Τα «Harper's Bazaar», «W», «Arena», «Dazed & Confused», «Purple» είναι ορισμένοι μόνο από τους τίτλους που τον εμπιστεύονται, ενώ το πελατολόγιό του σε σχεδιαστές ρούχων περιλαμβάνει: Gucci, Levi's, Miu Miu, Tommy Hilfiger, Hugo Boss, Costume National, Sisley, με την τελευταία να παίζει καταλυτικό ρόλο στην καθιέρωσή του. «Η Sisley ήταν μια σπουδαία δουλειά επί μακρόν, επειδή μου επέτρεπε να είμαι ο εαυτός μου. Μπορούσα να κάνω ό,τι ήθελα, δηλαδή ερωτικές σκηνές. Πιστεύω πως ξέρω να την κρατάω αυτή την ισορροπία, να κάνω μόδα με μια βρόμικη οπτική. Πώς τα καταφέρνω; Είμαι ίδιοφυϊα! Με γιώτα κεφαλαίο!».

Ο Ρίτσαρντσον γεννήθηκε το 1965. Πιος του φωτογράφου Μπομπ, σοφιστικέ ντοκιμαντερίστα της upper class Νέας Υόρκης, και της Άνι, πρώην χορεύτριας του «Coracabana», μεγάλωσε με τη μητέρα του, ώσπου αυτή απώλεσε τις εγκεφαλικές λειτουργίες της, συνέπεια δυστυχήματος μια μέρα που πήγαινε να τον πάρει από τον γιατρό. Ως τα 10 του, ο Τέρι είχε ήδη ζήσει στη Νέα Υόρκη, το Γούντστοκ, το Λονδίνο και το Χόλιγουντ, χωρίς να προσαρμοστεί ποθενά. Είχε περάσει από το τζετ σετ κύκλωμα του πατέρα του στο επίδομα πρόνοιας της κατάκοιτης Άνι. Στα 13 του έπινε, έπαιρνε ναρκωτικά, έπαιζε μπάσο με τους Invisible Government. Η πρώτη του δημοσιευμένη φωτογραφία απεικόνιζε τον ίδιο, ολόγυμνο, να φωτογραφίζει μια ντυμένη Κέιτ Μος.

Dark side of the μου

Βολές εναντίον του εκτοξεύονται σε αυξανόμενο ρυθμό στο ίντερνετ, έπειτα από το επεισόδιο της 8ης Μαρτίου, κατά τη διάρκεια του παρισινού Fashion Week, οπότε το μοντέλο Ρία Ρασμούσεν του επιτέθηκε λεκτικά σε ένα μπαρ στο Σεν Ζερμέν. Σύμφωνα με την αφήγηση της Ρασμούσεν στη «New York Post»: «Του είπα πως αυτό που κάνεις είναι απαξιωτικό για τις γυναίκες. Πως έχεις πρόσβαση σε κορίτσια μόνο και μόνο επειδή είσαι τρανός στους κύκλους της μόδας και δημοσιεύεις κάθε τόσο στη «Vogue». Αντί να επιχειρηματολογήσει, έφυγε τρέχοντας από το μπαρ. Την επομένη, τηλεφώνησε στο πρακτορείο μου και παραπονέθηκε πως τον δυσφήμιση μπροστά σε πελάτες. Τι δειλή αντίδραση!».

Λίγο δύσκολο να αποτελεί μυστικό πως η λαγνεία κυβερνά τον υπόκοσμο της μόδας. Οπότε γιατί τέτοιος χαμός με τον Ρίτσαρντσον; Εν μέρει γιατί το γραφείο Τύπου του αντέδρασε λανθασμένα, αποκρινόμενο με ξερά «ουδέν σχόλιο», σε οποιονδήποτε ζήτησε διευκρινήσεις. Ίσως επίσης γιατί το μίνι σκάνδαλο μπορούσε να λάμψει εκτυφλωτικά μιντι-

«Στο ξεκίνημα, όποτε ζητούσα από μια κοπέλα να βγάλει τα ρούχα της, μου απαντούσε: να τα βγάλεις εσύ! Και το έκανα. Δε με πείραζε να τοποθετώ τον εαυτό μου στη θέση του αντικειμένου. Αυτή η στάση ενέπνεε εμπιστοσύνη».

Τέλη του '80, και ο Ρίτσαρντσον μαθαίνει τα βασικά, δουλεύοντας βοηθός σε φωτογράφους, φτιάχνοντας φώτα, αλλάζοντας φιλμ. «Σκεφτόμουν, μπορώ να το κάνω και εγώ αυτό. Οι περισσότεροι επαγγελματίες είναι άχρηστοι, και, όμως, βγάζουν έναν σκασμό λεφτά». Το '93 ήταν η χρονιά του. Μετακόμισε στο Σαν Φρανσίσκο, πήρε την πρώτη του ανάθεση από το «Vibe», παρακολούθησε ταινία του Λάρι Κλαρκ και αντίκρισε εικόνες της Ναν Γκόλντνιτ, οι οποίες του άλλαξαν τη ζωή. «Ποτέ μου δεν είχα ξαναδεί κάτι παρόμοιο. Δε φανταζόμουν πως θα ήθελε κάποιος να καταγράψει τέτοιες σκηνές». Και από τότε άρχισε να συχνάζει στο Ιστ Βίλτζ και στο Τόμκινς Σκουέαρ Παρκ καθημερινά, φωτογραφίζοντας τους σκέιτερ, τα πιτσιρικά, τους άστεγους, τους τοξικομανείς. «Εβγαίνα τις νύχτες και φωτογράφιζα τα πάντα. Ανέπτυξα μια μαγία με το ντοκουμέντο, τον φωτορεαλισμό». Πρόκειται για ένα πάθος που δεν τον εγκατέλειψε ποτέ. Η ιστοσελίδα terrydiary.com είναι ένα ημερολόγιο που ο Ρίτσαρντσον τροφοδοτεί με σωρούς εικόνων καθημερινά, ανθρώπων, μοντέλα του δρόμου, τυχαίες σκηνές, συνθέσεις, αυτοπροσωπογραφίες, αγαπημένα ροκ μπλουζάκια, από Slayer μέχρι Black Flag.

Σήμερα η δουλειά του βρίσκεται συγκεντρωμένη σε έξι άλμπουμ, τα «Hysteric Glamour», «Son of Bob», «Feared By Men, Desired By Women», «Too Much», «Terryworld», «Kibosh». Ανάμεσα σε άλλους, έχει φωτογραφίσει τον Λεονάρντο Ντι Κάπριο, τον Jay-Z, τη Λίντσεϊ Λόχαν, την Πάμελα Άντερσον. Το επίσημο σάιτ του, terryrichardson.com, κοσμεί μια λήψη του με τον πρόεδρο Ομπάμα. Όσα του έμαθε η ζωή; «Οι πραγματικοί φωτογράφοι δεν περιμένουν τη δουλειά με το ακουστικό στο χέρι. Βγαίνουν έξω και την ψάχνουν μόνοι τους».

ακά, ιδωμένο από την κατάλληλη γωνία. Η ιστοσελίδα Jezebell τον σκιαγράφησε σαν «φόβητρο, σαν οποιοδήποτε ισχυρό αρσενικό που manipuluάρει συστηματικά και θυματοποιεί τους αδύναμους. Ακόμα και αν κάποια θελήσει να μιλήσει, θα την κάνουν να σωπάσει». Η fashion editor Τζένα Σάουερς έχει πει πως «πολλοί τον ανέχονται λόγω της ανεξέλεγκτης επιρροής του στον χώρο. Είναι γνωστό το ιστορικό της συμπεριφοράς του απέναντι στα μοντέλα». Κάποιος «παράγοντας» του χώρου δήλωσε πως η σύνομιση αποτελείται από πειθήνια πρόβατα που ακολουθούν τυφλά ένα πολύ μικρό γκρουπ ισχυρών, συγκατανεύοντας σε στιδήποτε συμβαίνει. Υπάρχει, ασφαλώς, και η άποψη του Τέρι: «Μπορεί να φταίει το ότι ήμουν ένα συνεσταλμένο παιδί που εξελίχθηκε σε έναν επιδραστικό άντρα με μεγάλο παπάρι». Τι θα απογίνει; Και είναι όντως διαταραγμένος; «Δεν ξέρω αν είμαι σεξομανής, όμως σίγουρα έχω θέμα με τη συνουσία. Πάντως δε θα έκανα σε κάποιον τίποτα που δε θα ήθελα να κάνω και στον εαυτό μου». Fair enough. Στον χώρο του δε θα έλεγαν κάτι τέτοιο πολλοί, με το χέρι στην καρδιά.

Pirelli Calendar 2010, January: Rosie

Greatest heats

Παιδιά που έχουν ζήτηση και προκαλούν συζήτηση.

ContACT

Η Σμαρώ Πλατιώτη έχει καλές ιδέες και τον χώρο για να τις υποστηρίξει.

«Ρε γαμώτο, γιατί να μην υπάρχει μια λέσχη, ένας χώρος συνάθροισης καλλιτεχνών, ώστε να μπαίνουμε όλοι σε ένα αλισβερσί; Όπου να μπορούμε να ανταλλάσουμε απόψεις και να συνάπτουμε συνεργασίες σε ένα περιβάλλον οικείο και άρτια εξοπλισμένο;» Η Σμαρώ Πλατιώτη είναι ένα δυνατό συνεχούς τάσεως σε ένα περιβάλλον που αντιμετωπίζει συχνά προβλήματα τροφοδοσίας. «Αυτό που μαστίζει τους καλλιτέχνες είναι η απομόνωση», κατά τη γνώμη της. «Η νοοτροπία: ο καθένας στον χώρο του».

Όλα αυτά, ενώ μας ξεναγεί στις εγκαταστάσεις του ContACT, του πανύψηλου, ενιαίου, αχανούς, πολυεπίπεδου κτηρίου της περιοχής Γιαννιτσών, που φιλοξενεί τις ιδέες της εδώ και έναν χρόνο.

«Δεν υπήρχε κάτι παρόμοιο», λέει. Ασφαλώς και δεν υπήρχε. Το ContACT θα μπορούσε να περιγραφεί συνοπτικά ως εκθεσιακός - παραστασιακός χώρος, όμως είναι και πολλά πράγματα επιπλέον. Εργαστήριο και ατελιέ πάσης φύσης εικαστικών δημιουργιών αλλά και πρόβας θεάτρου, χορού και μουσικής.

Ηχητικά και φωτιστικά επαρκές performance space, αλλά και exhibition space, βιβλιοθήκη, ταινιοθήκη, ένα playground ουσιαστικά, στη διάθεση του οποιουδήποτε ενδιαφέρεται να επιδοθεί σε θέατρο, χορό, μουσική, performance, ζωγραφική, σκίτσο, video art, γλυπτική, κεραμική, φωτογραφία, κολάζ, εγκαταστάσεις, κατασκευές. Είτε, σύμφωνα με μια άλλη συνισταμένη της Σμαρώς, «ένα κέντρο έρευνας που θα σε μετατρέψει σε ενημερωμένο θεατή, θα σε φέρει σε επαφή με τις τέχνες, ώστε να προσδιορίσεις τη σχέση σου μαζί τους».

Πού τοποθετείται η ίδια μέσα σε αυτό τον παρο-

ξισμό δραστηριότητας; «Είμαι ο matchmaker, αυτός που φέρνει τους πόλους σε επικοινωνία». Μια μετριοπαθής περιγραφή για ένα κορίτσι που έχει κάνει πολλά πολύ γρήγορα. Σπούδασε Υποκριτική στη Θεσσαλονίκη (ΑΠΘ), Θεατρικές Σπουδές στην Αθήνα (Φιλοσοφική του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου), ακολούθησε τριετή κύκλο σπουδών στο Κέντρο Θεατρικής Έρευνας Θεσσαλονίκης, συνεργάστηκε με το ΚΘΒΕ, την Όπερα Θεσσαλονίκης, το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Χαϊδαρίου, και απασχολήθηκε ως θεατρολόγος στη δημόσια και την ιδιωτική εκπαίδευση. Όταν εξίσταται με τον όγκο των δραστηριοτήτων της, απαντά: «Όταν δεν μπορείς, πίεσε τον εαυτό σου να προσπαθήσει περισσότερο. Συχνά επαναπαυόμαστε. Τεμπελιάζουμε στο κορμί και στο πνεύμα».

Εξ ου και το ContACT προβαίνει σε οργανισμό δράσεων το ερχόμενο φθινόπωρο, στο πλαίσιο του δεύτερου Φεστιβάλ Καλλιτεχνικής Δημιουργίας που διεξάγεται από τις 22 ως τις 26 Σεπτεμβρίου, στις εγκαταστάσεις του πολυχώρου. Θεματική του φεστιβάλ είναι το «Abnormal Cocreation», και μπορείτε να συμμετάσχετε και εσείς, εάν επικοινωνήσετε με το ContACT ως τις αρχές Αυγούστου. Για τη Σμαρώ, «η τέχνη δεν είναι εσωτερική κατανάλωση. Αν δεν την επικοινωνήσεις στο κοινό, ουσιαστικά δεν υφίσταται». Ποιος διαφωνεί;

Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

contactspace.wordpress.com

Contemporary Art Club, Δάφνης 12-Γιαννιτσών,
περιοχή City Gate, Θεσ/νίκη, Τ: 2314 010 237

Ελλάς-Γαλλία-ηθοποιία!

Η Χρύσα Φλώρου λάμπει στην Πόλη του Φωτός.

Ξεκίνησε με χορό από πολύ μικρή, στη σχολή της Βίκυς Σιανού, στη Θεσσαλονίκη. Βέβαια, μια τέτοια επιλογή σε αυτές τις ηλικίες δεν είναι ακριβώς επιλογή, ωστόσο η Χρύσα Φλώρου αφοσιώθηκε σε αυτό («ό,τι κάνω το κάνω με πάθος»), για να κερδίσει στα 18 της χρόνια τον εθνικό διαγωνισμό χορού και ταυτόχρονα μία υποτροφία για σπουδές στις Κάννες. Εκεί ήταν που τα ζιζάνια της ηθοποιίας άρχισαν να εισχωρούν μέσα της, καθώς δύσκολα κάποιος μπορεί να μείνει ασυγκίνητος από τον μύθο της πόλης, την ατμόσφαιρα, τη μυρωδιά του περιβάλλοντος φεστιβάλ. «Εντάξει, οι Κάννες είναι ουσιαστικά το φεστιβάλ, είναι ωραία περιοχή, αλλά δεν είναι και για να ζεις».

Μετά το πέρας των σπουδών της, μετακόμισε στο Παρίσι, όπου φοίτησε στη σχολή Cours Simon, ξεκινώντας τη σταδιοδρομία της στην υποκριτική. «Αγάπησα τον χορό, ωστόσο πάντα είχα την αίσθηση ότι κάτι μου έλειπε στην έκφραση κι αυτός πιθανόν να ήταν ο λόγος που στράφηκα στην ηθοποι-

ία». Έχει συμμετάσχει σε περισσότερα από 15 θεατρικά, σε ταινίες μικρού και μεσαίου μήκους, καθώς και σε σειρές στην τηλεόραση με πιο γνωστό το «Engrenages», με παγκόσμια διανομή. Η πιο πρόσφατη θεατρική της δουλειά ήταν ο πρωταγωνιστικός ρόλος σε ένα έργο βασισμένο πάνω στη ζωή του Κάρολου Μποντλέρ στο θέατρο Mouffetard σε σκηνοθεσία Jose Pinheiro, γνωστού σκηνοθέτη του κινηματογράφου και της τηλεόρασης.

Από θεατρικούς συγγραφείς ξεχωρίζει τον Τένεσι Ουίλιαμς: «Είναι εκπληκτικός ο τρόπος με τον οποίον λέει σύγχρονα κι επίκαιρα πράγματα την κάθε εποχή». Αν και έχει λιώσει σόλες πάνω στο σανίδι, η κρυφή της αγάπη είναι ο κινηματογράφος. Θαυμάζει τον Κασαβέτη, τον Ταραντίνο και τον Γούντι Άλεν: «Λάτρευα την Πενέλοπε Κρουζ στην ταινία “Vicky Cristina Barcelona”, είναι ένας ρόλος που θα ήθελα να παίξω. Με γοήτευσε αυτή η πολλαπλότητα των συναισθημάτων και οι μεταβάσεις του χαρακτήρα της». Επιρροές της η Τζίνα Ρόουλαντς,

η Ρόμι Σνάνιντερ, («προσωποποίηση του ρεαλιστικού παιχνιδιού και της αληθοφάνειας»), κι από νεότερες η Μαριόν Κοτιγιάρ κι η Γκούινεθ Πάλτρου.

Αν και το Παρίσι, εκτός από πρωτεύουσα της Γαλλίας, είναι και η πρωτεύουσα της κινηματογραφικής βιομηχανίας στην Ευρώπη, η Χρύσα δε θα είχε πρόβλημα να έκανε και κάτι εγχώριο. «Έτσι κι αλλιώς, η δουλειά του ηθοποιού είναι να βρίσκεται παντού». Πόσο μάλλον που η Θεσσαλονίκη είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι της ψυχής της: «Όσο κλισέ κι αν ακούγεται, μου λείπει ο ήλιος και η απλότητα της πόλης μας». Κι αυτό είναι κάτι που το συναντάς συχνά στον λόγο των εκ Θεσσαλονίκης αποδημούντων: νοσταλγία για την ηρεμία και την ατάραχη ροή των πραγμάτων. Τελικά μήπως ζούμε σε ένα αστικό Θιβέτ και δεν το έχουμε καταλάβει;

Συνέντευξη Χρήστος Δούρας
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Θυμώνουν οι μπετονιέρες;

Ο Δημήτρης Μπασλάμ ξέρει πώς να μας παραμυθιάζει.

«Είπα να κάνω ένα τραγουδάκι στη μικρή μου κόρη κι έμπλεξα». Ο Δημήτρης Μπασλάμ περιγράφει την εμπλοκή του σε αυτό που δίκην συνεννόησης ονομάζουμε «παιδικό τραγούδι». Κοντραμπασίστας, δημιουργός τριών πανέμορφων παραμυθιών, του «Γαργαλστή», του «Αγρσίλαγου» και της «Θυμωμένης Μπετονιέρας», δε θεωρεί τα παιδιά ειδική κατηγορία κοινού. «Ένα παιδί δεν ενδιαφέρεται για κάποια ειδική μουσική. Τον λόγο πρέπει να κατανοήσει με κάποιον τρόπο. Μουσικά, παίζεις ό,τι θέλεις. Βάλε σε ένα παιδί ένα οποιοδήποτε cd, και σίγουρα κάτι θα βρει να του αρέσει».

Τα παραμύθια του δεν αφορούν μόνο τα μικρά παιδιά, αλλά και τα μεγάλα. «Έρχονται και παρέες μόνες τους, χωρίς απαραίτητα τη συνοδεία κάποιου μπόμπιρα. Παρακολουθούν την παράσταση χαμογελαστοί, με ωραία διάθεση, μπαίνουν σε μια φάση. Οι τρόποι αφήγησης μιας ιστορίας, άσχετα με το θέμα της, βλέπεις πως καμιά φορά αφορούν πολύ κόσμο. Για παράδειγμα, παίζαμε τον Ιούνιο στην Καστοριά και κάναμε 250 εισιτήρια, εκ των οποίων τα παιδικά ήταν μόλις 40».

Η κόρη του Βερενίκη, στα 14 της πλέον, ήταν η αφορμή αλλά και συνοδοιπόρος έμπνευσης. «Είναι

καθαρά θέμα εντυπωσιασμού, να την ψήνω συνέχεια. Το αποτέλεσμα το αντιμετωπίζει και αυστηρά. Τα παιδιά δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν κάτι ως ωραίο, αν δεν είναι». Κι όμως, η αγορά και τα σπίτια κατακλύζονται από Ζουζούνια, Μαζού εντ δε Ζου και Γκάμι Μπερ. «Χώρος υπάρχει για όλους, δεν μπορείς να αποκλείσεις κανέναν. Μπορεί να τα θεωρώ λίγο ευτελή όλα αυτά, διότι δε δίνουν τη δυνατότητα στα παιδιά να φλασάρουν, να ταξιδέψουν, ωστόσο, εμείς τι έχουμε να προτείνουμε;»

Όλες οι παραγωγές είναι δικές του (Πινέζα), με τη Sony να έχει αναλάβει τη διανομή. Στο εγγύς μέλλον αναμένεται να κυκλοφορήσουν από το ίδιο label δύο ακόμη δουλειές, «Το Μπαλόνι» και «Τα Παπούτσια του Βαρύτονου». Εκτός από παραμυθός, ο Μπασλάμ είναι και μέλος των Boomstate, ένα ιδιαίτερο γκρουπ της Θεσσαλονίκης, με κοντά 15 χρόνια δραστηριότητας. «Πάντα εμπλεκόμουν σε μπάντες με ήχο ομαδικό, ποτέ δεν ήμουν δεξιοτέχνης. Οι επιρροές μου εξάλλου είναι ροκ, δεν ασχολήθηκα ποτέ με τζαζ ή παραδοσιακά».

Τον γνωρίσαμε ως μουσικό στους Λαϊκεδέλικα του Θανάση Παπακωνσταντίνου, τους Επισκέπτες του Γιάννη Αγγελάκα, τους Β Movies του Παύλου

Παυλίδη. Πολυπληθή σχήματα, όπως πολυπληθές είναι και το δικό του, με το οποίο τριγυρίζει την Ελλάδα. «Είμαστε μια παρέα που συνεργάζεται χρόνια. Πού και πού, παίρνουμε και κανέναν από την Αθήνα. Κάνουμε δίσκους, λάιβ, στην πορεία προστίθενται κι άλλοι στη φάση». Έγραψε το σάουντρακ για την ταινία «Η γυναίκα είναι σκληρός άνθρωπος» του Αντώνη Καφετζόπουλου το 2005, χρονιά που κυκλοφόρησε κι ο «Γαργαλστής». «Πρέπει να ελευθερωθείς για να γράψεις. Για μένα, αυτό που κάνω είναι ελευθερία: έχω απελευθερωθεί καλλιτεχνικά, γράφω ιστορίες που δε θα φανταζόμουν ποτέ. Η συγγραφή ενός παιδικού τραγουδιού ή παραμυθιού είναι μια πάρα πολύ ζωντανή διαδικασία. Τι βλέπω και λίγο σκηνοθέτης, αισθάνομαι λίγο σαν να κάνω ταινίες μικρού μήκους, τα σκέφτομαι κάπως ζωγραφιστά όλα. Στην ουσία, μέσα από αυτήν τη διαδικασία βρήκα τον εαυτό μου».

Όσο για το παρατσούκλι «Μπασλάμ», παρανόηση! «Όλοι πίστευαν πως το επίθετό μου, Πασλαμούσκας, έχει μπροστά κι ένα μι λόγω μπάσου!»

Συνέντευξη Χρήστος Δούρας
Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Fashion management. What?

Η Stefh Georges έχει τις απαντήσεις.

Έχει πλάκα να έχεις γεννηθεί το 1989 και να έχεις ήδη στο ενεργητικό σου συνεργασίες με φωτογράφους, μάντζεμντ σειράς ρούχων, σπουδές που εν δυνάμει σου εξασφαλίζουν τα προς το ζην και αρκετή αυτοπεποίθηση, ώστε να συνεχίζεις να θέτεις στόχους! Η Stefh δεν είναι άλλη μια «γκόμενα» που ποζάρει στον φακό, διότι η αγάπη της για τη μόδα δε σταματάει εκεί. Νιώθει πιο άνετα να βρίσκεται η ίδια πίσω από την κάμερα, ώστε να συνεισφέρει περισσότερο στην καλλιτεχνική άποψη της φωτογράφισης, και ελπίζει να της δοθεί η ευκαιρία να κάνει το στάιλινγκ για όλα τα υπέροχα μοντέλα που κυκλοφορούν εκεί έξω.

Εμπνέεται τόσο από τις φοβερές δημιουργίες του θείου Καρλ (Λάγκερφελντ), του Γκαλιάνο και μέχρι πρόσφατα του Αλεξάντερ ΜακΚουίν. «Φιλοδοξώ να αποκτήσω εμπειρίες στον χώρο της μόδας, κυρίως δουλεύοντας δίπλα σε τοπ σχεδιαστές, να βοηθήσω στη δημιουργική διαδικασία, στο στάιλινγκ και στη γενικότερη εικόνα των σχεδίων και κολεξιόν τους, και να εμπλακώ στο μάρκετινγκ και το μάντζεμντ της φίρμας τους». Αυτή είναι και η «κίνηση ματ» των σπουδών της στην Αγγλία πάνω στα οικονομικά. Αντιπαρέχεται την κλασική θεωρία

που θέλει όσους ασχολούνται με τη μόδα να έχουν σπουδάσει κάτι με ρούχα, συλλέγοντας γνώσεις για την αγορά και τον καταναλωτή, που αναπόφευκτα θα της φανούν πολύτιμες στην εν δυνάμει καριέρα της στη λαμπερή βιομηχανία.

Ένας από τους λόγους που της αρέσει η δουλειά της στην Ελλάδα είναι η πληθώρα των απίστευτα δημιουργικών ανθρώπων, με τους οποίους έχει την ευκαιρία να συνεργάζεται. Επειδή έχει να πει τα ίδια καλά λόγια και για τις «περιπέτειές» της στη μόδα του Ηνωμένου Βασιλείου, αδημονεί να εργαστεί σε όσες περισσότερες χώρες μπορεί, με το διαβατήριό της να εκλιπαρεί για Παρίσι, Μιλάνο και, φυσικά, Νέα Υόρκη: «Τόσοι πολλοί δημιουργικοί άνθρωποι, τόσος λίγος χρόνος!»

Κατά την ταπεινή της γνώμη, «η μόδα είναι μεταδοτική, το στιλ είναι έμφυτο. Άνθρωποι που νιώθουν άνετα και είναι ευτυχημένοι αποπνέουν στιλ, είτε φορώντας t-shirt και σορτς είτε μια απαστράπτουσα Oscar De La Renta τουαλέτα».

Συνέντευξη **Μαρίνος Σακελλαρίου**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

Μοντέλο ή φωτογράφος;

Ο Joey Leo είναι όλα!

Επίδοξος μνηστήρας της κάμερας παιδιόθεν, που επιτέλους βλέπει σταδιακά το όνειρό του να πραγματοποιείται. Μοιρασμένη απασχόληση μπροστά και πίσω από τον φακό, ως φωτογράφος παραδέχεται ότι μπορεί να μεταφέρει τον ψυχισμό του στη φωτογραφία και να τον αποτυπώσει σε μια εικόνα (καλλιτεχνική, μόδας ή δρόμου). Ως μοντέλο διασκεδάζει με τη διαδικασία ενσάρκωσης διαφορετικών «ρόλων». Φυσικά, ο περιβόητος «καλλιτεχνικός χώρος» στην Ελλάδα δεν του αφήνει και πολλά περιθώρια. «Είναι λες και έχει γίνει προεπιλογή φωτογράφων, μην αφήνοντας χώρο για νέους, που έχουν ίσως να δώσουν πολλά, περισσότερα από τα ήδη υπάρχοντα πρόσωπα. Δεν κατάλαβα ποτέ αυτό το “καλάμι” που κυκλοφορεί στην Ελλάδα, και για λεφτά... ουδέν σχόλιο!»

Αυτή ήταν μάλλον και η κρισιμότερη απόφαση που κλήθηκε να πάρει ο Joey, ζυγιάζοντας τα υπέρ και τα κατά μιας πιο συμβατικής σταδιοδρομίας έναντι της καλλιτεχνικής του φύσης. Φοιτούσε ήδη τρία χρόνια στη Φαρμακευτική Αθηνών, ακολουθώντας την πιο ρεαλιστική προσέγγιση των γονιών του όσον αφορά ένα πιο σίγουρο μέλλον, αλλά εξομολογείται πως στην ουσία, εκτός από τον εαυτό του, είχε χάσει και πολύτιμο χρόνο κάνοντας κάτι σαν αγγαρεία.

Με πρότυπα τον Davil LaChapelle, τον Erwin Olaf και τον δικό μας Κώστα Αυγούλη, ο Joey τρελαίνεται για την πανδαισία χρωμάτων που απεικονίζεται στις φωτογραφίες τους. Λαμβάνοντας ως δεδομένη την εμπορικότητα της εποχής και ότι εδώ είσαι, ότι δηλώσεις, από το ραντάρ του Joey δεν ξεφεύγουν και οι εκάστοτε «ερασιτέχνες»,

είτε πρόκειται για έφηβους αυτοαποκαλούμενους «φωτογράφους» είτε για «trash Ελληνάρες», όπως τους αποκαλεί ο ίδιος, που καταλήγουν να γελοιοποιούν την τέχνη. Πιστεύει ότι ο φωτογράφος δεν απέχει και πολύ από τον ζωγράφο, εφόσον τα δημιουργήματα και των δύο σε αγγίζουν συναισθηματικά και πνευματικά.

Ως προσωπικότητα που επενδύει στο προσωπικό στιλ, ο Joey Leo ισχυρίζεται πως είναι οι δικές μας «πινελιές» που μας διαφοροποιούν από τους άλλους. «Εάν μπορείς να ξεχωρίσεις την έννοια του ωραίου και να το εφαρμόζεις χρησιμοποιώντας τη φαντασία σου, είτε έχει να κάνει με ρούχα είτε με φωτογραφία είτε με ζωγραφική είτε γενικά, τότε, ναι, έχεις στιλ!»

Συνέντευξη **Μαρίνος Σακελλαρίου**
Φωτογραφία **Ασπασία Κουλύρα**

God save the beer!

Beeri beeri με τον Σάκη Πιτσιώνα.

Θεωρείται ο πατριάρχης της μπίρας στην Ελλάδα και είναι ο κατεξοχήν ειδικός για να σε μυήσει στον κόσμο της (αφού σε πιάσει στο beeri-beeri). Η πρώτη του επαφή με το εμπόριο έγινε το 1987, όταν εισήγαγε στη Θεσσαλονίκη μπίρες όπως η Kessler, η Beck's και αργότερα η Veltins, ενώ διετέλεσε και διευθυντής πωλήσεων σε εταιρίες ανάλογου ενδιαφέροντος. Το 1995 ιδρύει τη δική του επιχείρηση, «Κάβα Βύνη», τροφοδοτώντας εκατοντάδες μαγαζιά της πόλης με αλκοόλ και αποκτώντας, εκτός από την τεχνογνωσία και την εμπειρία, την υποδομή για να υλοποιήσει τη μεγάλη επιχειρηματική του ιδέα: ένα εξειδικευμένο κατάστημα μπίρας, όπου θα φιγουράρουν στα ράφια του εκατοντάδες μπίρες εγχώριες και εισαγόμενες: φρουτόμπιρες, βιολογικές, μοναστηριακές, χωρίς αλκοόλ, αλλά και τα παρελκόμενά τους, όπως λουκάνικα, αλλαντικά, ποικιλίες τυριών και εκλεκτές σάλτσες από όλο τον κόσμο.

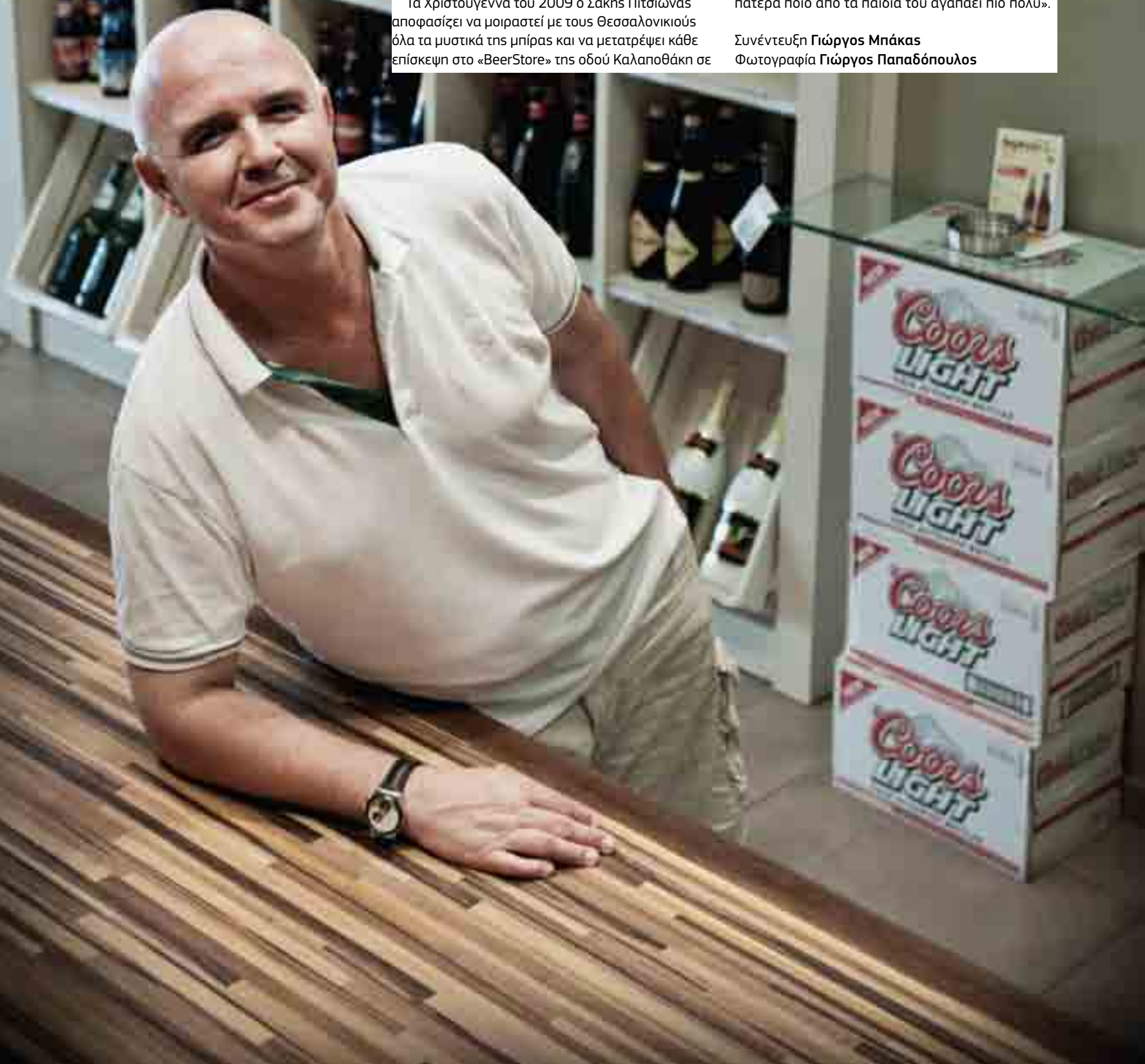
Τα Χριστούγεννα του 2009 ο Σάκης Πιτσιώνας αποφασίζει να μοιραστεί με τους Θεσσαλονικιούς όλα τα μυστικά της μπίρας και να μετατρέψει κάθε επίσκεψη στο «BeerStore» της οδού Καλαποθάκη σε

μία εκπαιδευτική εκδρομή. «Μας αρέσει να δίνουμε πληροφορίες στον κόσμο. Να μαθαίνει την προέλευση, την ιστορία και τη φιλοσοφία της κάθε μπίρας, ώστε να έχει την ευκαιρία να επιλέξει με προσωπικά κριτήρια». Η επιλογή του να μην προσφέρει τίποτε άλλο (ούτε φραπέ!) πλην της μπίρας θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ριζοσπαστική, όμως ο ίδιος ποτέ δεν πίστεψε ότι οι Θεσσαλονικείς είναι συντηρητικοί και αρνητικοί σε οτιδήποτε καινούργιο.

Η ζεστή και θετική ανταπόκριση του κόσμου έχει ήδη αναθερμάνει τις μελλοντικές ιδέες του Σάκη Πιτσιώνα για να προσφέρει αυτήν την εμπειρία και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας. Προς το παρόν θα τον βρεις στο «Beerstore», με δουλειά πάνω στο αγαπημένο του πρότζεκτ γεμάτος ενθουσιασμό και να εμπλουτίζει καθημερινά τις μέχρι τώρα 320 ετικέτες του. Μην τον ρωτήσεις ποια είναι η αγαπημένη του. «Είναι σαν να ρωτάς έναν πατέρα ποιο από τα παιδιά του αγαπάει πιο πολύ».

Συνέντευξη Γιώργος Μπάκας

Φωτογραφία Γιώργος Παπαδόπουλος

Από πού πάνε για τη «Μασσαλία»;

Η chef culture του Γιάννη Γιαννακάρου.

«Σουσάμι» άνοιξε! «Σουσάμι» έκλεισε! Όπως οι μεγάλες μπάντες σταματάνε στο πικ της καριέρας τους και όπως οι μεγάλοι παίκτες κρεμάνε φανέλα πριν αρχίσουν να σέρνονται μέσα στο γήπεδο, έτσι και ο Γιάννης Γιαννακάρου, σεφ και ιδιοκτήτης του δημοφιλούς εστιατορίου στην Καλαμαριά, αποφάσισε μετά από 16 ολόκληρα χρόνια να αποστασιοποιηθεί από το εξοντωτικό «επιχειρείν» και να επικεντρωθεί στη μεγάλη του αγάπη, τη μαγειρική. Είτε στο σπίτι του, με τη βοήθεια της συζύγου και των δύο υπερδραστών ανήλικων γιων του, είτε στο Ουζερί «Μασσαλία», στη Νέα Φώκια Χαλκιδικής, όπου ασκεί σήμερα την τέχνη του.

Η φιλοσοφία του ίδια, από την ημέρα που εγκατέλειψε μια ανεπιθύμητη καριέρα στη νοσηλευτική, για να κάνει την κουζίνα τον φυσικό του χώρο. «Ακολου-

θώ πάντα το ένστικτό μου και λαμβάνω υπ' όψιν τον τόπο όπου βρίσκομαι, τον χώρο στον οποίο δουλεύω και τους ανθρώπους που τον επισκέπτονται. Στη «Μασσαλία», είχε σημασία να καταλάβω ότι βρίσκομαι σε ένα χωριό όπου οι κάτοικοι έχουν κάποιες συγκεκριμένες γαστρονομικές συνήθειες και αγαπούν συγκεκριμένα πράγματα, τα οποία φρόντισα να εντάξω στη μαγειρική μου. Δε χρειάζεται να επιδίδεις σε φλυαρίες μαγειρικού τύπου για να αφήσεις κάποιον ευχαριστημένο. Μπορείς να πάρεις απλές συνταγές και, με φρέσκα υλικά και φαντασία, να τις κάνεις όσο πιο νόστιμες μπορείς. Παρακολουθώ τις τάσεις που επικρατούν παγκοσμίως, αλλά για μένα έχει περισσότερη σημασία να παρακολουθείς τις τάσεις που επικρατούν στη χώρα σου και όχι στη νότια Ισπανία ή τη Γαλλία. Όσοι προσπάθησαν να πείσουν

τον Έλληνα ότι πρέπει να δοκιμάσει, για παράδειγμα, μοριακή κουζίνα, απέτυχαν παταγωδώς».

Ο Γιάννης Γιαννακάρου ξεκαθαρίζει πως η μαγειρική δεν αποτελεί ελληνική μόδα, όπως πολλοί πιστεύουν, αλλά τηλεοπτική μόδα. Ριάλιτι σκουπίδια από τα οποία απέχει οποιαδήποτε χροιά πληροφόρησης, («ακούς πολλά, δεν συγκαταίς τίποτα»), και στα οποία δε θα συμμετείχε ποτέ. Αυτόν τον καιρό απολαμβάνει τις διακοπές του στη Χαλκιδική (το τερπνόν μετά του ωφελίμου), που είναι και ο τόπος καταγωγής του. Όσο για αργότερα; «Πάντα υπάρχουν ιδέες και τρόποι για να κάνεις καινούργια πράγματα».

Συνέντευξη **Γιώργος Μπάκας**
Φωτογραφία **Νίκος Καρδαράς**

BIKE POLOndon!

Δε χρειάζεται να ιππεύεις άλογο, δε χρειάζεται να είσαι ευγενής. Χρειάζεσαι ένα ποδήλατο, ένα μπαστούνι, ένα τσιμεντένιο τερέν, μια παλιοπαρέα και γερά κόκαλα. Το Bike Polo είναι ίσως το ταχύτερο εξελισσόμενο αστικό σπορ του δυτικού κόσμου.

Κείμενο, Φωτογραφία Γιάννης Κατσαρής

Αίνιγμα: Τι σχέση έχει ένας ελέφαντας, ο πρίγκιπας Philip, Δούκας του Εδιμβούργου, η Περσία, ένα μπατόν του σκι και ένα ποδήλατο; Το Πόλο με Ποδήλατο! Αλλά ας τα πάρουμε από την αρχή. Μια φορά κι έναν καιρό σε μια χώρα της δυτικής Ασίας, την Περσία, το ιππικό δυναμικό και οι φύλακες των βασιλέων εφηύραν έναν τρόπο για εξάσκηση και επίδειξη ικανοτήτων, που δε διαφέρει από το σημερινό πόλο με άλογα. Σημαντική διαφορά; Κάθε ομάδα αποτελούταν από σχεδόν 100 μαχητές και οι αγώνες έμοιαζαν με μικρογραφίες πολέμου. Με τον καιρό, το πόλο έγινε εθνικό άθλημα και παιζόταν κυρίως από αριστοκράτες. Σε συνδυασμό με τις εδαφικές κατακτήσεις της Περσίας (κατόπιν Ιράν), το άθλημα έγινε δημοφιλές σε Ινδία, Κίνα και άλλες χώρες της Ανατολής. Φημολογείται ότι η λέξη «πόλο» προέρχεται ετυμολογικά από τη θιβετιανή λέξη «pulu», που σημαίνει μπάλα. Κατά τη διάρκεια της βρετανικής αποικιοκρατίας στην Ινδία, οι βρετανοί στρατιώτες ενθουσιάστηκαν με το άθλημα και ίδρυσαν το πρώτο κλαμπ στην Καλκούτα το 1834. Το 1860 μετέφεραν στη Βρετανία, έθεσαν νέους κανόνες και το «πέρασαν» στον υπόλοιπο δυτικό κόσμο. Στις αρχές του 20ού αιώνα στην Ινδία το πόλο άρχισε να παίζεται και με ελέφαντες, ενώ έχασε τον βασιλικό του χαρακτήρα, έγινε προσιτό στο ευρύ κοινό και πλέον παιζόταν επαγγελματικά σε αρένες, όπως κάθε άλλο σπορ.

Το 1891 ένας Ιρλανδός, πρώην ποδηλάτης, επινόησε το αρχικά αποκαλούμενο Cycle Polo. Σύντομα, ιδρύθηκε η Bicycle Polo Association of Great Britain, ενώ το άθλημα παιζόταν πλέον

και σε Γαλλία και Αμερική. Ακόμα και ο πρίγκιπας Philip, Δούκας του Εδιμβούργου, εμφανίζεται σε μια φωτογραφία του 1967 να παίζει πόλο με ποδήλατο. Εξελισσόμενο και πιο δημοφιλές, άρχισε να παίζεται κυρίως σε γρασίδι και να αφορά τον οποιονδήποτε, την ίδια στιγμή που το πόλο με άλογα φάνταζε ακόμα αριστοκρατικό.

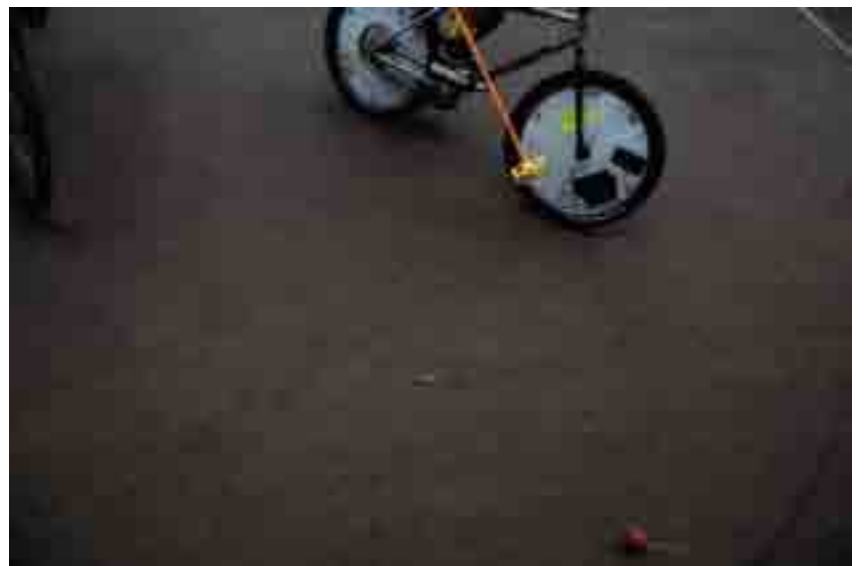
Όσο τα άλογα εξαφανίζονταν από τους δρόμους του Λονδίνου, τόσο οι επίδοξοι παίκτες πόλο συνειδητοποιούσαν πόσο πιο εύχρηστα είναι τα ποδήλατα και τα μικρότερα γήπεδα, και πλήθαιναν. Το πόλο με ποδήλατα σε σκληρό έδαφος, το οποίο γεννήθηκε στο Πόρτλαντ των ΗΠΑ από κούριερ ποδηλάτες στα τέλη των 90s, είναι η νέα αστική έκφραση του σπορ. Απαιτεί έναν χώρο από τσιμέντο ή άσφαλτο, έξι ποδήλατα και μαστούνια, μια μπάλα και τέσσερις οδικούς κώνους. Παρόλο που μπορεί κανείς σήμερα να αγοράσει ειδικά ποδήλατα για bike polo, οι περισσότεροι παίκτες συναρμολογούν τα δικά τους. Τα μαστούνια μπορούν πολύ εύκολα να φτιαχτούν από μεταχειρισμένα μπατόν του σκι, κομμάτια από πλαστικούς σωλήνες φυσικού αερίου και μερικές βίδες. Μερικοί παίκτες χρησιμοποιούν καλάμια μπαμπού αλλά και ελαφριά υλικά, όπως το τιτάνιο.

Οι βασικοί κανόνες είναι απλοί: Μην ακουμπάς το έδαφος με τα πόδια. Αν πατήσεις, πρέπει να ακουμπήσεις την περιφέρεια στο μισό μήκος του γηπέδου με το μαστούνι για να ξαναμπείς στο παιχνίδι. Οι βολές γίνονται μόνο με τη μικρή πλευρά του σωλήνα στο κάτω μέρος του μαστουπιού. Επαφές επιτρέπονται μόνο σώμα με σώμα, μαστούνι με μαστούνι και ποδήλατο με ποδήλατο.

Το παιχνίδι δε σταμάτα μέχρι που η μία ομάδα να σκοράρει πέντε γκολ. Οι εστίες είναι λίγο μεγαλύτερες από το μήκος ενός ποδηλάτου, ενώ το μέγεθος του γηπέδου ποικίλει. Πολλά φιλικά παιχνίδια φιλοξενούνται σήμερα σε γήπεδα μπάσκετ και χάντμπολ στο ανατολικό, βόρειο και νότιο Λονδίνο. Το πρώτο λονδρέζικο Bike Polo τουρνουά πραγματοποιήθηκε το 2007 σε γήπεδο της Brick Lane.

Το πρώτο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα έγινε τον Αύγουστο του 2009 στο προαύλιο ενός σχολείου του νότιου Λονδίνου, όπου η αγγλική ομάδα έχασε από ομάδα της Γενεύης. Το δεύτερο τουρνουά του Λονδίνου μόλις τελείωσε με νικήτρια την ομάδα BAD Polo, ενώ το φετινό Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα έλαβε χώρα τον Ιούλιο στην Γενεύη και το Παγκόσμιο τον Αύγουστο στο Βερολίνο, όπου αναμένονται ομάδες από Αμερική, Ιρλανδία, Γαλλία, Ινδία, Γερμανία, Πακιστάν, Μαλαισία, Σρι Λάνκα, Ινδονησία, Ουγγαρία, Αυστραλία, Σουηδία, Αγγλία, Αργεντινή, Ιταλία και Καναδά.

Παρά τους αγώνες και την πρόσφατη δημοσιότητα, το σπορ παραμένει underground, με τις προπονήσεις να γίνονται αργά το απόγευμα και το βράδυ. Για τους περισσότερους παίκτες, το πόλο με ποδήλατο είναι κάτι παραπάνω από χόμπι, είναι τρόπος ζωής και επικοινωνίας. Με ομάδες σε Βόρεια Αμερική και Ευρώπη να παίζουν bike polo κάθε μέρα, το ποδήλατο φαντάζει να είναι το μέλλον του αθλήματος, τη στιγμή που το πόλο με άλογο μοιάζει να παραμένει αυτό που πάντα ήταν: άθλημα για αριστοκράτες και τελείως αδιάφορο για εμάς τους υπόλοιπους. Κοινώς, από τα σαλόνια, στα αλώνια, και πλέον στα «μπαλκόνια».

Κώστας Βαξεβάνης

Αν έχεις Τείχη, διάβαινε

**Βερολίνο, αρχές δεκαετίας του '90. Ένας φιλέρεινος δημοσιογράφος, αντιμέτωπος με ένα δίκτυο πουλημένων πρακτόρων, πολιτικών που χρηματίζονται και εκδοτών που εκβιάζουν. Σε δεύτερο πλάνο, ένας υπεράνω υποψίας Έλληνας, ο οποίος δίνει τη δική του μάχη για να μην ξεσκεπαστεί σαν ένας από τους μεγαλύτερους πράκτορες της Στάζι. Το νέο βιβλίο του Κώστα Βαξεβάνη, «Ο Άνθρωπος του Τείχους» (εκδόσεις Μεταίχμιο), διαβάζεται μονοκοπανιά. Συνέντευξη Δημήτρης Καραθάνος
Φωτογραφία Ασπασία Κουλύρα**

Τον Νοέμβριο του '89 βρισκόσασταν στο Βερολίνο. Καθώς βιώνατε αυτή την κοσμογονία, είχατε στο νου σας την πιθανότητα να τη μεταπλάσετε σε μυθιστορία; Στο Βερολίνο βρέθηκα μετά την πτώση του Τείχους. Τα πράγματα ήταν όπως τα περιγράφω στο βιβλίο. Όλοι ζούσαν το παρόν σαν μια μεγάλη υπόσχεση για το μέλλον. Όταν τα πράγματα αλλάζουν, θέλεις να πιστεύεις πως δε θα είσαι από τα θύματα, από τις Ιφιγένειες της Ιστορίας. Νομίζεις πως όλα αλλάζουν για να εξυπηρετήσουν εσένα. Δεν ήταν έτσι, βέβαια. Έχουν περάσει πολλά χρόνια. Ο Ψυχρός Πόλεμος έδωσε τη θέση του σε θεرمούς πολέμους σε όλο τον κόσμο και οι παλιοί Ανατολικοί αναπολούν τη σιδερένια ασφάλεια του πάλαι ποτέ υπαρκτού σοσιαλισμού. Στο Βερολίνο υπάρχει μια λέξη, OSTALGIA, από το OST, δηλαδή «ανατολικά» και NOSTALGIA, νοσταλγία. Πολλοί αναπολούν τη σιγουριά που εξαφανίστηκε, όταν εμφανίστηκαν οι πολύχρωμες βιτρίνες και η нарκοθετημένη ελευθερία της Δύσης. Υπάρχει, λοιπόν, πιο καλός σεναριογράφος από τη ζωή; Την εποχή εκείνη, βεβαίως, ήμουν πολύ μικρός για να σκέφτομαι τη μυθιστορία που δημιουργεί η διαλεκτική της ζωής. Ήμουν ένας συγκλονισμένος δημοσιογράφος. Και, ευτυχώς, παραμένω.

Αυτό εδώ είναι ένα βιβλίο που θα μπορούσε να κάνει διεθνή καριέρα. Έχετε κινηθεί προς αυτή την κατεύθυνση; Σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την πίστη στο βιβλίο. Δεν τα πάω καλά όμως σε αυτό που λέγεται προώθηση. Το αφήνω σε αυτούς που το ξέρουν καλύτερα. Με ενδιαφέρει όμως, όπως και τον εκδότη μου. Προς το παρόν έχουν εκφραστεί κάποιες διαθέσεις για να γίνει ταινία. Ίσως μια ελληνογερμανική παραγωγή. Θα ήθελα πολύ ο δικός μου πράκτορας να πάρει την εκδίκηση του από τον πολύχρωμο Τζέιμς Μποντ.

Είστε ένας άκρως πολυάσχολος δημοσιογράφος. Πού βρήκατε τον χρόνο να πραγματοποιήσετε κάτι τόσο απαιτητικό όσο ένα μυθιστόρημα, και μάλιστα το τρίτο σας; Περνάω διάφορες περιόδους. Ακόμη και τεμπελιάς. Απλώς επικρατεί η πλευρά του χαρακτήρα μου που θέλει να κάνει τα πάντα. Να πει, να γράψει. Με θυμώνει ο καταχρηστικός ευδαιμονισμός. Η αδιαφορία ως συνταγή ευτυχίας με αφήνει αδιάφορο. Ίσως να λειτουργώ από εγωισμό. Ακούω κάτι και λέω: μα αυτή είναι ανοησία, αν δεν την αντικρούσω, θα επικρατήσει, από ψέμα θα καθιερωθεί ως αλήθεια,

μόνο και μόνο γιατί αυτοί που πρέπει να μιλήσουν δεν το κάνουν. Θεωρώ πως ο άνθρωπος μπορεί να είναι ευτυχισμένος -όχι διαρκώς, δεν είναι εισιτήριο διαρκείας η ζωή-, όταν ικανοποιείται από τα αποτελέσματα της δραστηριότητάς του. Τα υπόλοιπα είναι μάλλον εφευρέσεις και εξήγηση στο γιατί η βιομηχανία ψυχοφαρμάκων είναι πιο ισχυρή από αυτή των πετρελαίων.

Προφανώς το αγαπάτε πολύ το συγγραφικό. Εκτός και αν είναι τόσο πειστικές οι ιστορίες που έχετε να διηγηθείτε, ώστε δεν μπορείτε να κάνετε αλλιώς. Η αγάπη και για τα πράγματα και για τους ανθρώπους γυμνάζεται. Δηλαδή υπάρχει όταν φροντίζεις να υπάρχει. Όσο γράφω διαπιστώνω πως δεν μπορώ να υπάρχω χωρίς να γράφω και να διαβάζω. Είμαι σε μια ηλικία που αυτά που θέλω να πω με αυτά που αγαπώ έχουν τις καλύτερες σχέσεις. Και απλώς είμαι τυχερός που έχω, από εμπειρία και εξ επαγγέλματος, πολλές ιστορίες για να πω.

Εδώ και δύο δεκαετίες καλύπτετε τις πολεμικές κρίσεις σε όλο τον κόσμο ως απεσταλμένος τηλεοπτικών σταθμών. Σας ιντριγκάρει αυτή η δυνατότητα, του να βρίσκεστε στο επίκεντρο της ιστορίας; Αν το κίνητρό μου ήταν αυτό, μάλλον δε θα ζούσα τώρα. Ο κόσμος έχει μια άποψη για τους πολεμικούς ανταποκριτές, την οποία καλλιέργησαν οι ίδιοι. Πως είναι κάτι σαν πολεμιστές που κινδυνεύουν, άρα είναι ήρωες. Αυτή η άποψη έκανε κακό στην ελληνική δημοσιογραφία. Υπήρξαν στο παρελθόν γελοίες εικόνες με δημοσιογράφους που, αντί να κάνουν ρεπορτάζ, περιέγραφαν πόσο κινδύνευσαν. Σκέψου ένας ενερίτης της ΔΕΗ να σκαρφαλώνει στον πυλώνα και, αντί να φτιάξει τη βλάβη, να φωνάζει «κινδυνεύω, κινδυνεύω». Θα του πεις «κατέβα κάτω, ρε γελοίε, και πήγαινε να κάνεις καμιά άλλη δουλειά». Είναι τραγικό να βρίσκεσαι εκεί που γράφεται η ιστορία και να ανταλλάσσεις αυτό το τόσο σημαντικό με την αναγνωρισιμότητα από τον χασάπη της γειτονιάς. Για να σου δώσει καλό κρέας. Δε με ιντριγκάρει, λοιπόν, γιατί έχει γίνει φυσική μου λειτουργία. Η δουλειά μου είναι να είμαι εκεί, και είμαι. Όταν, βέβαια, πριν από μερικά χρόνια στο Mega, το παλιό μου κανάλι, έδειχνε ένα αφιέρωμα με διάφορα ιστορικά γεγονότα, διαπίστωση πως ήταν δικές μου εικόνες. Ήταν ίσως η πρώτη φορά που είπα «ήμουν εκεί, έσφιξα το χέρι της ιστορίας». Είναι ωραίο αυτό.

Ταυτόχρονα θα λέγατε πως, στο πέρασμα του χρόνου, όλη αυτή η τριβή με το ολέθριο σας έχει κάνει κυνικότερο απέναντι στη ζωή; Δεν ξέρω αν γίνομαι κυνικός, αλλά θυμώνω πιο εύκολα. Και κάποιες άλλες απλώς σωπαίνω. Με απωθεί αυτή η εικόνα ενός σύγχρονου αναπτυγμένου κόσμου, που μεταλλάσσει το ανθρώπινο είδος. Βλέπω στον δρόμο ανθρώπους τρελαμένους, μιλάνε στα κινητά, υποκρίνονται, ξεγελούν τον εαυτό τους, αναζητούν αορίστως μια ευτυχία χωρίς κόπο. Γνήσιοι εχθροί του εαυτού τους. Βλέπω χιλιάδες γυναίκες, δουλικά του marketing, με μετρητή αυτοπεποίθησης όχι τη ζωή τους αλλά τις σακούλες με τα ψώνια. Αυτές που πριν από χρόνια πετούσαν τα σουτιέν στην πυρά του φεμινιστικού κινήματος, τώρα, παραμορφωμένες από τη σιλικόνη, λοξοκοιτάνε στις βιτρίνες τα ανυψωτικά σουτιέν. Θυμώνω γιατί η ζωή δεν είναι έτσι. Τα «θέλω» δεν είναι απαραίτητα κίνητρα ζωής. Μπορεί να είναι η αυθαιρέσια ενός κακομαθημένου ανθρώπου. Ευνουχίζουμε τα παιδιά μας, κάνοντάς τα ανίκανα να σταθούν στη ζωή. Τους δίνουμε τα πάντα, να μην κουραστούν, να μην ιδρώσουν. Να γίνουν οι καστράτοι μας, οι εξαρτημένοι. Κι όλο αυτό το λέμε πολιτισμό. Ναι, γίνομαι κυνικός, γιατί ξέρω τι σημαίνει πόνος, όπως επίσης πως όλο αυτό που συμβαίνει μας παραδίδει ανήμπορους σε αυτούς που θα μας ελέγχουν κρατώντας το στα χέρια τους. Και δε θα αναρωτιέται κανένας: «Το χρειάζομαι»; Όχι, δεν το χρειάζεσαι. Σε έκαναν να το χρειάζεσαι. Η ζωή είναι αλλού και είναι αλλιώς.

Η πιο επιδραστική χώρα πλέον στην καθημερινότητά μας, η Γερμανία, εκδηλώνεται μέσα από ετερόκλητα προσωπεία: από τη μία, η συντήρηση της ανελέητης δημοσιονομικής πειθαρχίας, από την άλλη, η νεωτερικότητα, που εκδηλώνεται μέσω μιας εθνικής ομάδας ποδοσφαίρου αποτελούμενης από Τούρκους, Πολωνούς, Τυνησίους, Γκανέζους, προκαλώντας κρίση ευφορίας στον μεταναστευτικό της πληθυσμό και αναμφίβολα ομαλότερη κοινωνική ενσωμάτωση. Ποια είναι τελικά αυτή η χώρα; Η Γερμανία είναι μια συγκροτημένη χώρα που δε μοιάζει με καμιά. Σκεφθείτε μια χώρα, νικημένη στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, που πέφτει στην αγκαλιά του Χίτλερ και του ναζισμού. Οι Γερμανοί δεν εξαπατήθηκαν όπως λέγεται. Πίστευαν πως ο Χίτλερ είναι η λύση για πράγματα που πρέσβευε ένας γενικότερος γερμανικός εθνικισμός. Μετά τον Β' Παγκόσμιο, η Γερμανία χωρίστηκε στα δύο. Στη Δυτική Γερμανία,

πολλοί ναζί έγιναν, όπως και στην Ελλάδα, κυβέρνηση. Ο πρώτος γερμανός γραμματέας του NATO ήταν αδελφός ενός εγκληματία πολέμου και στρατηγός ο ίδιος των δυνάμεων της Βέρμαχτ. Ο δυτικός κόσμος θεωρούσε πως το βασικό ήταν η αντιμετώπιση του κομμουνισμού. Η Γερμανοί έζησαν με τα ενοχικά τους, που πολλές φορές τροφοδοτούσαν την πολιτική ζωή. Μετά την ενοποίηση των δύο Γερμανιών, οι Γερμανοί έκαναν μια υπεράνθρωπη προσπάθεια να συγκεράσουν τις αντιθέσεις ξέροντας πως στο μέλλον ανατέλλει μια δυνατή Γερμανία. Άλλη αντίληψη από τη δική μας, που μας θέλει μεγάλους στο φαντασιακό μας και χωρίς προσωπικό κόστος. Στη χώρα που γέννησε τον φασισμό, και που ο ρατσισμός δεν έχει εκλείψει, οι μετανάστες έχουν πλήρη δικαιώματα. Σε μας, που υποτίθεται πως είμαστε πιο ανοιχτόμυαλοι, κάτι τέτοιο είναι αδιανόητο. Μπορεί δηλαδή να είμαστε περήφανοι που ο τάδε έλληνας μετανάστης είναι βουλευτής στη Γερμανία, αλλά δεν μπορούμε να ανεχτούμε κάτι τέτοιο να συμβεί με κάποιον Αλβανό στην Ελλάδα.

Μήπως είμαστε μονοδιάστατοι στην εκτίμησή μας ως προς την Άνγκελα Μέρκελ; Ένας διαφορετικός καγκελάριος ή ένα προοδευτικότερο κόμμα στην εξουσία θα αρκούσε για την καλύτερη μεταχείρισή μας από την Ε.Ε.; Πάντα έτσι είμαστε. Η Μέρκελ είναι ο κλασικός τύπος Γερμανού και, αν θέλετε, με τα απωθημένα του Ανατολικογερμανού. Η προσωπικότητά της παίζει ρόλο στην πολιτική της Γερμανίας, αλλά όλοι οι γερμανοί καγκελάριοι θα έκαναν το ίδιο. Υπερασπίζονται τη χώρα τους. Φταίει η Μέρκελ που 65 χρόνια μετά τη λήξη του πολέμου δεν έχουμε ζητήσει το κατοχικό δάνειο, το οποίο μάλιστα εγγράφεται στον γερμανικό προϋπολογισμό, δηλαδή παραδέχονται ότι υπήρξε; Στην Ελλάδα μας αρέσει να δαιμονοποιούμε και να εκφράζουμε έναν συναισθηματικό φασισμό, μια ισοπέδωση. Έτσι είμαστε. Κάνουμε θεό τον Μιλόσεβιτς ή τον Οτσαλάν και μετά δεν ξέρουμε αν υπάρχουν. Δεν είναι θέμα γονιδίου, για να μην παρεξηγηθώ, είναι θέμα παιδείας. Είμαστε αυτόταρκες μέσα στην ημιμάθειά μας. Έτσι και μάθουμε το μικρό όνομα του τάδε πρωθυπουργού της τάδε χώρα, νομίζουμε πως ξέρουμε τα πάντα, ακόμη και το σώβρακο που φοράει. Έχουμε λογική καφενείου. Δεν είναι τυχαίο που βλέπουμε ειδήσεις με παράθυρα όπου τσακώνονται συνεχώς. Στη Γερμανία θα γελούσαν. Εδώ ταιριάζει μια χαρά με τις επιλογές μας. Να κάνουμε χαβαλέ, αλλά δείχνοντας πως ξέρουμε και λέμε σοβαρά πράγματα.

Με όλη την εμπειρία σας από καταστάσεις που μυρίζουν μπαρούτι, οσφραίνεστε καμένο στην ατμόσφαιρα σήμερα; Τι μας περιμένει κατά το ελληνικό φθινόπωρο; Δε χρειάζεται να έχεις καμιά εμπειρία. Δεν μπορεί κάτι να συμπίεζε-ται επ' άπειρο. Κάποια στιγμή οι ποσοτικές μεταβο-

λές δημιουργούν ποιοτικές αλλαγές. Ζεσταίνεις το νερό, και κάποια στιγμή παύει να είναι νερό, γίνεται ατμός. Αυτοί που θέλουν σήμερα να πλουτίσουν ξαναμοιράζοντας τον παγκόσμιο πλούτο, δε θέλουν να αφουγκράζονται αυτόν τον κανόνα της διαλεκτικής. Ακούν μόνο τη θέλησή τους. Θα βρεθούμε μπροστά σε μεγάλες αλλαγές. Στην Ελλάδα, αν δεν παρθούν μέτρα για την ανάπτυξη, αν δε σταματήσει η συμπίεση του κόσμου στο όνομα της δημοσιο-μικής τακτοποίησης και αν δεν κληθούν να πληρώσουν αυτοί που έκλεψαν -γιατί οι τράπεζες, π.χ., έκλεψαν-, με τη συναίνεση των κυβερνήσεων, θα ζήσουμε πολύ έντονες καταστάσεις.

Δημοσιογραφία: Απολύσεις, μείωση εσόδων, κοινωνική δυσπιστία. Έχουμε δίκιο να είμαστε απαισιόδοχοι για το επάγγελμα; Ένα πολύ μεγάλο θέμα που έχει δύο πλευρές. Η μία είναι το πώς αλλάζει η δημοσιογραφία και το δεύτερο πώς παίζει τον ρόλο της ή εκμαυλίζεται. Το ίντερνετ είναι μια μεγάλη ανακάλυψη. Είναι για τον αιώνα μας ό,τι ήταν το ρεύμα για τον προηγούμενο. Οι πληροφορίες μεταδίδονται εύκολα, γρήγορα και με λιγότερο κόστος. Ο πολίτης γίνεται ο δημοσιογράφος της γειτονιάς. Ανοίξετε ένα από τα μεγάλα μπλογκ, το Τρωκτικό, για παράδειγμα. Θα δείτε ενημέρωση από όλη την Ελλάδα. Και θα δείτε πράγματα που δε θα βλέπατε σε μια εφημερίδα. Στο ίντερνετ δεν είναι όλα ούτε αθώα ούτε σωστά. Απλώς μπορούν να εκφραστούν όλοι. Σήμερα όλες οι κυριακάτικες εφημερίδες δίνουν 500.000 φύλλα. Τόσες επισκέψεις έχει ένα μόνο μπλογκ σε μία μέρα. Χωρίς να πουλάει DVD, κουπόνια ή σερβιέτες. Είναι φανερό πως η δημοσιογραφία αλλάζει και τα παραδοσιακά ελληνικά ΜΜΕ δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν. Αγκυλωμένα σε εμφανή συμφέροντα, διοικούμενα από ανθρώπους που υποτιμούν τα νέα μέσα θεωρώντας πως έτσι τιμούν τον εαυτό τους, οδηγούνται σε κρίση. Ακόμη και αν συνεχίσουν να πουλάνε, δε θα έχουν καμιά αξιοπιστία. Η άλλη σοβαρή πλευρά είναι οι δημοσιογράφοι. Δεν είναι όλοι πουλημένοι, αλλά η στρογγυλή δημοσιογραφία έχει τα ίδια αποτελέσματα. Να σας πω ένα παράδειγμα. Στη Ζαχάρω αποκαλύφθηκε η παράνομη δράση του δημάρχου, ο οποίος μάλιστα τώρα τέθηκε μετά από καταδίκες σε αργία. Καμιά από τις εφημερίδες της περιοχής δεν έγραψε το παραμικρό για τη δράση του 8 χρόνια. Και είναι εξηγήσιμο. Πώς μπορεί να επιβιώσει μια εφημερίδα που πουλάει 500 φύλλα, αν δεν πάρει άλλες «επιδοτήσεις»; Το ίδιο συμβαίνει και σε πανελλαδική κλίμακα. Για το Βατοπαίδι δεν έλεγε κανένας, κι εγώ έκανα εκπομπές με έγγραφα και αποδείξεις. Ποιος να μιλήσει όταν οι εφημερίδες ζουν από κυβερνητική διαφήμιση και δημοσιογράφοι, πολιτικοί και επιχειρηματίες φτιάχνουν ένα πλαίσιο που μοιάζει με τις αιμομικτικές οικογένειες; Να σας πω άλλο παράδειγμα. Κάνουν συνάδελφοι ρεπορτάζ για τον χώρο της υγείας.

Ακούσατε ποτέ μια αποκάλυψη για τον χρηματισμό από τις μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες, που θεωρείται πια θεσμικός τρόπος λειτουργίας; Όχι. Η λάσπη έχει κάτσει και έχει πλακώσει τα πάντα. Και τους δημοσιογράφους. Ή θα αλλάξουμε ή θα χαθούμε, αφού χάσουμε την αξιοπρέπειά μας. Και δεν αναφέρομαι στις ευθύνες της ΕΣΗΕΑ, αναφέρομαι στην προσωπική ευθύνη που έχει ο καθένας μας να βγει από τον βούρκο.

Πέρα για πέρα άσχετο, αλλά δεν κρατιέμαι να μη σας ρωτήσω. Γιατί αδυνατεί η Θεσσαλονίκη να απαγκιστρωθεί από τον συντηρητισμό; Λέω πολλές φορές την άποψή μου σε φίλους από τη Θεσσαλονίκη και δεν τους αρέσει. Η Θεσσαλονίκη ήταν μια πολυπολιτισμική πόλη με κουλτούρα και ιστορία. Μετά τον πόλεμο έγινε μια συντηρητική πόλη. Οι προοδευτικοί άνθρωποι εκδιώχθηκαν, και άρχισε να αναπτύσσεται ένα παρακράτος. Δεν είναι τυχαίες οι δολοφονίες του Πολκ και του Λαμπράκη. Ο κίνδυνος από τον Βορρά ήταν ο ακρογωνιαίος λίθος του παρακράτους. Το παρακράτος αυτό πήρε κατά καιρούς και την τοπική εξουσία. Ανίκανο όπως ήταν, καλλιέργησε τα τοπικά αντανακλαστικά για να δικαιολογηθεί. Το κράτος των Αθηνών ήταν ο εχθρός. Κανένας, βέβαια, δεν έλεγε πως η πλειοψηφία των πρωθυπουργών και των υπουργών ήταν από τη Μακεδονία. Ποιο κράτος των Αθηνών; Βόλευε όμως. Μετά προστέθηκαν εξωτερικοί εχθροί για τον ίδιο λόγο. Σκοπιανοί, Αλβανοί, Βούλγαροι. Για να δικαιολογήσουν την ανικανότητα. Τα τελευταία χρόνια στη Θεσσαλονίκη το τρίγωνο Ψωμιάδη, Άνθιμου και Παπαγεωργόπουλου ήταν καθοριστικό. Ανέπτυξαν τον εθνικισμό σαν το χαλάκι της κακής νοικοκυράς. Και τώρα που σπώνεται τι βλέπουμε; Από κάτω υπάρχουν διώξεις του δημάρχου και κακοδιοίκηση. Κρυμμένα επιμελώς με πατριωτικές κορώνες. Το ίδιο για τον νομάρχη. Οι εθνικές παράτες του στολίζονταν με σημαίες που αγόραζε η Νομαρχία από τον αδελφό του και με τα κέτερινγκ της συζύγου του. Διώκεται γιατί έσβηνε πρόστιμα ημετέρων. Είναι βολικό να παρουσιάζεσαι λαϊκό παιδί, ο παοκτζής του λαού. Από κάτω μπορείς να κρύβεις διάφορα. Όπως ο Άνθιμος τις σχέσεις του με τη χούντα. Και αυτούς η Θεσσαλονίκη τους έκανε ηγέτες. Γιατί ήθελε να πιστέψει τα τοπικιστικά διαγγέλματα και να επιβεβαιώσει πως είναι παρατημένη από το κράτος. Μα μόλις ο προηγούμενος πρωθυπουργός ήταν από εκεί. Τι έκανε; Νομίζω πως η λογική του παραγοντισμού, το πρότυπο του χαλαρού και βολεμένου, δεν μπορεί να πάει μακριά. Δεν αξίζει στη Θεσσαλονίκη της ιστορίας να κλείνει τα μάτια και να μαγεύεται από λαϊκισμούς. Αν πραγματικά πιστεύουν πως έχει σημασία πως ο Μέγας Αλέξανδρος γεννήθηκε εκεί, πρέπει να διαλέξουν: θέλουν αυτόν ή τους Ζορό; Θέλουν τον δάσκαλό του τον Αριστοτέλη ή τις μισαλλόδοξες κρωγμές του Άνθιμου; Και τα δύο δε γίνεται.

JAMAICAN

Radio

Studio One Lovers / The Heptones, «Ready to learn»

ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΎΕΜΑΤΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΛΥΤΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ
ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ. ΕΙΝΑΙ Η
REGGAE, ΜΑΝ, ΓΙ' ΑΥΤΟ
ΔΥΝΑΜΩΣΕ ΤΟ ΜΠΑΣ©...

ΚΕΙΜΕΝΟ ΘΑΝΑΣΗΣ ΜΗΝΑΣ

Studio One Classics / Johnny Osbourne, «Sing-jay Style»

© Island Archives / Lee Scratch Perry

Η reggae είναι παραδοσιακό είδος μουσικής Ψέμα: Αντιθέτως, η reggae, ιστορικά, είναι πρόσφατο μουσικό φαινόμενο. Η λέξη «reggae» δε χρησιμοποιείται παρά μόνο από τα τέλη του '60 και, σύμφωνα με την επικρατέστερη εκδοχή, ο όρος προέρχεται από παράφραση του τίτλου «Do The Reggay» των Toots & The Maytals. Μετά τη διεθνοποίηση της reggae στα χρόνια του '70, ο όρος κατέλωσε τα υπόλοιπα μουσικά ιδιώματα που προϋπήρχαν στην Τζαμάικα.

Η μουσική της Τζαμάικας είναι 100% αυτοφυής Ψέμα: Η μουσική της Τζαμάικας εγγράφεται στη γενικότερη παράδοση της Καραϊβικής και της μαύρης Αμερικής. Η ντόπια pop της Τζαμάικας, που αρχικά ονομάζεται mento, είναι συγγενική ως προς το calypso των γειτονικών νησιών. Από το δεύτερο μισό της δεκαετίας του '50, οι Τζαμαϊκανοί γνωρίζουν το αφροαμερικανικό rhythm & blues, μέσω των ραδιοσταθμών που εκπέμπουν από τη γειτονική Νέα Ορλεάνη. Ο ρυθμός σπιντάρει και το mento μεταμορφώνεται σε ska. Από εδώ και πέρα η μουσική της Τζαμάικας παρακολουθεί από κοντά την εξέλιξη της μουσικής της μαύρης Αμερικής. Όταν, στα μέσα του '60, το rhythm & blues δίνει τη θέση του στη soul, στην Ιαμαϊκή ο ρυθμός μελώνει και το ska γίνεται rocksteady. Όταν σκληραίνει και πάλι ο ρυθμός στα τέλη του '60 και η soul μετουσιώνεται στο funk της Μαύρης

© Dennis Morris / Lee Scratch Perry, «Arkology» / Island Jamaica

Studio One Classics / Lone Ranger, «Automatic»

Δύναμης, ο ρυθμός της Τζαμάικας γίνεται κι αυτός πιο σκληρός, πιο μαύρος, πιο αφρικάνικος, και γεννιέται η roots reggae κι αργότερα το dub. Αυτό που ουσιαστικά συνδέει όλα τα μουσικά ιδιώματα του νησιού είναι το λεγόμενο offbeat, στο οποίο, εκτός από το πανίσχυρο μπάσο και τα βροντερά κρουστά, συνεισφέρει και η κιθάρα, που στην Τζαμάικα είναι τμήμα της rhythm section· αλλιώς, η αίσθηση ότι η rhythm section κινείται λίγο έξω από τον βασικό ρυθμό. Οι Τζαμαϊκανοί στην προσπάθειά τους να παίξουν rhythm & blues απλώς τόνισαν το λάθος μέτρο στα 2/4 του ρυθμού. Το λάθος ενίοτε είναι ανώτερο της τέχνης.

Η μουσική βιομηχανία της Τζαμάικας αναπτύχθηκε χάρη στις ανεξάρτητες εταιρίες και παραγωγές Αλήθεια: Η μουσική της Τζαμάικας αναπτύχθηκε γύρω από τα soundsystems. Ήτοι τα κινητά στούντιο του δρόμου, στα οποία μεμονωμένοι djs (με τη σημασία που έχει ο όρος στην Τζαμάικα, όπερ σημαίνει ότι dj είναι αυτός που χειρίζεται και το μικρόφωνο) ή ομάδες από djs σπίναραν δημόσια δίσκους στα πλατό και διαγωνίζονταν στο ποιος θα κάνει τον περισσότερο κόσμο να χορέψει. Από τα soundsystems προέκυψαν οι πρώτες ντόπιες δισκογραφικές εταιρίες. Το Studio One, η Trojan, το Channel One, το Black Arc, ακόμη κι η μεγάλη και λευκή Island είναι ανεξάρτητα labels ή ξεκίνησαν, τουλάχιστον, έτσι. Παραγωγοί και συνθέτες

σαν τον Ντιουκ Ράιντ ή τον Σερ Κλέμεντ Κόξσον Ντοντ, είναι συγχρόνως οι ιδιοκτήτες των εταιριών. Η αποθέωση του do it yourself.

Η μουσική της Τζαμάικας είναι σκληρή υποκουλτούρα Αλήθεια: Σκληρή σαν τη ζωή την ίδια στο Τρεντστάουν, το γκέτο του Κίνγκστον. Τα soundsystems είναι εξαρχής ανταγωνιστικά μεταξύ τους και για λόγους επιβίωσης, εξαιτίας της τεράστιας ανεργίας που μαστίζει το νησί. Οι πιο δημοφιλείς djs είναι και οι πιο καλοπληρωμένοι. Εξάλλου, και οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες των soundsystems δεν είναι και τα καλύτερα παιδιά. Ο Ντιουκ Ράιντ, ο πιο δημοφιλής δισκοθέτης της εποχής του rocksteady, ήταν πρώην μπάσος, πρώην μπράβος και προαγωγός. Όταν ο Πρις Μπάστερ τον εγκατέλειψε για να στήσει το δικό του soundsystem, έπεσαν πυροβολισμοί και χύθηκε αίμα. Το κάθε soundsystem είχε τη δική του συμμορία για να το προστατεύει. Τα μέλη των συμμοριών ονομάζονται rudeboys κι είναι, ότι ακριβώς υπονοεί η ονομασία τους. Πάντα καλοντυμένοι (κάτι σαν τους Άγγλους mods), πάντα έτοιμοι για καυγά. Στον κινηματογράφο απεικονίστηκαν ρεαλιστικά στο «The Harder They Come» με πρωταγωνιστή τον Τζίμι Κλιφ. Ακούγεται σαν ανέκδοτο, αλλά ο μακαρίτης ο Τζο Στράμερ μου διηγήθηκε κάποτε ότι, όταν οι Clash ταξίδεψαν στην Τζαμάικα για να ηχογραφήσουν τον δεύτερο δίσκο τους, «χέστηκαν από τον φόβο τους» σαν κατέβηκαν από το πλοίο στο λιμάνι του Κίνγκστον.

Studio One Lovers / Delroy Wilson, «I don't know why»

Studio One Soul / Leroy Sibbles, «Express yourself»

Studio One Classics / Horace Andy, «Fever»

Οι Τζαμαϊκανοί δε συμπάθησαν ποτέ το rock, επειδή δεν καταλάβαιναν πώς να το παίξουν Ψέμα: Μεγάλο μάλιστα. Ούτε βεβαίως φταίει το ganja. Όπως αναφέρει ο Λόνιτ Μπράντλι στο εξαιρετικό του βιβλίο «Bass Culture: When Reggae Was King», «οι Τζαμαϊκανοί δε συμπάθησαν το rock, επειδή δεν τους φαινόταν αρκετά συναρπαστικό». Και πάλι λόγω της αφρικανικής καταγωγής τους και της γειννιάσής τους με τη Νέα Ορλεάνη, είχαν τη δυνατότητα να αντλούν υλικά από πολύ πιο θερμές μουσικές πηγές.

Η reggae και το punk είχαν δεσμούς συμμαχίας Αλήθεια: Από τις αρχές του '50, περίπου 400.000 Τζαμαϊκανοί μετανάστευσαν στη Μεγάλη Βρετανία και ρίζωσαν εκεί. Οι ρυθμοί και οι συνθέσεις που έφεραν μαζί τους επηρέασαν καθοριστικά τη βρετανική μουσική σκηνή, ήδη από την εποχή των hipsters και μετά των mods. Οι punks αργότερα, όπως και οι mods πριν από αυτούς, γοητεύθηκαν από την παραβατικότητα της τζαμαϊκανής κουλτούρας. Η κοινή ταξική (εργατική) συνείδηση σφρηπλάτησε μια άτυπη μορφή συμμαχίας μεταξύ τους. Εξάλλου, τα περισσότερα punk clubs στο Λονδίνο του '76-'77

έπαιζαν όχι punk αλλά κυρίως reggae. Επιπλέον, συγκροτήματα τζαμαϊκανών μεταναστών, όπως οι Steel Pulse και οι Misty In Roots, και ποιητές του δρόμου, όπως ο Linton Kwesi Johnson, ήταν προσφιλείς στο κοινό του punk. Όταν οι μετανάστες εξεγέρθηκαν στο Μπρίξτον, οι punks συντάχθηκαν σιωπηρά στο πλευρό τους. Οι Clash από εκεί εμπνεύστηκαν το «White Riot» αλλά και το «White Man In Hammersmith Palais», όπου ο ρυθμός είναι ξεκάθαρα reggae. Κι όταν, λίγο μετά, ηχογράφησαν με παραγωγό τον Lee Scratch Perry, ο αρραβώνας ανάμεσα στη reggae και το punk επικυρώθηκε.

Ο Robert Nesta «Bob» Marley είναι ο σπουδαιότερος μουσικός και συνθέτης στην ιστορία της reggae Ψέμα: Ο Ντιουκ Ράιντ, ο Σερ Κόξσον, ο Πρινς Μπάστερ, ο Τζάκι Μίτου, ο Κινγκ Τιούμπι, ο Λι Σκρατς Πέρι, ίσως και ο U-Roy, προβάλλουν σοβαρές αντιρρήσεις. Ο Μάρλεϊ ήταν πολύ πιο δημοφιλής στο εξωτερικό παρά στην πατρίδα του. Στην Τζαμαϊκά, εξάλλου, είναι ό,τι χορεύεται. Η δυτικότερη, ροκάδικη reggae του Μάρλεϊ ακουγόταν κάπως δυσκίνητη στους ντόπιους.

Ο Μπομπ Μάρλεϊ είναι η σημαντικότερη προσωπικότητα στη μουσική -και όχι μόνο- ιστορία της Τζαμαϊκάς Αλήθεια: Μακράν. Ο Μάρλεϊ-σύμβολο είναι για την Τζαμαϊκά ό,τι είναι ο Γκεβέρα για την Επανάσταση. Αυτός έκανε τη reggae παγκόσμιο φαινόμενο. Στην πατρίδα του δε το κοινωνικό του έργο είναι ανυπολόγιστο, όπως και η παρέμβασή του στην ταραχώδη πολιτική ζωή της χώρας. Αρκεί και μόνο το γεγονός ότι κατόρθωσε να τερματίσει τον εμφύλιο πόλεμο μεταξύ των δύο κυριοτέρων πολιτικών κομμάτων της Τζαμαϊκάς (που είχαν ως

Studio One Soul / The Chosen Few, «Don't break your promise»

Studio One Classics / Alton Ellis, «I'm just a guy»

Studio One Classics / Dennis Brown, «No man is an island»

© David Katz / Lee Scratch Perry

αιχή κρούσης τις συμμορίες των rudeboys) με μια συναυλία- συμφιλίωνοντας επί σκηνής τους ηγέτες τους, Μάικλ Μάνλεϊ (Λαϊκό Εθνικό Κόμμα) και Έντουαρντ Σίγκα (Εργατικό Κόμμα), στο ιστορικό One Love Peace Concert που πραγματοποιήθηκε στις 22 Απριλίου του 1978 στο Εθνικό Στάδιο του Κίνγκστον.

Οι rastafari είναι κάτι τύποι με dreadlocks που στρίβουν μπάφους Ψέμα: Μάλλον τους έχεις μπερδέψει με τους ράστα στο Γκάζι και στα πέριξ της Βαλαωρίτου. Ο ρασταφarianισμός στην Τζαμάικα είναι επίσημα αναγνωρισμένη θρησκευτική αίρεση, την οποία ασπάζεται αξιοσημείωτο τμήμα του πληθυσμού της χώρας. Κηρύσσει την αποστροφή για τα υλικά αγαθά, την αποχή από το αλκοόλ και τα ναρκωτικά και θεωρεί ως ιερό φυτό το ganja. Σε ό,τι αφορά το δόγμα, ο ρασταφarianισμός δομείται πάνω στον θρησκευτικό συγκρητισμό και βρίθει συμβολισμών. Ερμηνεύει τις πατροπαράδοτες αφρικανικές θρησκευτικές δοξασίες μέσα από το κείμενο της Παλαιάς Διαθήκης. Η Αιχμαλωσία των Ισραηλιτών στη Βαβυλώνα συμβολίζει την αιχμαλωσία του αφρικανικού λαού και τη μεταφορά του σκλαβωμένου στον Νέο Κόσμο. Η Βαβυλώνα (Babylon) στα τραγούδια της reggae είναι ο Δυτικός Κόσμος, το σύμβολο της διαφθο-

ράς του υλισμού. Για να απελευθερωθούν από τα δεσμά τους, οι μαύροι πρέπει να επιχειρήσουν τη δική τους Έξοδο (όμοια με των Ισραηλιτών από την Αίγυπτο) και να επιστρέψουν στη δική τους Γη της Επαγγελίας (Zion), δηλαδή στην Αφρική. Διόλου τυχαία, ο εισηγητής της πολιτικής θεωρίας του Παναφρικανισμού και της Επιστροφής στην Αφρική ήταν ο τζαμαϊκανός καταγωγής Αφροαμερικανός Μάρκος Γκάρβεϊ (από όπου και το ομώνυμο άλμπουμ του Μπέρνινγκ Σπίαρ του 1975).

Οι Τζαμαϊκανοί κατάγονται από την Αιθιοπία Ψέμα: Δεν ξέρουμε από πού ακριβώς μεταφέρθηκαν οι σκλάβοι από την Αφρική στην Τζαμάικα. Σίγουρα πάντως όχι από το Κέρασ της Αφρικής, αλλά από την άλλη πλευρά, δηλαδή από τη Δυτική Αφρική, από όπου διεξαγόταν το δουλεμπόριο. Η σχέση μεταξύ Τζαμαϊκάς και Αιθιοπίας είναι επινοημένη και εκφράζεται μέσα από συμβολισμούς. Η Αιθιοπία με τον δισχιλιόχρονο πολιτισμό της είναι η μοναδική χώρα της υποσαχάριας Αφρικής που δε γνώρισε ποτέ αποικιοκρατία (εξόν από μερικά χρόνια, που την κατέλαβε η Ιταλία του Μουσσολίνι). Το σύμβολο της μοναδικής αδούλωτης χώρας της Μαύρης Αφρικής θύπωσε το φαντασιακό των Τζαμαϊκανών. Οι rastafari ερμήνευσαν

την άνοδο του Χαϊλέ Σελασιέ Α' στον αιθιοπικό θρόνο το 1930 ως τον ερχομό του Μεσσία, που θα τους οδηγούσε από τη σκλαβιά στην ελευθερία, δηλαδή στην επιστροφή στην Αφρική. Το κοσμικό όνομα του Χαϊλέ Σελασιέ ήταν Ρας Ταφάρι Μακό-νεν· από εκεί προέρχεται ο όρος «rastafari».

Οι Τζαμαϊκανοί δημιούργησαν το rap και το hip hop Αλήθεια: Εν μέρει. Μαζί με την παράδοση του talking blues, η κουλτούρα της Τζαμαϊκάς ήταν η Λυδία Λίθος για τη δημιουργία του hip hop. Οι πρώτοι rappers στηρίχτηκαν στα κόλπα που έκαναν στο μικρόφωνο οι τζαμαϊκανοί toasters. Η τεχνική του dub (ή, μήπως, το cut up του Μπάρουζ;) άνοιξε τον δρόμο στη μεταγενέστερη τεχνική του sampling. Με τον ίδιο τρόπο που η μουσική σκηνή της Τζαμαϊκάς αναπτύχθηκε γύρω από τα soundsystems, έτσι και το hip hop γεννήθηκε από soundsystems στα playgrounds της Νέας Υόρκης. Οι Τζαμαϊκανοί έπαιξαν και σε αυτό ενεργό ρόλο. Αν και όλες οι πρωτιές ελέγχονται ιστορικά, ο πρώτος τρανός dj του hip hop ήταν τζαμαϊκανός καταγωγής: ο θρυλικός πια Kool Herc.

Η reggae είναι μουσική για το καλοκαίρι Ψέμα: Η μουσική της Τζαμαϊκάς είναι υπέροχη για κάθε εποχή.

Ένα case study για το πώς το εθνικό μεταβάλλεται σε παγκόσμιο. Από το Νέο Δελχί στο Παρίσι και από τον Γάγγη στο Χόλιγουντ, η γραμμή αυτού του Ινδού παρουσιάζει την πολύχρωμη λαϊκή Ινδία στη φουτουριστική εκδοχή της.
Συνέντευξη Άννα Παπαρίζου

Ma
hish
H i n d u c h i c
A
r o
r a

Η γραμμή Manish Arora ξεκίνησε το 1997 στην Ινδία. Οι πρώτες παρουσίες της σε εβδομάδες μόδας έγιναν σε ασιατικό έδαφος. Η δεύτερη γραμμή του, Fish Fry, κυκλοφόρησε στα νεοϋορκέζικα καταστήματα «Lord & Taylor» το 2001. Η εισβολή της ινδικής μόδας διά χειρός Manish Arora στην Ευρώπη ήταν το επόμενο βήμα. Το 2003 το κατάστημα «Maria Luisa» στο Παρίσι αρχίζει να φιλοξενεί λίγη λάμψη από το Μπόλιγουντ. Το 2005 έκανε την πρώτη του επίδειξη σε εβδομάδα μόδας εκτός Ασίας. Το φωτεινό και χαρούμενο Μαϊάμι ήταν η κατάλληλη πόλη για να δεχτεί τα χρωματιστά ρούχα του ινδού σχεδιαστή. Εκεί του απονεμήθηκε το βραβείο Καλύτερης Κολεξιόν, ενώ την ίδια χρονιά συμμετείχε για πρώτη φορά στην Εβδομάδα Μόδας του Λονδίνου. Κριτικοί και αγοραστές τον λάτρεψαν και, κάπως έτσι, μετά από μια 7ετή επιτυχημένη παρουσία στην ασιατική αγορά, ήρθε η επιτυχία στην Ευρώπη και οι διαρκείς συμμετοχές στην Εβδομάδα Μόδας του Παρισιού.

Οι μεγάλες συνεργασίες ήταν φυσικό επακόλουθο στην επαγγελματική του πορεία. Έχει σχεδιάσει μία συλλογή ζωηρόχρωμων και ποικιλόχρωμων

αθλητικών παπουτσιών για τη Reebok, έδωσε το ινδικό στίγμα του στις συσκευασίες των καλλυντικών MAC, ενώ το 2007 διεύρυνε τη γραμμή του, λανσάροντας την ομώνυμη σειρά γυαλιών ηλίου, σε συνεργασία με την Inspects. Το καλοκαίρι του 2009 ο Manish Arora δημιούργησε τα φορέματα Carousel της συλλογής Circus, που παρουσίασε στην παριζιάνικη εβδομάδα μόδας. Τα μοτίβα των ρούχων αυτών στόλισαν τρεις συλλεκτικές εκδόσεις της Nivea Soft, που κυκλοφόρησαν πέρσι το καλοκαίρι. Το 2009 σχεδίασε για τη Swatch μια σειρά ρολογιών, συνεργασία που επαναλαμβάνεται και φέτος το καλοκαίρι με το μοντέλο Charmingly Beautiful της σειράς Swatch & Art Collection 2010.

Ποια ήταν η έμπνευσή σας για τη συλλογή Καλοκαίρι 2010; Όλη η κολεξιόν είναι εμπνευσμένη από τη γεωμετρία. Περιλαμβάνει 80s κομμάτια, κοντές φούστες, καλοκαιρινά σακάκια, αραχνούφαντα παντελόνια με πούλιες και top. Τεράστιες επωμίδες, καπιτονέ χιπ λεπτομέρειες και γεωμετρικά τρισδιάστατα σχέδια είναι χαρακτηριστικά της κολεξιόν, που παραπέμπουν στο γκλάμουρ μιας άλλης εποχής.

Η φετινή συλλογή είναι μάλλον πιο «ήρεμη» και τα κομμάτια πιο φορέσιμα σε σχέση με την προηγούμενη καλοκαιρινή κολεξιόν... Τα σχέδιά μου δεν είναι ποτέ μινιμαλιστικά. Φέτος, αντί να παίξω με τα χρώματα και τα υφάσματα, προτίμησα να πειραματιστώ με τα σχήματα. Ενσωμάτωσα κύκλους, τετράγωνα και τρίγωνα για να δημιουργήσω πρωτότυπες δομές. Οι οφθαλμαπάτες κοροϊδεύουν το μάτι, πετυχαίνοντας μια δυναμική οπτική απόλαυση, και θολώνουν τα όρια μεταξύ πραγματικότητας και φαντασίας. Η χρωματική μου παλέτα περιλαμβάνει πολύ μαύρο, πορτοκαλί, λευκό και γκρι, και σκιάσεις με έμφαση στα χρώματα νέον που τονίζουν τη λεπτομέρεια. Όλα αυτά γίνονται ακόμα πιο έντονα με την παρουσία κρυστάλλων Swarovski. Δημιούργησα επίσης εμπριμέ εμπνευσμένα από την ταχυδακτυλουργία και τη γεωμετρική τέχνη. Οι πρωτοποριακές υφάνσεις είναι αποτέλεσμα του συνδυασμού μεταλλικών αλυσίδων με κεντήματα, χειροποίητα και μη, πάνω σε πλεκτά, ζορζέτες, μεταξωτά σιφόν, κρεπ, βαμβάκερα σατέν και δίκτυα.

Η ινδική поп κουλτούρα έχει επηρεάσει τις δημιουργίες σας; Αγαπάμε το χρώμα στην Ινδία. Οι άνθρωποι εδώ φοράνε ρούχα με τους πιο απίθανους χρωματικούς συνδυασμούς, που, περιέργως, είναι υπέροχα. Μας αρέσουν επίσης τα κεντήματα και τα διακοσμητικά στα ρούχα. Αυτές τις επιρροές έχω αφομοιώσει στη γραμμή Manish Arora. Τα ρούχα μου είναι πολύχρωμα και διακοσμημένα με φουτουριστικές εκδοχές των παραδοσιακών τεχνικών ραπτικής.

Πώς δημιουργείτε ένα ρούχο με την ομάδα σας; Ποια είναι η δημιουργική διαδικασία; Όταν η έμπνευση είναι πια ξεκάθαρη, η ομάδα μου κι εγώ ξεκινάμε τη μετάφραση αυτής της ιδέας σε κεντήματα, σιλουέτες και σχέδια. Το καθένα από αυτά δημιουργείται ξεχωριστά. Στη συνέχεια, συνδυάζονται για να δημιουργήσουν ένα ολοκληρωμένο ένδυμα. Κάθε κομμάτι της συλλογής δημιουργείται με αυτόν τον τρόπο.

Τι να περιμένουμε από τη γραμμή Manish Arora στο μέλλον; Τώρα ετοιμάζουμε τη συλλογή μας

για το Καλοκαίρι 2011. Έχουμε διάφορα πρότζεκτ στα σκαριά: μια συνεργασία μου με μεγάλη εταιρία για ένα προϊόν που θα βγει στην αγορά φέτος (δυστυχώς, δεν μπορώ να αποκαλύψω λεπτομέρειες), ενώ στο πλαίσιο της συνεργασίας του Fish Fry με τη Reebok, σύντομα θα λανσάρουμε μια γραμμή με αθλητικά ρούχα.

Σε αυτό το σημείο της καριέρας σου έχεις ήδη πετύχει πολλά. Έχεις ικανοποιήσει τις φιλοδοξίες σου; Τα ανθρώπινα όντα ποτέ δεν είναι ικανοποιημένα. Πάντα θέλουμε κάτι παραπάνω. Ωθούμε τους εαυτούς μας στο επόμενο επίπεδο. Όταν πετύχουμε αυτό που θέλουμε, αμέσως θέτουμε άλλους στόχους. Έχω επιτύχει στη ζωή μου, και είμαι ευγνώμων. Αλλά δε θα σταματήσω εδώ λέγοντας ότι είμαι ικανοποιημένος. Πάντα υπάρχει κάτι παραπάνω.

Κομμάτια Manish Arora στην Ελλάδα μπορεί να βρεις κανείς στο κατάστημα «Enny di Monaco», Στρατήγη 9, Νέο Ψυχικό.

www.manisharora.ws

Φούστα, **Remember**. Τοπ-μαγιό, **Calzedonia**. Τζιν γιλέκο **Lee**, **VF Hellas**. Πέδιλα **Sonia Rykiel**, **fenafresh**.

Emelie & Ignasi

Φωτογράφος **TASSOS VRETTOS**
Παραγωγή & Επιμέλεια **ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΑΡΕΚΟΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΝΩΛΑΡΑΚΗ**
Μοντέλα **EMELIE (ACTION), IGNASI GUBERT (X- RAY)**

Make up **ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΧΑΡΙΤΟΣ**
Hair Styling **ΜΑΤΘΑΙΟΣ ΑΛΑΤΣΑΤΙΑΝΟΣ**
Βοηθός φωτογράφου **ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ**

Ευχαριστούμε το πρατήριο βενζίνης **Avin (Νικηφορίδη 24)** για την παραχώρηση του χώρου.

Τοπ-μαγιό, **Benetton**. Ολόσωμο body, **adidas**.

Γυαλιά Ray-Ban, **Luxottica Hellas**.

Καπέλο, **Diesel**.
Πουκάμισο, **Digitaria**.

Βερμούδα, Staff. Πλεχτό γιλέκο, attr@ttivo.

Σορτς, **Nike**. Μαγιό Custo Barcelona, **Shop**. Πουκάμισο **Preloved**. Κολιέ, **Accessorize**.

Μαγιά Murphy & Nye, Shop: Παντελόνι Ditcher, attr@ttivo. Πουκάμισο Christopher Lemare, Antonios Markos.

Ποδηλατική βερμούδα, **adidas**, Top, **iso**, Κολιέ, **Totem**. Peep toes από προσωπική συλλογή.

Τοπ, **Lak**. Μαγιό **Custo Barcelona**. **Shop**. Παντελόνι, **Digitaria**.
Ρολόι, **Swatch Group**. Γυαλιά ηλίου **Von Zipper**, **sportService ltd.**

Σορτς Fishbone, Vallis & Vallis. Μαγιό, Benetton. Πουκάμισο Lee, VF Hellas.
T-shirt Diesel, Mega Outlet. Μπαστάκια, Color. Ρολόι, Swatch Group.

SUMMER TIME BLUES

**ΟΝΕΙΡΑ
ΕΠΙΘΥΜΙΕΣ
& GADGETS
ΟΞΕΡΙΝΗΣ
ΝΥΚΤΟΣ**

ΚΕΙΜΕΝΟ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑ
VICTWR

Potemkin: Crystal nights

Με διακριτικό άρωμα και cool βελούδινη γεύση. Διάφανη και κρυστάλλινη. Premium και stylish. Ψαγμένη και για ψαγμένους. Από τον βορρά, έναν τόπο όπου συμβαίνουν τα πιο ενδιαφέροντα πράγματα, ήρθε πριν από μια δεκαετία στην Ελλάδα για να αποτελέσει απαραίτητο στοιχείο του πάρτι, να μαγέψει ουρανίσκους με την απαλότητα της γεύσης της, να δώσει πνοή και φαντασία στους πιο απίθανους συνδυασμούς.

Σκέψτε ή με πάγο για να νιώσετε τις ήρες νότες της στο έπακρο· σε χαμηλό ή σε ψηλό ποτήρι για long-lasting απόλαυση· πριν ως aperitif ή κατά τη διάρκεια ενός δείπνου ως ιδανικό συνοδευτικό· σε Blue Hawaiian, σε Martini ή σε Bloody Mary για... cocktails and dreams· παρτάροντας με το SOUL στο Γκάζι ή με τους φίλους στην παραλία· σε παγωμένο σφηνάκι στην μπάρα ή σε φλασάκι για αυτοσχέδια ξεσαλώματα· όπως κι αν επιλέξετε να τη γευτείτε, όταν η Potemkin στάξει στα χείλη σου, έχει τον τρόπο να ξυπνήσει τις αισθήσεις σου και να σε παρασύρει στο groove της.

Η Potemkin είναι ένα θωρηκτό στο σύμπαν της βότκας, μια ανταρσία στις συνηθισμένες γεύσεις, μια σημαία επανάστασης, μια ωδή στις διάφανες και κρυστάλλινες καλοκαιρινές νύχτες. Σπάσε τον πάγο και γνώρισέ την.

Special Heroes,
T: 210 8842 256

DC: Total skate life

Παιχνίδια με το παρελθόν, mix and match, προβοκατόρικες 80s και 90s αναφορές, μουσική και μιλιταρισμός: Οι φθινοπωρινές συλλογές της DC έχουν attitude και φαν. Το γυναικείο apparel με τις συλλογές-εμπνεύσεις New World Order, School Ties, Girls Just Want To Have Fun περιλαμβάνει όλα τα υλικά, όλα τα κοψίματα, όλα τα στυλ για να τα προσαρμόσεις στα γούστα σου. Στην ίδια φιλοσοφία και το footwear, με φετινά highlights τα μοντέλα Samantha και Flash. Οι ανδρικές σειρές Military Prep, Search and Destroy και House Party, προσαρμοσμένες στις ανάγκες της σκέιτ καθημερινότητας, προτείνουν ρούχα «φορέσιμα» και αξιόπιστα. Το footwear, με τα μοντέλα The Royal και The Village Low να δίνουν τον ρυθμό, απευθύνονται στους σκληροπυρηνικούς του σκέιτ αλλά και του στυλ που δε χαμπαριάζουν από trend και ζετρεnd, γιατί απλούστατα είναι ο εαυτός τους.

www.dcsneakers.com
Boardsports, T: 210 9859 685

Honda Civic: Get the Comfort

Best-seller της Honda, με μια λαμπρή πορεία που δείχνει τον δρόμο! Το Civic 5dr στρέφεται στις ανάγκες του οδηγού, γκαζώνοντας με μια νέα έκδοση, που έχει στυλ, πλουσιότερο εξοπλισμό και προσιτή τιμή. Ονομάζεται Comfort, συνδυάζει τις υψηλές επιδόσεις με την ασφάλεια, τη λειτουργικότητα, την άνεση, την οικονομία και την οικολογική συμπεριφορά, ενώ διατίθεται στην ελληνική αγορά με €16,900. Με την εγγύηση της τεχνολογίας i-VTEC της Honda, το Comfort με κινητήρα 1.400 κ. εκ. αποδίδει 100 ίππους στις 6000r.p.m. και ξεχωρίζει για την απόσβεση θορύβων, κραδασμών και τριγμών. Από τα ασφαλέστερα αυτοκίνητα που κυκλοφορούν στους ευρωπαϊκούς δρόμους, σύμφωνα με τη Euro NCAP, το Honda Civic Comfort διαθέτει οκτώ αερόσακους, ABS, Ηλεκτρονικό Καταμεμητή Πέδησης (EBD), Electronic Power Steering (EPS) και σύστημα Vehicle Stability Assist (VSA) για να έχεις τον έλεγχο του οχήματος στις στροφές, στην επιτάχυνση και στους ξαφνικούς ελιγμούς. Ίσως η καλύτερη πρόταση της κατηγορίας του, αναμένεται να σαρώσει σε δημοτικότητα και πωλήσεις.

www.honda.gr
T: 210 3483 744

Cutler and Gross: The spirit of Lempicka

Μοναδικό ζωγραφικό ταλέντο με ιδιότυπο και αναγνωρίσιμο κυβιστικό ύφος. Τα πορτρέτα της, με τις έντονες γραμμές και τα λαμπερά χρώματα, την αποστασιοποιημένη ομορφιά και το πάθος για τη ζωή, απάντησαν στην Depression του '30. Τον προηγούμενο αιώνα, η Ταμάρα ντε Λεμπίτσκα έπαιξε με τους κανόνες της και θριαμβέυσε. Σήμερα, εξακολουθεί να θριαμβεύει και να εμπνέει. Πατώντας πάνω στα έργα της femme fatale των εικαστικών, οι δημιουργοί της Cutler and Gross και της συλλογής Φθινόπωρο-Χειμώνας 2010 το δηλώνουν ξεκάθαρα: Λατρεύουν την ωραία Πολωνέζα, στόχος τους να της αποτίσουν φόρο τιμής. Η γυναικεία σειρά αφιερώνεται στις αμάσπτες Ταμάρες του σήμερα, περιλαμβάνοντας γυαλιά πολυτελής, art deco, αισθησιακά, φτιαγμένα από καμπύλες και υψηλής ποιότητας μέταλλα. Η ανδρική σειρά, ένα mix and match ρομαντικών déjà vu και 10s δυναμικότητας, απευθύνεται σε μοντέρνους σοφιστικέ Pierre de Montaut. Με τη νέα της συλλογή, αναμφισβήτητα η Cutler and Gross γράφει ένα ειδικό κεφάλαιο στην ιστορία της εταιρίας.

www.optical.gr

Tamara in the Green (right), 1925 - Tamara de Lempicka

@NOVA: Brazilian hipsters

Ξεκίνησε την 1η Ιουλίου, θα ολοκληρωθεί στις 15 Αυγούστου και ονομάζεται @NOVA. Είναι ένα πρωτοποριακό event δημιουργίας, ένα ανοικτό interactive πείραμα που λαμβάνει χώρα στο Σάο Πάολο, ίσως την πιο «μπροστά» και δημιουργική πόλη του κόσμου. Αφορά μόνο τους χαρούμενους, τους ταλαντούχους, τους περιέργους και τους ανοιχτόμυαλους. Περιλαμβάνει εικαστικά, μουσική, οπτικοακουστικά πρότζεκτ, περφόρμανς, βιντεοπροβολές, εργαστήρια, συζητήσεις, συνεργασίες μεταξύ 100 και πλέον καλλιτεχνών από όλον τον κόσμο και απρόβλεπτες κοινωνικές συνέπειες. Επτά εβδομάδες non-stop τέχνης και φαν, επτά εβδομάδες που φέρουν την υπογραφή του περιοδικού (και όχι μόνο) ROJO® και της εταιρίας πολιτιστικών event Art Unlimited. Επειδή η Βραζιλία σου πέφτει μάλλον μακριά, χτύπα www.rojo-nova.com και γνώρισε τους πιο δημιουργικούς ανθρώπους του σήμερα, δες τι σημαίνει πραγματικά σύγχρονη τέχνη.

www.rojo-nova.com

adidas Originals: SIX D.O.G.S. diaries

«The street where Originality Lives»: η παγκόσμια επικοινωνιακή καμπάνια των adidas Originals, μια σειρά από street parties που αποθεώνουν την πρωτοτυπία και δίνουν στίγμα για το τι σημαίνει αισθητική αυθεντικότητα, σχεδιαστική φρεσκάδα, εκφραστική δύναμη. Όπως παντού στον κόσμο, έτσι και στην Αθήνα, το street party των Originals ήταν ένα πάρτι διαφορετικότητας και μοναδικότητας, μια γιορτή του στιλ, μια νύχτα στιλιστικής και ευδαιμονικής πρωτοπορίας. Θαμώνες, αφάνες, b-boys, graffiti artists, skaters, street happenings, djs, μουσική, χορός, τρέλα, απογειωτικοί ρυθμοί από τους Sugahspank! Στο SIX D.O.G.S., στην πρωτεύουσα του hype, η νέα σοδειά των στιλάτων απέδειξε πως δεν εντυπωσιάζεται με τα «εύκολα», αρνείται να διαλέξει ανάμεσα στην απομίμηση και την ομοιομορφία, κρατά το πνεύμα και το στιλ της ελεύθερο, αυθεντικό, ξεχωριστό. Δηλαδή, adidas Originals!

adidas Hellas S.A., T: 210 8930 800

iMac: Digital fever

Ο πρώτος υπολογιστής γραφείου χωρίς πύργο· με ενσωματωμένα όλα τα τεχνικά χαρακτηριστικά στην κομψή και λεπτή του οθόνη· με κάρτα γραφικών που τρέχει σαν πύραυλος, συν τον τετραπύρηνο επεξεργαστή Intel Core i5, που αυξάνει κι άλλο τις ταχύτητες· με μνήμη διπλάσια! Ο iMac 27" είναι αναμφισβήτητα ο απόλυτος υπολογιστής γραφείου! Ψάξ' τον και απόκτησέ τον μέχρι το τέλος του Ιουλίου στα καταστήματα Multirama και θα ανταμειφθείς. Το TV tuner, που τον συνοδεύει δωρεάν, μπορεί να μετατρέψει τον iMac σου ακόμα και σε ψηφιακή τηλεόραση. Αγάπησέ τον!

www.multirama.gr
T: 210 9012 892

Swatch Sand Diver: The beach watch

Ξεκίνησε τον Απρίλιο στη Βραζιλία και θα ολοκληρωθεί αρχές Νοεμβρίου στην Ταϊλάνδη, αφού πρώτα κάνει ζάπινγκ σε Κίνα, Ιταλία, Πολωνία, Μόσχα, Νορβηγία, Αυστρία, Ελβετία, περίπου... σε όλον τον κόσμο. Είναι το Παγκόσμιο Πρωτάθλημα Beach Volleyball SWATCH FIVB 2010 και φέρνει αδρεναλίνη και διασκέδαση στις αμμουδιές του πλανήτη. Σκληρά ματς, ενθουσιώδεις φαν, γυμνασμένα κορμιά, υψηλές επιδόσεις, σκαψίματα στην άμμο, θεαματικές βουτιές: είτε ανδρικό είτε γυναικείο τουρνουά, οι επαγγελματίες του beach volley ξέρουν πώς να κερδίζουν αλλά και πώς να προσφέρουν θέαμα. Επίσημος χορηγός του τίτλου για όγδοο συνεχόμενη χρονιά, η Swatch, κατέβασε στους στίβους έξι γυναικείες και ανδρικές ομάδες, αλλά και δημιούργησε ένα αναμνηστικό ρολόι. Σκληρό, ανθεκτικό και πανέμορφο, όπως το ίδιο το άθλημα, το Sand Diver στο σχήμα του Chrono Plastic και με την τεχνολογία snowpass της Swatch, που δίνει τη δυνατότητα πρόσβασης σε έναν μεγάλο αριθμό από events και αθλητικούς χώρους σε όλο τον κόσμο, είναι ένα αξιόπιστο ρολοί-χρονόμετρο, ένα συλλεκτικό item που παραπέμπει ευθέως στο SWATCH FIVB World Tour 2010. Must have!

www.swatchfivbworldtour.com
T: 210 9565 656

Calzedonia: Your bag, your summer

Μια ολοκληρωμένη στιλιστική summer πρόταση, ένα θηλυκό total Calzedonia look: Η συλλογή Calzedonia Mare, εκτός από το εντυπωσιακό swimwear, περιλαμβάνει και τρεις νέες τσάντες. Ελαφριές, ευρύχωρες, οικολογικές, ανεπιτήδευτες· με στάμπες animal print σε fluorescent τόνους, militaire και total jean· απλές, στιλάτες, φινετσάτες, οι νέες τσάντες Calzedonia αποτελούν είδος πρώτης τρέντι ανάγκης. Είτε βγεις μαζί τους στην πόλη για shopping είτε τις συνδυάσεις με το μικρίνι σου στην αμμουδιά, θα σου χαρίσουν κάτι από τον αέρα της Ζιζέλ, που πρωταγωνιστεί στην καμπάνια!

www.calzedonia.gr

Etnies: Eco-concerned

Ρόδες ποδηλάτων και λαστικένια γάντια γίνονται σόλες, πλαστικά μπουκάλια μεταμορφώνονται σε κορδόνια, 616 πλιακά πάνελ δίνουν ενέργεια στις εγκαταστάσεις του εργοστασίου. Η etnies μπαίνει δυναμικά στον αγώνα της οικολογίας όχι μόνο αποκτώντας eco collection, όχι μόνο με το σύνθημα-μάρκετινγκ «Buy a shoe, plant a tree», αλλά και αλλάζοντας τις συνθήκες παραγωγής της, ώστε το 2020 τα προϊόντα της να προκύπτουν μέσα από μια 100% «πράσινη» διαδικασία. Με την υπογραφή της Sole Technology, μιας εταιρίας που «ευθύνεται» για μερικά από τα top street brands (es, Emerica, ThirtyTwo, Altamont), απευθύνεται στους φαν του σκέιτ, της δράσης, του στίλ, της υψηλής τεχνολογίας, του eco living. «Στόχος μας να αφήσουμε το σωστό αποτύπωμα», δήλωνε άλλωστε ο ιδρυτής και ιδιοκτήτης της Sole Technology και παγκόσμιος πρωταθλητής του σκέιτ, Pierre-André Senizergues, ήδη από το 2000, δίνοντας το στίγμα μιας εταιρίας με ανησυχίες. Ίσως σε αυτές οφείλεται και η τεράστια διεξόδυσή της στη νεανική κουλτούρα.

Boardsports, T: 210 9859 685

Diesel Jeans: The wire

Τα jeans της Diesel απευθύνονται σε πνεύματα ελεύθερα και ατίθασα. Κάνουν statement απέναντι στις fashion επαναλήψεις, αντιτάσσονται στην ντιζάιν πλήξη με το punk, χειροποίητο και δημιουργικό spirit. Ιδιαίτερα διακοσμητικά στοιχεία, αυθορμητισμός, DIY, επανάσταση και στιλιστικό θάρρος, όπως το denim αλλά και το ίδιο το brand, συνθέτουν το φθινοπωρινό-χειμερινό παζλ στα jeans της Diesel. Μικρές αλυσίδες και κεντημένες λεπτομέρειες, σκισίματα και μπαλώματα, vintage και glam, απαλή αίσθηση και tough attitude χαρακτηρίζουν τις γυναικείες σειρές, που δίνουν έμφαση στις πολύ στενές σιλουέτες. «Καλωδιωμένος», vintage και αντισυμβατικός είναι και ο Diesel άνδρας, ενώ μια τεράστια γκάμα χρωμάτων, από σκούρο μπλε μέχρι γκρι, χάρη στην έμπνευση 3D treatment της Diesel, αναμένεται να ανεβάσει θερμοκρασίες στην καρδιά του χειμώνα. Diesel για πάντα!

Diesel Hellas, T: 210 6021 900

Red Bull: The Remaking of

Δεν ήταν ανάγκη να είσαι καταξιωμένος κινηματογραφιστής ή αναγνωρισμένος ηθοποιός. Αρκούσε το ταλέντο και οι ιδέες σου. Δε χρειαζόσουν σπουδαίο εξοπλισμένο. Αρκούσε μια κάμερα, ακόμα και του κινητού σου. Δεν απαιτούνταν υπέρογγο μπάτζετ και πολυπληθή συνεργεία. Έφτανε η ομάδα σου για να συμμετάσχεις στον διαγωνισμό Red Bull Remake. Με πρώτη ύλη τα 42 διαφημιστικά σποτ της Red Bull, που έχουν γράψει τη δική τους τηλεοπτική ιστορία με την πρωτοτυπία και το χιούμορ τους, οι 300 συμμετέχοντες που έλαβαν μέρος στο Remake, αφιερώνοντας χρόνο και επενδύοντας το κέφι τους, απέδειξαν ότι εκεί έξω υπάρχει πολλή φαντασία! Στις 60 μικρού μήκους ταινίες που προέκυψαν από τη συνεργασία νεανικών ομάδων, οι απρόβλεπτοι πρωταγωνιστές-καρτούν της Red Bull -αστροναύτες και κανίβαλοι, ο Σέρλοκ Χολμς και ο Φρανκεστάιν, ο Φάουστ και ο Ζούπερμαν, η Λαίδη κι ο Αλήτης, ραλίστες και μαφιόζοι, γοργόνες και ιπτάμενοι γάιδαροι- φορώντας τα φτερά τους εκτοξεύθηκαν στο σύμπαν της δημιουργικότητας και του σουρεαλιστικού χιούμορ.

Στο θέατρο του Κολεγίου Αθηνών, κοινό και κριτική επιτροπή ανακοίνωσαν τα βραβεία σε μια τελετή που θύμιζε Όσκαρ και Χόλιγουντ! Με το Βραβείο Καλύτερης Ταινίας και Βραβείο Κοινού τιμήθηκε η «Προσελήνωση» των Creatures, Βρα-

βείο Σκηνοθεσίας έλαβαν οι Κώστας Στυλιανίδης και Σταύρος Κετνεράκος για το «Gravel Attack-Red Bull», Βραβείο Α' Γυναικείου Ρόλου η Κύρα Καριτινού («Ούγκα Ούγκα»), Βραβείο Α' Αντρικού Ρόλου ο Κωνσταντίνος Σκούντζος («Not So Sherlock»), Βραβείο Ειδικών Εφέ οι Σταύρος Λιάσκος και Σάκης Καλέας («3DProselinosis»), Βραβείο Κοστούμιών η Τζίνα Κουρούμαλη («Frankie is Back»), Βραβείο Σκηνικών η ομάδα ΧΑ («Της Μονίς το κάγκελο»), ενώ το Βραβείο Πιο Αστείας Ταινίας δόθηκε στο βίντεο «Ουδείς Αναντικατάστατος» των Ξένιας Τσιλοχρήστου, Μαρίας Κομοντάκη και Πάννη Τούρνογλου. Σε κλίμα ανάλογα χιουμοριστικό των ταινιών και οι Ειδικές Μνείες της Επιτροπής. Άνθρωπος Ορχήστρα goes to... Φώτη Ζάνταλη («Αλεξίπτωτο»), Αλλαγής Φύλλου στον Μανώλη Νικόλτσιο («Πίνεις και οδηγείς, εεε»), Cult Εμφάνισης στη Χαρά Σταυρακάκη («Μανούλα, κάτσε καλά»), Δοκάρι & Έξω στο βίντεο «Alladin», Επιμονής & Πάθους στον «Καρπερό Γέρο», Simpson Ατάκας στο «Ντασα» από το βίντεο «so 90s», Ξενόγλωσσος Ταινίας στο «Ούγκα-Ούγκα» και Περσαστικού-Μητσάρας επίσης στο «so 90s». Αν σε κάποιο break θέλεις να γελάσεις, μπες στο site redbullremake.gr και θα καταλάβεις για τι ωραία πράγματα μιλάμε!

Red Bull Hellas Ltd, T: 210 9859 751-7

ΖΗΣΗΣ ΚΟΤΙΩΝΗΣ ΦΟΙΒΗ ΓΙΑΝΝΙΣΗ

Από τον Βόλο στη Βενετία

Οι δύο αρχιτέκτονες που εκπροσωπούν την Ελλάδα στη φετινή 12η Διεθνή Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής στη Βενετία (29/8 - 21/11) μιλούν και αναλύουν το ιδεολογικό πλαίσιο του έργου τους «Κιβωτός. Παλαιοί σπόροι για τις νέες μητροπολιτικές καλλιέργειες».

Συνέντευξη Τζίνα Σωτηροπούλου

Πρωτότυπη και ευρηματική η φετινή μας συμμετοχή στην 12η Μπιενάλε της Βενετίας, με μια εγκατάσταση που θυμίζει μεταμοντέρνα τριήρη, μια σύγχρονη Κιβωτός γεμάτη αρχαίους σπόρους της Ελλάδας, φυτά, καρπούς και αρωματικά μίτσα.

Οι σπόροι είναι αυτοί που γεννούν το τοπίο αλλά και που παράγουν τη διττή έννοια της καλλιέργειας, αυτή του πολιτισμού αλλά και της γεωργίας. Τι ακριβώς θα συμβεί στη Βενετία;
 Οι σπόροι γεννούν το τοπίο όπως, κατά μια αναλογία, τα προγράμματα γεννούν τα κτήρια μέσα από τη διαδικασία του σχεδιασμού, ή ακόμη οι γνωστοί κτηριακοί τύποι στις παραλλαγές τους γεννούν τα συγκεκριμένα οικοδομήματα, ένα προς ένα. Γι' αυτό πιστεύουμε ότι το να μιλάς για σπόρους σε μια Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής είναι μια παρέμβαση στη συζήτηση της αρχιτεκτονικής. Θέλουμε να συμβάλουμε στην καλλιέργεια της ιδέας ότι αρχιτεκτονική δεν είναι μόνο ο σχεδιασμός των κτηρίων αλλά και ο σχεδιασμός του τοπίου, του υπαίθριου χώρου και της υπαίθριας κατοίκησης. Αρχιτεκτονική είναι η διαχείριση του τρόπου που ζούμε, των πρακτικών της κατοίκησης. Στη Βενετία θα εγκαταστήσουμε μια Κιβωτό γεμάτη αρχαίους σπόρους της Ελλάδας, φυτά, καρπούς, αρωματικά μύρτα, μεταφέροντας μια εμπειρία της βιοποικιλότητας που μπορεί να σημαίνει μια πλούσια εμπειρία της ζωής. Διανέμοντας ή μαγειρεύοντας σπόρους εκεί θα δημιουργηθεί ένα ηδονικό συμβάν κι ένα κάλεσμα για να σκεφτούμε το τοπίο στην εποχή της καθολικής δικτύωσης. Σκεφτείτε την εικόνα ενός σύγχρονου βιοκαλλιεργητή που επικοινωνεί με όλο τον κόσμο από το χωράφι του με το λάπτοπ. Αυτός είναι ο άνθρωπος που θέλουμε να περιγράψουμε σήμερα. Δεν είναι ο λεγόμενος μητροπολιτικός άνθρωπος των περασμένων δεκαετιών.

«People meet in architecture» είναι ο γενικός τίτλος της Μπιενάλε. Μέσα από το έργο σας, οι άνθρωποι συναντιούνται σε μια «τράπεζα ελληνικού φυτογενετικού υλικού» αλλά και στον χώρο παρασκευής φαγητού. Πιστεύετε πως οι χώροι εστίασης είναι από τους πιο δυναμικούς

χώρους του ελληνικού γίγνεσθαι; Ναι, αλλά βλέπουμε ότι και η δημόσια εστίαση στην Ελλάδα περνάει σοβαρή κρίση. Το φαγητό-έξω τα τελευταία χρόνια της ψευδο-ευδαιμονίας ταυτίστηκε με την ακριβή και επιδεικτική διασκέδαση. Πρέπει να επανέλθουμε στη φτηνή και ποιοτική δημόσια εστίαση. Στον Βόλο, όπου ζούμε, επιβιώνει ακόμα αυτή η εστίαση λόγω της εγγύτητας του χώρου παραγωγής με την κατανάλωση: της θάλασσας και των προϊόντων της, του Πηλίου και της Θεσσαλίας και των γεωργικών προϊόντων. Η γεινίαση αυτή και η έλλειψη επιτήδευσης με την οποία επιτελείται το πέρασμα από το καλό προϊόν στο μαγειρέμα του έχει διαφυλάξει κάποιους χώρους εστίασης ζωντανούς, λαϊκούς και ποιοτικούς. Η άλλη διάσταση του φαγητού, η κοινωνική, περνάει επίσης μέσα από αυτούς τους χώρους συνεύρεσης και απόλαυσης. Η κρίση, λοιπόν, ως είναι η αφορμή για μια επανεξέταση του ζητήματος της τροφής. Η σχέση ανάμεσα στην αγροτική παραγωγή και τη διατροφή είναι το κρίσιμο ζήτημα. Με τους ποιοτικούς όρους που μπαίνει στις δικές μας κοινωνίες αλλά και με τους όρους επιβίωσης των πληθυσμών του πλανήτη. Γύρω από τη διατροφή συναντώνται όλοι οι άνθρωποι, χορτασμένοι και νηστικοί.

Οικολογικοί μετανάστες στη Νέα Ζηλανδία ή οικονομικοί πρόσφυγες στη Σκανδιναβία; Ποια μορφή θα έχει μια σύγχρονη Κιβωτός; Δε θέλουμε να δούμε την Κιβωτό τόσο ως μορφή και ως αντικείμενο αλλά περισσότερο ως διαδικασία. Για μας η κιβωτός είναι κάτι σαν αποθήκη, κάτι σαν μπακάλικό ή, ακόμη, κάτι σαν κουζίνα. Η κιβωτός είναι η ευκαιρία μιας σωματικής διάδρασης με τον επισκέπτη. Τα σώματα των επισκεπτών είναι σαν τους σπόρους. Δεν μπορούν να διατηρηθούν αποθηκευμένα, παρά μόνο στο χωράφι, καθώς φύονται. Και πάντα τα φυτά φύονται συμβιωτικά.

Ο οικολογικός μετανάστες στη Νέα Ζηλανδία δεν μπορεί να αγνοεί τον οικονομικό πρόσφυγα στη Σκανδιναβία. Γι' αυτό η οικολογία είναι πολιτική.

Με την ομάδα «Αστικό Κενό» συμμετείχατε σε συλλογικές δράσεις και αστικά συμβάντα σε μια προσπάθεια επαναδιαπραγμάτευσης της σχέσης μας με την πόλη. Νομίζετε πως οι micro-performances των κατοίκων μπορούν να δώσουν άλλο νόημα στην καθημερινότητά μας;
 Με το «Αστικό Κενό» ακριβώς διαχειριστήκαμε τη σχέση του κάτοικου με την πόλη σε επίπεδο νοήματος. Το ερώτημα μέσα από το οποίο θελήσαμε να «πειράξουμε» την αυτονόητη σχέση του κάτοικου με την πόλη ήταν τι άλλο μπορούμε να κάνουμε τώρα, σε μια πλατεία ή σε έναν αρχαιολογικό χώρο. Δοκιμάσαμε, δηλαδή, κάπως τα όρια της ανθρώπινης επιτελεσιμότητας μέσα στον δημόσιο χώρο. Είπαμε: στην επιτηρούμενη πλατεία μπορείς να ξαπλώσεις στο δάπεδο, και ξαπλώσαμε, στον περιφραγμένο αρχαιολογικό χώρο μπορείς να γευματίσεις μαζί με τους άλλους, και γευματίσαμε. Πρόκειται για δοκιμές πολιτικής συμπεριφοράς.

Κύριε Κοτιώνη, με τις «44 ιστορίες της Αρχιτεκτονικής» αλλά και με τους «Αποχαιρετισμούς» (εκδ. Εκκρεμές) δώσατε μια άλλη διάσταση στο τι σημαίνει αρχιτεκτονική. Υπάρχει μια σκηνή στο φιλμ «Η κοιλιά του αρχιτέκτονα» του Γκρίναγουεϊ, όπου μια ομάδα αρχιτεκτόνων διανοουμένων κάνει ένα κοινό να χειροκροτήσει το Πάνθεον. Μπορεί η αρχιτεκτονική να γίνει performance; Μπορείς να χειροκροτήσεις μια αστική πλατεία, μια σειρά σκαλοπατιών, μια συστάδα δέντρων, έναν αποχαιρετισμό δυο ανθρώπων, ένα τοπίο; Ζ.Κ. Πράγματι, μπορείς να χειροκροτήσεις ένα τοπίο, διότι το τοπίο είναι ανθρώπινο έργο, αποτέλεσμα μιας ανθρώπινης δραστηριότητας, τουλάχιστον

1. Συμμετρία και επανάληψη στη γεωμετρική όψη από κεραμικά κλωστρά στη βιοκλιματική διπλοκατοικία στο Γαλάτσι.

2. Οικολογία, πολιτισμός, γεωργία, τοπίο και υπαίθριος χώρος κατοίκησης είναι μερικά μόνο από τα θέματα προς συζήτηση των ελλήνων αρχιτεκτόνων.

3. Ονειρικές ψηφίδες καθημερινότητας μετενσαρκώνονται σε κτήρια και μετασχηματίζονται σε λέξεις.

4. «People meet in architecture», το φετινό θέμα της Μπιενάλε: «Για μας, η Κιβωτός είναι κάτι σαν αποθήκη, κάτι σαν μπακάλικό ή ακόμη κάτι σαν κουζίνα. Η Κιβωτός είναι η ευκαιρία μιας σωματικής διάδρασης με τον επισκέπτη».

το τοπίο όπως το γνωρίζουμε στην Ελλάδα, που κατοικείται και καλλιεργείται ανελλιπώς εδώ και χιλιάδες χρόνια. Έτσι χειροκροτείς έναν μόχθο, τον μόχθο της καλλιέργειας, που εξατμίζεται στον χρόνο. Το τοπίο με την εγκατάλειψη της καλλιέργειας τείνει να επανέλθει στις άγριες μορφές της προκαλλιεργητικής περιόδου του πλανήτη. Έρημοι, δάση και μόνον πόλεις εδώ κι εκεί. Έτσι το τοπίο θα είναι χωρίς πρόσωπο, θα είναι μόνο η άγρια έκφραση ενός πρωταρχικού ασυνείδητου. Γράφοντας τους «Αποχαιρετισμούς», σκεπτόμουν αυτό, ότι το τοπίο, όπως το γνωρίσαμε στη σύγχρονη Ελλάδα, δε θα υπάρχει για πολύ ακόμα. Ο αποχαιρετισμός του τοπίου, που μεταφορικά στα διηγήματά μου γίνεται ο αποχαιρετισμός ενός οικείου ή αγαπημένου προσώπου, θέλει να αποδραματοποιήσει αυτή την απώλεια. Χωρίζουμε με το τοπίο σαν κύριο, που λένε, σαν πολιτισμένοι άνθρωποι.

Ένα από τα πολύ ενδιαφέροντα στοιχεία στο αρχιτεκτονικό σας έργο είναι ο τρόπος που χρησιμοποιείτε την επανάληψη ενός μοτίβου, είτε πρόκειται για τα πανέλα από κεραμικά κλωστρά στη βιοκλιματική διπλοκατοικία στο Γαλάτσι είτε για τους «τσιμεντόλιθους» στο μεγαλιθικό συναρμοζούμενο βιομηχανικό κτήριο στο Κορωπί, που παίρνει τη μορφή ενός διάτρητου τείχους από προκατασκευασμένο χυτό μπετόν. Πώς θα χαρακτηρίζατε την αρχιτεκτονική σας; Ζ.Κ. Αντιμετωπίζω το κτήριο σαν ένα σώμα. Έχει σκελετό, έχει δέρμα, έχει βάρος, έχει συμπεριφορά προς τον καιρό και προς τα (άλλα) ανθρώπινα σώματα. Έτσι, σχεδιάζοντας και οικοδομώντας ένα κτήριο προδιαγράφεις μια συμπεριφορά προς την πόλη και τους κατοίκους. Μου αρέσει να σκέφτομαι ότι το ερώτημα «τι είναι ένα κτήριο» είναι ένα μεταφυσικό ερώτημα. Αυτό θέλω να διατυπώνω σχεδιάζοντας. Όμως είναι ένα ερώτημα που απευθύνεται στις αισθήσεις και την εμπειρία του κάτοικου, αν μπορεί

κανείς να τις ξεχωρίσει από τη διάνοιά του. Κι αφού το κτήριο είναι ένα σώμα, μου αρέσει να είναι και κάπως χοντρό, δε μου αρέσει να είναι κομψομένο. Τώρα, για τους δομικούς λίθους. Αν είναι διακριτοί οι δομικοί λίθοι ενός κτηρίου, τότε είναι διακριτή και η εργασία που έφερε αυτούς τους λίθους κοντά, εννοώ η ανθρώπινη εργασία, χειρωνακτική ή μηχανική. Αφού φαίνεται η ανθρώπινη εργασία στη μορφή του κτηρίου, τότε το κτήριο δανείζεται από τον άνθρωπο κάτι από τη σωματικότητα του. Εν τέλει το κτηριακό σώμα είναι το ανθρώπινο σώμα.

Κυρία Γιαννίσση, στην τελευταία σας εξαιρετική ποιητική συλλογή «Ομηρικά» (εκδ. Κέδρος) έχετε «χωρο-γραφήσει» την απαγγελία των ποιημάτων σας χαρτογραφώντας σε πολλαπλούς τόπους του Πηλίου, in situ. Πώς επηρεάζονται οι λέξεις σε διαφορετικούς χωρο-χρόνους και φυσικά ηχητικά περιβάλλοντα; Φ.Γ. Η δική μου έρευνα ήταν ένα πείραμα: τι θα γίνει αν βάλω τις λέξεις μέσα στον τόπο που γράφτηκαν, μία δεύτερη φορά, κι αυτή πλέον με δυνατή φωνή; Γράφω καταγράφοντας με λέξεις μία σωματική αντίδραση σε μία ειδική εμπειρική κατάσταση, που προσδιορίζεται από τη στιγμή και τον τόπο, τον καιρό και την κατάσταση. Στη διήμερη περιπλάνηση που έκανα πέρυσι στο καλοκαιρινό Πήλιο, μάζεψα και προσέθεσα στο «τώρα-τότε» της γραφής ένα «τώρα-εδώ» του ήχου με τον πολύ ιδιαίτερο χαρακτήρα μου: ο φλοίσβος της θάλασσας, ο βόμβος των τριτζίων, η εκκωφαντική ροή του ποτιστικού αυλακιού, ο αέρας, η ευδαιμονία και το ζόρι των ανθρώπων την ώρα που ρίχνουν στο νερό τη βάρκα τους- ήθελα το θέμα μου, το καλοκαίρι για το οποίο μιλω ως νοσταλγία, προέλευση και ανάμνηση, ή ο τόπος που αναφέρεται στον μύθο του ποιήματος να υπάρξουν ως ηχητικό κέντρο σε ένα περιβάλλον όπου η φωνή και οι λέξεις είναι το φόντο.

Ζείτε στον Βόλο, έχοντας ζήσει στην Αθήνα, περικυκλωμένοι από αγροτικά τοπία: τον θεσσαλικό κάμπο, το Πήλιο και τη θάλασσα. Πιστεύετε πως οι δύο αυτές πόλεις συναντιούνται; Οι δύο πόλεις συναντιούνται μέσα από την κοινή θάλασσα που τις βρέχει, μαζί με τις περισσότερες πόλεις του κόσμου. Μόνο που η πρώτη, η πρωτεύουσα, της έχει γυρίσει την πλάτη, ενώ στη δεύτερη, στο μέτωπο της θάλασσας ξετυλίγεται όλη η δημόσια ζωή της.

Πέρα από τους σπόρους που επιχειρείτε να διαφυλάξετε στη φετινή Μπιενάλε, ποιο αγαπημένο σας βιβλίο, τραγούδι και κτήριο θα παίρνατε μαζί σας στο ταξίδι σας με την Κιβωτό; Όπως παντού, την «Ιλιάδα» ή τον Αρχίλοχο, και κάτι που τώρα διαβάζουμε, τον «Συμβιωτικό Πλανήτη» της βιολόγου Λυνν Μαργκούλις. Τα κτήρια δεν κουβαλιούνται, η ίδια η Κιβωτός είναι ένα κτήριο και θα είναι εκεί, όσο για το τραγούδι, διαλέγουμε το «Από κάτω απ' το ραδίκι» του Πύργου Ζαμπέτα.

Ο Ζήσης Κοτιώνης είναι κοσμήτορας της Πολυτεχνικής Σχολής και πρόεδρος του Τμήματος Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας, με πέντε εξαιρετικά βιβλία θεωρίας και ερμηνείας του τοπίου και της αρχιτεκτονικής στο ενεργητικό του: «44 ιστορίες της αρχιτεκτονικής», εκδ. Εκκρεμές, 2001 / «Πες, πού είναι η Αθήνα», εκδ. Άγρα, 2006 / «Το ερώτημα της καταγωγής στο έργο του Δημήτρη Πικιώνη», εκδ. Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, 1998 / «Η τρέλα του τόπου», εκδ. Εκκρεμές, 2004 / «Αποχαιρετισμοί», εκδ. Εκκρεμές, 2008

Η Φοίβη Γιαννίσση είναι λέκτορας στο Τμήμα Αρχιτεκτόνων του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας και μια από τις πιο αξιόλογες σύγχρονες ελληνίδες ποιήτριες. Έργα της: «Αχινοί», περιοδ. Μαύρο Μουσείο, 1995 / «Ραμαζάνι», περιοδ. Μαύρο Μουσείο, 1997 / «Θηλιές», εκδ. Νεφέλη, 2005 / «Ομηρικά», εκδ. Κέδρος, 2009

ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΗΣ ATHENS VOICE
ΤΟ ΠΙΟ ΣΙΚΑΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

**ΚΥΚΛΟΦΕΡΕΙ
ΠΑΝΤΟΥ
ΔΩΡΕΑΝ**

**BACK 2 THE
FUTURE!**
14 ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ
ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΝ
ΜΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΟΥΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ
σελ. 28

LOOK NOW!
ΗΤΟΣΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ
ΕΝΑ ΟΡΑΙΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ
ΠΟΥ ΣΕΡΕΙΣ.

mag
LOOK

40

ΚΑΛΟ ΚΑΛΟΟΚΕΡΙ!

ΛΑΚΗΣ ΛΑΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΛΥΔΙΑ ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ

ΛΑΚΗΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

BACK 2 THE FUTURE!

14 ΓΝΩΣΤΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΖΩΝΤΑΝΕΥΟΥΝ ΜΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

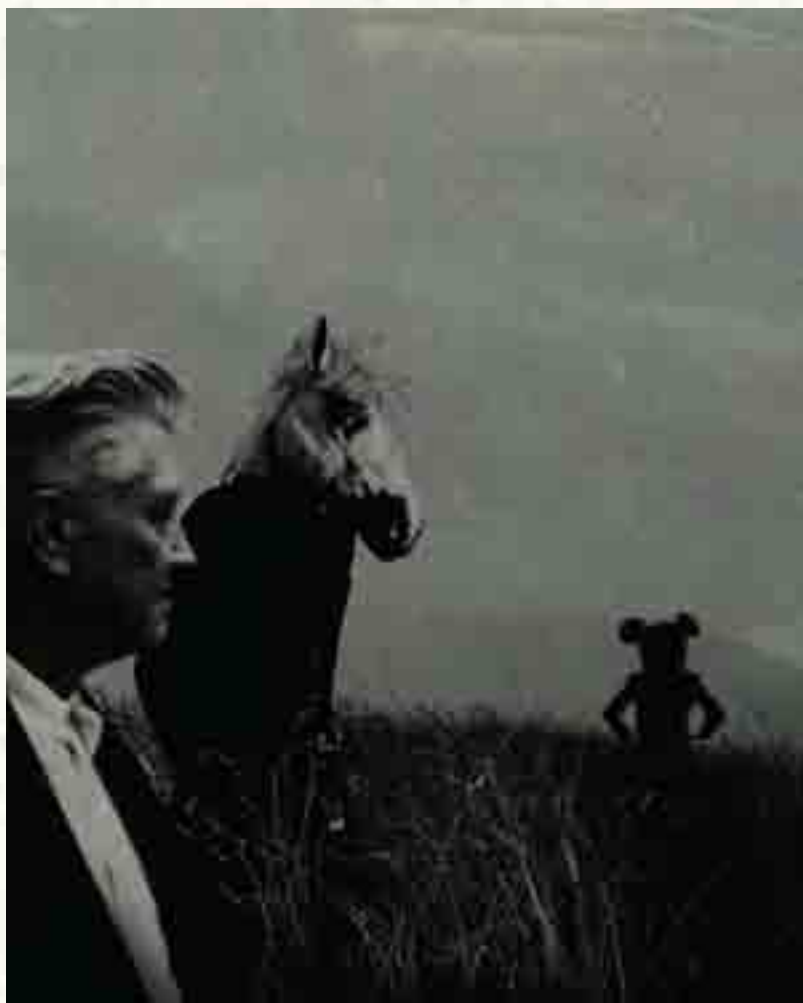
M.I.A.

SPLIT SCREEN

Μουσική, βιβλίο, cinema, comics, games, food and drink, ζώδια

S T E R E O L A B

Του Δημήτρη Καραθάνου

DANGER MOUSE AND SPARKLEHORSE DARK NIGHT OF THE SOUL (EMI)

Πολύ θανατικό για ένα θρηνητικό άλμπουμ, το οποίο δε στερείται χιούμορ. Χρόνια σκαλωμένη σε νομικές περιπλοκές, η συνεργασία δύο ετερόπολων καλλιτεχνών σαν τον ηλεκτρονικό παραγωγό Danger Mouse και τον κιθαρωδό - τραγουδοποιό Mark Linkous, αλλιώς Sparklehorse, πραγματοποιεί τη μεταθανάτια κυκλοφορία, έπειτα από την αυτοκτονία του δεύτερου, καθώς και του συνεργάτη του, Vic Chestnutt. Ευτυχώς, οι ζωντανοί είναι ακόμη ανάμεσά μας: τραγουδούν και παίζουν οι Flaming Lips, Gruff Rhys, Julian Casablancas, Black Francis, Iggy Pop, Suzanne Vega, Nina Persson αλλά και ο David Lynch, και μάλιστα σε δύο τραγούδια. Ανάλογη ντριμ τιμ συναθροίστηκε και στο άλμπουμ των Gorillaz, με σαφώς υποδεέστερα αποτελέσματα σε σχέση με αυτό εδώ το γλυκό, πικρό, συννεφιασμένο, ανταριασμένο δισκάκι.

!!! STRANGE WEATHER, ISN'T IT? (WARP)

Μεσοκαλόκαιρο. Ιδανική εποχή για να παλαβώσει κανείς. Υπάρχει λόγος που όλα τα άλμπουμ των !!! (chk, chk, chk) κυκλοφορούν τέτοιον καιρό; 2004, 2007, 2010. Μια πυρωμένη Κυριακή Ιούλη πριν τρία χρόνια, επίσης, είχαν κάνει τσίρκο τη σκηνή του Synch. Με μια πανδαισία κρουστών, με τους τρεις περκασιονίστες τους και τον μπασιίστα Τζέισον Βαν Ντερ Βόλγκεν ένα κλικ πάνω από τους υπόλοιπους στη μείξη, φιλτράρισαν το αιχμηρό κιθαριστικό no wave των Gang Of Four και των Contortions με ένα γκρουβ ισοδύναμο της ισχύος της μπάντας του Τζέιμς Μπράουν με το χορευτικό-

τερο ντισκο-χάουζ, επινοώντας ουσιαστικά τον όρο «ντανς - πανκ», που αποδίδεται έκτοτε με ευκολία σε μυριάδες σχήματα που προσπαθούν να μπολιάσουν με λίγη σεξουαλικότητα το μονίμως άκαυλο αλτέρνατιβ. Όμως οι chk chk chk είναι αναμφίβολα οι πλέον ταλαντούχοι της γενιάς τους, το πακέτο αισθησιασμού που πλασάρουν το πιο λάγνο, ενώ τουλάχιστον μισή ντουζίνα από τα σινγκλ τους («Me and Giuliani Down by the School Yard», «Hello? Is This Thing On», «Get Up», «Take Ecstasy With Me», «Must Be The Moon», «Heart of Hearts») χωράνε σε οποιοδήποτε best of της δεκαετίας.

Τώρα επιστρέφουν, στην πρώτη δουλειά τους έπειτα από το θανατηφόρο ατύχημα του ντράμερ τους, Τζέρι Φουκς. Την παραγωγή του άλμπουμ συνυπογράφει ο πρώην μόνιμος της DFA, Έρικ Μπρούτσεκ, ενώ οι ηχογραφήσεις πραγματοποιήθηκαν στο Βερολίνο, τη Νέα Υόρκη, το Σακραμέντο. Πάντως οι ίδιοι επιμένουν πως ήταν η παραμονή τους στη γερμανική πρωτεύουσα αυτή που επηρέασε καταλυτικά τον δίσκο. Λέει ο τραγουδιστής, Νικ Όφερ: «Όλοι θέλουν να ζήσουν το ρομάντζο του βερολινέζικου άλμπουμ. Και όλοι κρύβουν ένα βερολινέζικο άλμπουμ μέσα τους. Έτσι και εμείς. Συμβαίνει κάτι πολύ συναρπαστικό εκεί πέρα, που δε συμβαίνει ούτε στη Νέα Υόρκη ούτε πουθενά. Δε θα έλεγα πως κάναμε κλάμπινγκ όλη την ώρα, αλλά σίγουρα την περισσότερη». Ακούστε τώρα και τον ακόλουθο ισχυρισμό του: «Ζήσαμε πράγματα που δε θα μπορούσαν να συμβούν στις Ηνωμένες Πολιτείες. Αν προσπαθούσαμε να ακολουθήσουμε μουσικά τους Βερολινέζους, θα συντελούνταν επανάσταση».

Μάλιστα. Στις καθαυτού επιρροές τώρα, ασφαλώς υπάρχει μια νότα εξευρωπαϊσμού του αμερικάνικου οκτέτου, ιδιαίτερα σε κομμάτια σαν το «Made of Money» και το «Steady as the Sidewalk Cracks», θα έλεγα ωστόσο πως δανείζεται κυρίως από το

Μάντσεστερ των απαρχών του '80, από τους A Certain Ratio και τους New Order. Κατά τα άλλα, ο δίσκος είναι killer, για να χρησιμοποιήσω μια λέξη που μου έρχεται κάθε τόσο στο μυαλό, όσο οι μέρες περνούν και ο Παναθηναϊκός δε λείει να κλείσει φορνικό στόπερ. Το «AM/FM» απευθύνεται στα fm και θα έπρεπε εύλογα να τα κατακλύζει. Ενώ το «The Hammer», μελλοντικό classic, σε συνεπαίρνει από το πρώτο μπιτ, σαν να είναι το πιο φυσικό πράγμα στον κόσμο να χρειάζεσαι τη μουσική ως ψυχοσωματική ντόπα, σαν καίρια παράμετρο του να είσαι νέος, ζωντανός, αχόρταγος, εδώ και τώρα.

M.I.A. / \ / \ Y / \ (SONY)

Σπουδαία ποπ με ατζέντα. Μπορεί το «Paper Planes» να αποτέλεσε την τσιχλόφουσα της περασμένης διετίας, όμως πόσα χιτάκια μπορούν να διεμβολίσουν το αμερικάνικο μείνστριμ εξοπλισμένα με ρεφρέν που αναμειγνύουν πυροβολισμούς περιστρόφου με κουδουνίσματα ταμειακής; Ευφύστατο. Όλο και όλο που χρειάζεται η M.I.A. για να ξελασπώσει και φέτος είναι ένα σινγκλ σαν το «XXXO», δύο λεπτά και πενήντα δευτερόλεπτα εκστατικής ευτυχίας, που αντλούν ταυτόχρονα από την ποπ, το r'n'b και το xip hop. Ξεπερνώντας το άγχος της επιτυχίας, η τραγουδίστρια από τη Σρι Λάνκα περνά το υπόλοιπο διάστημα προωθώντας τους προβληματισμούς της, ενίοτε με καλούς ενίοτε με ανέμπνευστους ρυθμούς. Στο «Loyalot» παραφράζει το «I love a lot» σε «I love Allah», το «The Message» υποστηρίζει πως το Google ελέγχεται από τη CIA, ενώ το «Born Free» είναι ήδη απαγορευμένο στο YouTube. Μια χαρά είναι η M.I.A. Ίσως να μην έχει αντίκτυπο, αλλά έχει θέμα. Και fanbase.

B A C K S T A G E

Των Σάντρας-Οντέτ Κυπριωτάκη, Βερονίκης Χαριτάτου-Γκονζάλες

Faithless

Maxi Jazz: Βουδιστής, «φέτες», trip(er) hopper, αμετανόητος μηχανόβιος. **Sister Bliss:** Μητέρα, fashion icon, αμετανόητη clubber. Ένα κολάζ λέξεων με τους Faithless, ένα patchwork με τις ιδέες και τις σκέψεις αυτού του τρελού διδύμου, στα backstage του Terra Vibe, λίγο πριν το live τους.

God is a rebellious dj

Maxi: «Τώρα, ακόμη περισσότερο από πριν, πιστεύω αυτά που πίστευα και έλεγα στους στίχους μου. Μη γίνετε ποτέ οι τύποι του καναπέ, όπως οι βαρετοί Άγγλους που δε διαμαρτύρονται για τίποτα! Δεν υπάρχει πια εμπιστοσύνη, κανένας δεν ξέρει τι να ψηφίσει και κανένας πολιτικός δε μου λέει αυτό που θέλω να ακούσω. Πρέπει να πιστέψουμε στην προσωπική δύναμή μας και στις πεποιθήσεις μας. Δε θα μας σώσει ούτε ο Θεός, ούτε αυτοί. Σηκωθείτε, λοιπόν, στα πόδια σας και αλλάξτε το περιβάλλον σας!»

Bliss: «Οι διαμαρτυρίες και οι απεργίες που γίνονται τώρα στην Ελλάδα μας δυσκόλεψαν πολύ στο να έρθουμε, αλλά, εννοείται, πρέπει να συνεχιστούν. Τα μέτρα που έχουν επιβάλει για την οικονομία είναι πολύ σκληρά. Και η Μεγάλη Βρετανία πάει προς τον

ίδιο δρόμο... Τα τράβηξε εξάλλου και επί θάτσερ. Η δύναμη είναι στους ανθρώπους και μόνο με επαναστάσεις και συμμετοχή όλων αλλάζουν τα πράγματα. Όπως είχε γίνει στην Αγγλία επί θάτσερ...»

Maxi: «Λατρεύω τις παχιές Ελληνίδες! Οι χοντρές γυναίκες είναι cool! Μου αρέσουν!»

Bliss: «Η οικογένεια είναι μια τεράστια αγάπη και πολύ σκληρή δουλειά. Αύριο έρχεται κι ο γιος μου για να συνεχίσουμε μαζί το τουρ. Δεν πάμε χώρια, σχεδόν πουθενά.»

The Dance (2010)

Bliss: «Είναι ένα ηλιόλουστο άλμπουμ! Πληθωρικό και πολύ δυνατό. Κι είναι ένα τεράστιο "ευχαριστώ" κι ένα δώρο στους fans μας. "Γεννήθηκε" μεταξύ Λος Άντζελες και Νόρφολκ. Στο Λος Άντζελες -τόσο

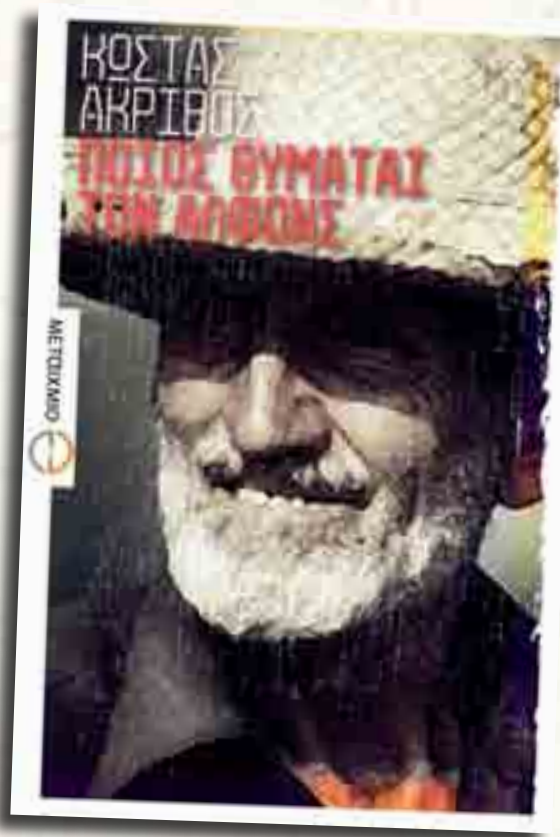
μακριά από το σπίτι δηλαδή- έμεινα για πολύ καιρό και ένιωσα πολλή μοναξιά. Εκεί, μέσα σε ένα σκοτεινό δωμάτιο έγραφα πολλή μουσική, περίπου 20-30 κομμάτια. Μου φάνηκε μια πολύ μοναχική πόλη. Το Νόρφολκ είναι η εξοχή όπου μένει ο Maxi. Σε μια φάρμα. Εκεί κοντά ηχογραφήθηκε και το άλμπουμ». **Maxi:** «Πολλοί στίχοι γράφτηκαν και στην Τζαμάικα, όπου χτίζω τώρα σπίτι. Γι' αυτό έχουν μέσα τους τόσο ήλιο και δύναμη.»

Ο Παρθενώνας θα μπορούσε να είναι...

«Μια εκκλησία για δηλητηριασμένα μυαλά, ένα μέρος όπου γίνονται φοβερά όργια! Η κατοικία του Καλιγούλα! Ξέρεις, όλοι χρειαζόμαστε ένα μέρος για να "χαλαρώνουμε", αν καταλαβαίνεις τι εννοώ». (και τότε ο Maxi έσβησε τον μπάφο)

PRINT

Του Θανάση Μήνα

ΠΟΙΟΣ ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΟΝ ΑΛΦΟΝΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΑΚΡΙΒΟΣ
ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

«Είναι ανάγκη να βρω απάντηση, τι είναι αυτό που με σπρώχνει να ασχολούμαι με τόσο πάθος -κοιντεύει χρόνος[...] - με τη ζωή ενός ανθρώπου που έζησε εντελώς διαφορετικά από μένα...»: Γύρω από αυτό το ερώτημα που βασανίζει τον αφηγητή αναπτύσσει ο ηθοποιός στο νέο μυθιστόρημα του Κώστα Ακριβού. Ο ήρωάς του, για τον οποίον δε γνωρίζουμε και πολλά πέρα από ότι ονομάζεται Σέργιος, και ο οποίος είναι ως ένα βαθμό το alter ego του συγγραφέα, διαβάζει στον τοπικό Τύπο της Μαγνησίας σκόρπια δημοσιεύματα για έναν άνθρωπο που έζησε στο περιβάλλον του Πηλίου πριν από πολλά χρόνια και παθαίνεται μαζί του. Ξεκινάει τη δική του έρευνα, προκειμένου να συναρμολογήσει ψηφίδες που συνθέτουν το παζλ της ζωής του παράξενου -με τα σημερινά μας αστικά στάνταρτ- Αλφόνς, Αυστριακού (σημειωτέον, είναι ιστορικό πρόσωπο), που εγκαταστάθηκε στο Πήλιο στη δεκαετία του 1930 και έζησε εκεί ως τον θάνατό του, στις αρχές του '80. Όσο περισσότερα μαθαίνουμε για τη ζωή του τόσο πληθαίνουν τα ερωτηματικά...

Ο Ακριβός οργανώνει σωστά το υλικό του. Βολιώτης και ο ίδιος, εκμεταλλεύεται άριστα το περιβάλλον του Πηλίου. Έπειτα επιλέγει ορθά ένα είδος ημερολογιακής αφήγησης. Ο συγγραφέας-ερευνητής δεν επιθυμεί να παρουσιάσει μόνο τα αποτελέσματα αλλά και την πορεία της έρευνάς του καθαυτής. Από αυτή τη σκοπιά, κεντρικός ήρωας του μυθιστορήματος δεν είναι ο Αλφόνς, αλλά ο άνθρωπος που αναζητά τα ίχνη του. Όπως μας διδάξαν κάποτε τα σαΐνια του αμερικανικού new journalism (και αργότερα της gonzo δημοσιογραφίας), η πρωτοπρόσωπη και λεπτομερειακή περιγραφή των σταδίων μιας έρευνας, με τον αφηγητή σε ρόλο υποκειμένου, είναι ενίοτε εξίσου συναρπαστική με το θέμα που εξετάζει. Ίσως το καλύτερο βιβλίο του βολιώτη συγγραφέα μέχρι σήμερα.

Ο ΚΑΙΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΘΕΝΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΝΟΛΛΑΣ
ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗ

«Να γίνουν όλα λαμπόγυαλο, παρθένα γη, για να φυτρώσουν τα νέα λουλούδια», συλλογίζεται ο τραγικός ήρωάς του Νόλλας, ο Άθως, καθώς σκάει στα χέρια του ο εκρηκτικός μηχανισμός που προόριζε για τα γραφεία της ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΗΣ ΑΕ. Μια αποστολή που είχε αναλάβει σε συνεργασία με τον Ιάκωβο, ο οποίος όμως, άγνωστο το γιατί, δε φάνηκε στο ραντεβού. Μήπως τον πούλησε; Αυτό το ερωτηματικό βασανίζει τα υπόλοιπα μέλη της οργάνωσης. Τον Μισέλ και την Ευτυχία, τον Ηλία και τη Χαρά, αλλά και τους πιο παλιούς, σαν τον Καλό και τον Γιατρό. Που δεν είναι ακριβώς ενωμένοι μεταξύ τους. Η, έστω, αποκλίνουν στους στόχους και τις επιδιώξεις τους - ακόμα και στις καταβολές τους κάποιοι, καθώς ενίοτε οι επαναστάτες ψαρεύουν από τα απόνερα των ποινικών. Δεν είναι μόνο ιδεολογικοί οι λόγοι. Η εξουσία είναι θέλητρο, ακόμα και για τους αντιεξουσιαστές, ακόμα και στον μικρόκοσμο ενός γκρουπούσκουλου που προτάσσει την ένοπλη πάλη. Η αυλαία θα πέσει με ένα πτώμα. Και με ερωτηματικά που παραμένουν αναπάντητα προσέτι.

Το ζήτημα της τρομοκρατίας πραγματεύεται λοιπόν σε τούτη τη νουβέλα του ο 80χρονος ηπειρώτης συγγραφέας. Προσοχή όμως. Ο Νόλλας δεν παριστάνει τον χρονικογράφο, ούτε αφηγείται μυθιστορηματικά τα πρόσφατα φαινόμενα της τρομοκρατίας στον ελληνικό χώρο. Δε χρησιμοποιεί καν τον όρο «τρομοκρατία», γνωρίζοντας ότι πια δηλώνει μια de facto αρνητική ποιότητα, σε σχέση, λόγου χάριν, με τη σημασία που είχε η λέξη στην περίφημη δημογορία περί «Αρετής και Τρομοκρατίας» του Ροβεσπιέρου. Ο Νόλλας δε μιλά αποκλειστικά για τη 17Ν, για τον ΕΛΑ ή για τους Επαναστατικούς Πυρήνες. Ο Άθως του, που του σκάει ο δυναμίτης στα χέρια, δεν είναι ο Ήρως, ο Ιάκωβος δεν είναι ο Γιωτόπουλος και δεν έχει νόημα να αναζητήσει

κάποιος ποιος μπορεί να είναι ο Κουφοντίνας. Ο Νόλλας ανατέμνει το ζήτημα του ένοπλου αγώνα στην ολότητά του, χωρίς να καταφεύγει σε προκάτ θεωρήσεις και, κυρίως, χωρίς ίχνος διδακτισμού. Περιγράφει υπογείως τους μηχανισμούς που συγκροτούν τα συγκοινωνούντα δοχεία μεταξύ κρατικής εξουσίας και επαναστατικών οργανώσεων. Αναλύει σε βάθος τη σύγκρουση των γενεών στο εσωτερικό του αντιεξουσιαστικού χώρου, θέμα ιδιαίτερως επίκαιρο σήμερα. Παραθέτει, τέλος, αποκόμματα από την καθημερινή ειδησιογραφία στις εφημερίδες, την πνιγμένη στο αίμα, στο ξέπλυμα χρήματος και τα σκάνδαλα, και συνθέτει με ρεαλισμό μια ατμόσφαιρα περιρρέουσας βίας μέσα στην οποία κινούνται οι ήρωές του.

Δοκιμασμένος επί δεκαετίες στο διήγημα και τη νουβέλα, ο Νόλλας ξέρει τα τετρίπια αυτών των τόσο απαιτητικών μορφών του λόγου. Γνωρίζει, πρώτα απ' όλα, να πλάθει καλοσχηματισμένους χαρακτήρες στα όρια που του επιβάλλει η έκταση του κειμένου. Του αρκούν μερικές αράδες και μόνο για να φτιάξει ήρωες, πρώτους και δεύτερους, που θα τους θυμάσαι για καιρό μετά την πρώτη ανάγνωση. Στο παρόν βιβλίο, αρκούν οι λιγοστές σελίδες όπου τα μέλη της οργάνωσης είναι μαζεμένα στο τραπέζι για φαγητό για να καταλάβεις τι καπνό φουμάρει ο καθένας τους - ίσως είναι δική μου μόνο εντύπωση, ίσως να φταίει και το όνομα, αλλά ο Καλομοίρης (Καλός) μου θυμίζει κάμποσο τον Κακομοίρα από τη «Χαμένη Άνοιξη» του Τσίρκα. Άψογος χειριστής της γλώσσας, όπως και πάλι επιβάλλεται στο διήγημα και τη νουβέλα, ο Νόλλας λείει πολλά χρησιμοποιώντας λίγες καλοδιαλεγμένες λέξεις, ενώ, επειδή ακριβώς γνωρίζει καλά τη γλώσσα, μπορεί να παρακάμψει τους κανόνες της με συνέπεια και χωρίς να φαλτσάρει. Ο Νόλλας παραμένει ένας σπουδαίος μάστορας της μικρής φόρμας.

GAMES

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

METAL GEAR SOLID: PEACE WALKER - PSP (Konami / Zegetron)

Ίσως να έπρεπε να το περιμένουμε. Ότι δηλαδή ο Χιντέο Κοζίμα, ο δημιουργός της υπερεπιτυχημένης σειράς Metal Gear Solid, θα έφτιαχνε το πρώτο παιχνίδι για το PSP που θα ήταν πραγματικά ικανό να σταθεί ώμο ώμο με οποιαδήποτε next gen παιχνιδούρα. Το ότι το καταφέρνει με τόσο χαρακτηριστική ευκολία είναι αυτό που ενδεχομένως σοκάρει. Το stealth-strategy προφίλ του franchise και βασιλεύει και, αν έχετε την εντύπωση ότι θα χάσετε κάτι λόγω του portable format, πάρτε το αλλιώς. Το Peace Walker είναι ένας τίτλος με ΠΟΛΛΕΣ απαιτήσεις από τον παίκτη, καταφέροντας να χωρέσει στη δισκέτα του ένα λεπτομερέστατο σε σενάριο και gameplay περιπετειοκάτι, που αν και θέλει μπόλικη δόση υπομονής και επανάληψης (βλέπε learning curve πιο απότομο και από δημόσιο υπάλληλο τον Αύγουστο) για να σου δώσει τα καλούδια του, αξίζει και με το παραπάνω τον κόπο. Ίσως τελικά ο Snake να βρήκε το πραγματικό του σπίτι στο μικρό κονσολάκι της Sony.

NIER - XBOX 360, PS3 (SDS Gamestudios / CD Media)

Δύσκολοι καιροί να είσαι πατέρας, πόσο μάλλον όταν ζεις στο παράλληλο anime σύμπαν, όπου

κατοικεί ο Νιέρ και η μεγάλη πανούκλα που έχει αφανίσει την ανθρωπότητα έχει τώρα στο στόχαστρό της την κόρη σου. Σιγά και μην την αφήσεις. Μαγειρεύοντας επιτυχημένα την -η αλήθεια να λέγεται- πολυχρησιμοποιημένη φόρμουλα action-rrg, το Nier είναι από εκείνους τους τίτλους που θέλει κάποια ώρα να πάρει μπρος, αλλά ξεκλειδώνοντας στην πορεία τα μυστικά και τις δυνάμεις του πρωταγωνιστή του σε κερδίζει με το σενάριό του, τους γρίφους του και τις over the top μάχες του. Άσε που στο τέλος ενδέχεται να θες και το σάουντρακ για να του ρίχνεις μια ακοή, όταν κάνεις τις δουλειές του σπιτιού. Μέγα σκάλωμα σου λέω.

RED DEAD REDEMPTION - PS3, XBOX 360 (Rockstar / CD Media)

Ξέχνα τα λοιπά, η Rockstar «σας πήραμε τα σώβρακα με τα Grand Theft Auto μας» Games, σου έφτιασε το παιχνίδι της χρονιάς και όχι, δε χωράει εδώ μέσα ούτε ίχνος υπερβολής. Αν και αλαφρώς παγιδευμένο στην περιγραφική ευκολία του «Grand Theft Auto, απλώς στην Άγρια Δύση», το επικότατο κατά τα λοιπά Red Dead Redemption ίσως είναι το παιχνίδι που θα σπρώξει τα open world games σε νέα δυσθεώρητα ύψη.

Στο γρήγορο σας λέω ότι είστε ο πρώην παράνομος καγιμπόγιας εξασφαιρίδης Τζον Μάρστον, που πιεσμένος από κρατικά λαμόγια βγαίνει στο κυνήγι διά να φέρει ομηρός στο τυφλό βλέμμα της

δικαιοσύνας την πρώην συμμορία του. Το παραπάνω, βέβαια, δεν πιάνει ούτε την πέτσα αυτού του τεράστιου δέντρου ιστοριών που έχει φτιάξει αυτήν τη φορά η Rockstar. Και αυτό είναι και το απίστευτα εθιστικό αυτού του τίτλου. Σκεφτείτε σιδήποτε έχετε δει σε ταινίες γουέστερν και θα το βρείτε εδώ. Κυνηγάτε, αράζετε στις αχανείς εκτάσεις του παιχνιδιού, σώνετε, κλέβετε, τρώτε λαό αβέρτα, αράζετε σε μπαρ, ψωνίζετε από τις πόλεις που επισκέπτεστε, καλπάζετε από μέρος σε μέρος και εν τέλει είστε όσο κακός ή καλός εσείς θέλετε.

Η εισαγωγή ενός πιο λεπτομερούς συστήματος ηθικών αποφάσεων δίνει, άλλωστε, στο παιχνίδι και την πραγματική αίσθηση της αμερικάνικης Άγριας Δύσης με τους μαυρόασπρους και αγριεμένους κανόνες της περί καλού και κακού. Από άποψη χειρισμού η Rockstar έχει μείνει κοντά στη φόρμουλα χειρισμού του Grand Theft και αυτό δίνει στον τίτλο ένα σημαντικό παράγοντα pick up and play, πράγμα χρησιμότητα για τον παίκτη, καθώς αυτό ακριβώς θα θελήσετε να κάνετε μόλις δείτε το εναρκτηήριο cinematic.

Δεν έχω καν τα κατάλληλα λόγια για να περιγράψω επαρκώς το μεγαλείο αυτού του τίτλου. Απλώς πρέπει να με πιστέψετε και να το πάρετε άμεσα. Φράνκο Νέρο, Κλιντ Ίστυουντ, Λι Βαν Κλιφ, έχουν όλοι αφήσει τις σκιές τους στο Red Dead Redemption, και η Rockstar μόλις βρήκε τον βασικό αντίπαλο του επόμενου Grand Theft Auto. Το αδερφάκι του. Γικά και τα ρέστα σας λέω.

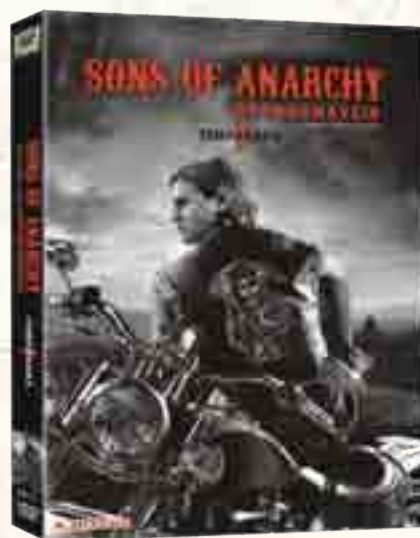
T V - S E R I E S

Του Δημήτρη Καραθάνου

Sons of Anarchy

Ρόδα, γκάζια και κοπάνια

Συμμορίες, γκάζια, όπλα, βαρβατίλα, αντρίκιες κιθάρες, άφθονα τσιγάρα και ακόμα περισσότερα ντραγκς. Το σίριαλ που κάνει τα υπόλοιπα να τρώνε τη σκόνη του, συμπληρώνοντας τρεις κύκλους στην Αμερική, προβάλλεται πλέον και εδώ. Αυτοί οι καβαλάρηδες είναι ζόρικοι, δεν είναι όμως και τόσο ξένοιαστοι.

Να ένα σόου που δε χρονοτριβεί στο να σου πατή-σει την μπότα στον λαιμό. Ο ουρανός σκοτεινιάζει, ο αέρας σπκώνεται δυνατός, ο κρότος σε ξεκου-φαίνει και ο ενθουσιασμός σου χτυπάει ταβάνι. Στο πρώτο δεκάλεπτο του «Sons of Anarchy», υπάρχει μια έκρηξη που ταρακουνάει δύο πολιτείες, ένα πορνίδιο που κατεβάζει το ντεκολτέ του ως τον αφαλό, μια έγκυος που σουτάρει εκεί που δε φτάνει η βελόνα και πτώματα με την οκά. Πτώματα απαν-θρακωμένα, αποκεφαλισμένα, μαχαιρωμένα, πυ-ροβολημένα, πτώματα που δεν αποκολλούνται από παρμπρίζ χωρίς τη συνδρομή αλυσοπρίονου.

Όσο για τη μουσική; Πιο βλακαδερή δε γίνεται, με το «Hard Row» των Black Keys να εισάγει από την πρώτη σκηνή του πρώτου επεισοδίου το είδος της παλιοροκιάς που θα διανθίσει όλη τη σειρά: Don Caballero, Murder by Death, Monster Magnet και πα-ρόμοια ονόματα, ενδεικτικά του περιεχομένου τους.

Όπου να πέσουν οι πρώτες διαφημίσεις, έχεις ήδη συστηθεί με το βασικό σεν των πρωταγωνι-

στών: τον αρχηγό της συμμορίας, Κλέι Μόρου, και τη δόλια γυναίκα του, Τζέμα· τον Μπόμπι «Ελβις» Μούνσον, ειδικό στα εκρηκτικά Εβραίο, που διασκε-δάζει επιδιδόμενος σε παντομίμες του Πρίσλεϊ στη λίμνη Ταχόε· τον Τιγκ Τράγκερ, υπασπιστή του Κλέι και βάνουσο φονιά· τον βορειο-ιρλανδό Τσιμς Τέλ-φορντ· τον βετεράνο του Βιετνάμ Πάινι Γουίνστον, ο οποίος καβαλάει τη μηχανή του με αναπνευστή-ρα· τον χάκερ Τζους Ορτίζ, με τα τατουάζ-αστραπές στις δύο πλευρές του κρανίου του· τον βασικό χα-ρακτήρα, έναν μυώδη ξανθομάλλη απαράμιλλησ μορφιάς, τον Τζάκσον «Τζαξ» Τέλερ.

Ο Τζαξ είναι απόγονος του ιδρυτή του κλαμπ. Είναι χωρισμένος, αλλά μόλις απέκτησε γιο από την εθισμένη στο κρακ πρώην γυναίκα του. Στο πρώτο επεισόδιο, ο Τζαξ, καθισμένος στην κουζίνα, μοιράζεται με τη μητέρα του ένα τσιγαράκι, καθώς και την ανησυχία του για την επισφαλή υγεία του νεογέννητου. «Οι Τέλερ δεν πεθαίνουν εύκολα, Τζαξ», του λέει η μάνα, «πεθαίνουν όμως μέσα σε

λουτρά αίματος». Είναι η ίδια που θα αποπειραθεί να απαλλάξει τη νύφη της από την υποχρέωση της μητρότητας, όταν της δωρίζει στο νοσοκομείο μια Βίβλο, μαζί με μια γεμάτη σύριγγα. Άγιοι άνθρωποι, το δίχως άλλο, αυτοί οι Τέλερ.

Οι Sons of Anarchy δρουν στο Τσάρμινγκ, μια υποθετική πόλη της βόρειας Καλιφόρνια, φοράνε δερμάτινα ανεξαιρέτως, λογότυπό τους είναι ένας χάρος με M-16, οδηγούν δικινητήριες Harley Dyna, μισθοδοτούν τους μπάτσους και διαθέτουν ένα εικονοστάσι με τις φωτογραφίες τους από τη φυλακή. Αντίπαλοί τους στον πόλεμο ελέγχου της διακίνησης όπλων - ναρκωτικών της περιοχής είναι οι Μεξικάνοι Mayans, οι 1-9ers, οι Nords, οι True IRA και οι φασίζοντες L.O.A.N.

Η θεματική της σειράς υποτίθεται πως βασίζεται στον «Άμλετ» του Σαίξπηρ, ωστόσο μη στοιχηματί-ζετε σε αυτό. Περισσότερο προκύπτει σαν άλλη μια επιτυχημένη απόπειρα της αμερικανικής τηλεόρασης να εξωραΐσει τον κωλοπαιδισμό. Όπως σας αρέσει.

Τ Α Τ Τ Ο Ο

Του Δημητρή Καραθάνου

Black Rose Tattoo/ Αθήνα

Μόλις έλαβα αυτές τις εικόνες, τηλεφώνησα στον δημιουργό τους, Μανώλη Παναγιώτου, προκειμένου να μου τις εξηγήσει. Να τι είχε να πει: «Εάν τα τρία αυτά τατουάζ ιδωθούν αφηγηματικά, η ιστορία τους θα αφορούσε την επανάσταση. Την εσωτερική πρώτα, αυτή που σε κάνει να αναζητάς μια νέα πορεία, γιατί ο κορεσμός ή η μόδα είναι μεγάλες παγίδες που σε κρατούν μακριά από την καινοτομία και αμβλύνουν τη φαντασία. Προσωπικά, αγαπώ τον ρεαλισμό που παντρεύεται με τον σουρεαλισμό, όσο αγαπώ και τον κλασικισμό. Το πάντρεμα αυτών των τεχνοτροπιών σου δίνει δυνατά και τρισδιάστατα αποτελέσματα, τα οποία αν καταφέρεις να τα αποδώσεις σύμφωνα με τη φαντασία σου, θα αποκτήσεις ανάγλυφη την εικόνα του μυαλού σου, αλλά σε μια τελείως διαφορετική εκδοχή! Αν μπορούσαμε να το συνδέσουμε μουσικά, θα το παρομοιάζαμε με την τσαζ. Τα τατουά αυτά είναι οι βασικές ιδέες φίλων και πελατών που με εμπιστεύτηκαν να δημιουργήσω κάτι ξεχωριστό και μοναδικό πάνω σε αυτές. Το να δημιουργείς ψευδαισθήσεις σε ένα σχέδιο είναι κάτι που αγαπάμε στο Black Rose».

Black Rose Tattoo & Body Piercing
Παλλάδος 16, Ψυρρή, Αθήνα
Τ: 210 3238 610
www.blackroseta2.gr

Tattooligans/ Θεσσαλονίκη

«Πάμε πολύ καλά!» Λίγοι λένε κάτι τέτοιο πια, ακόμα λιγότεροι σε πείθουν. Αν όμως απέναντί σου βρίσκεται ο Γιώργος Μαυρίδης, θα το πιστέψεις. Είναι ο Έλληνας με τα περισσότερα βραβεία στο εξωτερικό -μέχρι στιγμής μετράει 25 διεθνή και 8 εγχώρια, το κορνιζαρισμένο παλμαρέ του στο στούντιο θυμίζει σύλλογο ποδοσφαίρου-, είναι ένας ταλαντούχος νέος που βρίσκεται εκεί που θέλει: σε ένα διαρκές τράνζιτ- στο Μαϊάμι, έπειτα στο Λας Βέγκας, στο Βερολίνο, στη Νέα Ζηλανδία ή την Αυστραλία, όπου τον περιμένουν για άλλο ένα tattoo convention, από τα αναρίθμητα που συμμετέχει κάθε χρόνο. Ο Γιώργος Μαυρίδης και η 7μελής ομάδα του Tattooligans, η «οικογένειά του», όπως διατείνεται, έχουν γίνει θέμα ακόμα και στη «New York Post». Ωστόσο, χαίρονται το ίδιο να «χτυπούν» έναν Μπάμπαν ή τον Νταλί στο χέρι ενός Αργεντινίου που ονειρεύεται να συνεργαστεί με το crew ή να «χτυπιούνται» μεταξύ τους: η εικονιζόμενη, για παράδειγμα, είναι η Ρένα, μέλος της ομάδας, της οποίας η προσωπογραφία κοσμεί το χέρι του Tattooligan Γιάννη. Τους αποχαιρετώ κατευχαριστημένος. Τίποτα δε σε τονώνει καλύτερα από μια δυνατή παρέα με ταλέντο.

Tattooligans
Γεωργίου Θεοχάρη 5-7, Θεσσαλονίκη
Τ: 2310 283 182
www.tattooligans.com

CITY

Του Δημήτρη Καραθάνου **Φωτογραφία** Σάκης Γιούμπασης

Δύο στέκια-καταφύγια για όσους περνούν τις νύχτες και τις μέρες τους στη Θεσσαλονίκη εγγυώνται την τέλεια απόδραση με δροσιά, κοκτέιλ και μουσικές στον πάγο.

Haven

Η τέλεια τροπική παραίσθηση! Είναι κήπος στο Μπαλί; Είναι μεξικάνικη χασιέντα; Είναι ανδαλουσιανό πάτιο; Είναι όλα, γιατί η κουλτούρα του είναι παγκόσμια. Τα έπιπλά του είναι βιντάζ, οι ανεμιστήρες του πυροβολούν φρέσκο αέρα, οι μουσικές του είναι το εκλεκτότερο house στην πόλη. Beach, tech, minimal, disco, vocal, jazzy, latin, το δυναμικότερο κομμάτι της ελληνικής house σκηνής παρελαύνει από εδώ. Το groove του «Haven» το πρωί σερβίρεται με παγωμένους καφέδες και τη νύχτα με ρούμια και βότκες, κυριολεκτικά κουνημένα. Μπορείς άνετα όλο το καλοκαίρι να κλειστείς εδώ για να γλιτώσεις από τη Θεσσαλονίκη που καίγεται. Μπορείς να ζήσεις ξεφυλλίζοντας εφημερίδες, αποκωδικοποιώντας τα έργα στους τοίχους, ανασαίνοντας δίπλα στη βλάστηση, μελετώντας το φως των νυχτερινών φαναριών όπως αντανακλάται στους καθρέφτες του.

Ρογκόπη 4, Τ: 2310 261 271

De facto

Πρέπει να το ζήσεις από μέσα για να καταλάβεις γιατί το μικρό εικοσιεπτάχρονο μπαρ της Παύλου Μελά είναι τόσο προσφιλές. Από νωρίς το πρωί, η εσπρεσιέρα σφυρίζει, η μπάρα σφύζει, ο Πέτρος και η Άννα café experts, σοκολατάκι με marzipan, λουκούμι και ελληνικός στη χόβολη, κοκτέιλ φρούτων, smoothies, σπιτική βουσινάδα, σαντουιτσάκια, η Βασιλική, η Βάσω, η Βάλια, ο Βαγγέλης και η Σοφία στο σέρβις, εκθέματα στους τοίχους, εφημερίδες, βιβλία, λάμπη για το δωρεάν wi-fi. Τη νύχτα, ξακουστά κοκτέιλ και μουσικό attitude «όλα παίζουν»: η φολκ-ποπ του Γιώργου Βλυσίδη, η indie-kraut λιτανεία των γκουρού του είδους Κώστα Γιαζλά και Παντελή Αμοιρίδη (Mellotron), το ποστ-πανκ του Βασίλη Σακελλαρόπουλου, το p-funk του Κώστα Χασιώτη των Nasa Funk, καθώς και τα απροσχεδίαστα σόουλ, τζαζ, r'n'b, doo-wop, ροκαμπίλι σετ που επιμελείται κάθε Τρίτη το SOUL.

Παύλου Μελά 19, Τ: 2310 263 674

CAMPING

Του Γιώργου Παπαγεωργίου Φωτογραφία Μάριος Καλαϊτζής

Αρμενιστής οέ οέ!

Βαθύ μπλε, όπως στα ντοκιμαντέρ του Κουστό ή του ΣΚΑΪ για τροπικούς παράδεισους. Οργανιστικό πράσινο, η επιτομή της μεσογειακής φύσης. Καυτός, χρυσαφένιος ήλιος που λούζει με το φως του τις μέρες του καλοκαιριού, ασπρένια φεγγάρια που τις νύχτες καθρεφτίζονται στους βράχους του. Ο «Αρμενιστής» δεν είναι ένα απλό κάμπινγκ, είναι ένα ευλογημένο σποτ, είναι η καλύτερη αφορμή για διακοπές ή ταξίδι στην ομορφιά της Σιθωνίας. Από το 1982 έως σήμερα, παραμένει ο ορισμός της απόδρασης, της ανεμελιάς, του ιδανικού καλοκαιριού, που κολυμπάει στην πιο καθαρή και πανέμορφη θάλασσα. Μια αυτόνομη πολιτεία, όπου εντός της χιλιάδες κόσμου συμβιώνει και χαιρέται διακοπές διαρκείας. Το πιο εξωτικό μέρος της Ελλάδας, θα μπορούσε να θεωρηθεί και ότι πλησιέστερο στην Καραϊβική.

Ο «Αρμενιστής» είναι ένας τρόπος κι ένας τόπος για να αρμενίζεις στη ζωή, όπως είναι και το σλόγκαν του, να απολαμβάνεις την απλότητα, να χαιρέσαι τη φύση, να ζεις χαμένος στην ομορφιά αλλά και τις σκέψεις σου. Μπορείς να απομονωθείς εδώ χωρίς να σου λείψει τίποτα, εφόσον μιλάμε για μια οργανωμένη παραθεριστική πολιτεία, ένα μικρό γαλατικό χωριό φτιαγμένο για ανέσεις και μικροχαρές. Σουπερμάρκετ, ενημερωμένο newsstand, καντίνες, ταβέρνα, beach bar, τροχοβίλες, τροχόσπιτα, γήπεδα βόλεϊ, σινεμά, συναυλίες, ευκαιρία για περιπάτους ή ρακετομάνια, το meeting point της βόρειας Ελλάδας αλλά και των χιλιάδων φίλων του από τον νότο. Ένα διαρκές Γούντστοκ δίπλα στο κύμα με όλες τις φυλές του θέρους να συμβιώνουν αρμονικά και η ταϊνιά της ζωής σου σαν νερό να κυλάει. Βούτα.

Αρμενιστής, Σιθωνία, Χαλκιδική, Τ: 23750 91497

FESTIVAL

Της Βάγιας Ματζάρογλου

Κως, «Ιπποκράτης»

Έρωτά μου αγιάτρευτε!

«Σημάδια», Ζόχαρ Βάγκνερ

Θεσσαλονίκη, ερωτική πόλη; Ξανασκεφτείτε το! Φέτος τον Σεπτέμβριο η Κως κερδίζει επάξια τον τίτλο χάρη στο 2ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου για Θέματα Υγείας «Ιπποκράτης» με τέσσερις ταινίες να σκανάρουν τα πάντα γύρω από το σεξ, Boogie nights στο νησί του Ιπποκράτη. Φύγαμε!

Μια έγκυος χορεύει γυμνή στα κλαμπ αρνούμενη να παραιτηθεί από το παιχνίδι της σαγήνης. Μια φαρμακευτική εταιρία υπόσχεται εγγυημένους γυναικείους οργασμούς. Στη χώρα που γεννήθηκε το σεξ, την Ινδία, όπου ο Κρίσνα έκανε έρωτα με την ερωμένη του Ράντα ατελείωτες ώρες χωρίς να εκσπερματώνει, μια γυναίκα κι ένας άνδρας προηλακίζονται γιατί βολτάρουν μαζί στο πάρκο ενώ είναι ανύπανδροι. Ένα μικρό μπλε χάπι εμφανίζεται στην αγορά για να φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή ενός 40χρονου άνδρα. Τέσσερις «ερωτικές» ταινίες που φιλοξενούνται στο 2ο Φεστιβάλ Ταινιών Υγείας Ιπποκράτης αποτελούν εξαιρετική πρώτη ύλη για προβληματισμό πάνω στο σεξ και τη βιομηχανία που έχει στηθεί γύρω του.

«Σημάδια»

Στο ντοκιμαντέρ «Σημάδια» η Ζόχαρ Βάγκνερ κινηματογραφεί τον εαυτό της σε μια ενδιαφέρουσα, κυριολεκτικά και μεταφορικά, κατάσταση: είναι έγκυος, ανύπανδρη, ερωτευμένη, αλλά όχι με τον

πατέρα του παιδιού της, και καθώς βλέπει το σώμα της να παραμορφώνεται, η αυτοπεποίθησή της πέφτει στα πατώματα, ενώ η σεξουαλικότητά της χτυπάει κόκκινο. Front woman ενός μουσικού γκρουπ, η εγκυμονούσα Ζόχαρ δε μασάει: παίρνει μέρος στις παραστάσεις, χορεύει σχεδόν γυμνή, καταγράφει αντιδράσεις. Η ισραηλινή σκηνοθέτις δε μιλάει με υπονοούμενα, δεν κρύβει ούτε τους φόβους ούτε τις φαντασιώσεις της. Από την οθόνη περνούν πόθοι, προκαταλήψεις, γυναικείες κοκεταρίες και ανασφάλειες, αλλά κι ένα «ύπουλο» ερώτημα: Είναι αλήθεια πως η γυναίκα ολοκληρώνεται μόνο μέσα από τη μητρότητα;

«Οργασμός Α.Ε.»

Η Λιζ Κάνερ, που υπογράφει το ντοκιμαντέρ «Οργασμός Α.Ε.», είναι μεγάλο όνομα στον χώρο της διερευνητικής κινηματογραφίας. Έχει λάβει δεκάδες βραβεία, έχει τιμηθεί από το πανεπιστήμιο Χάρβαρντ και το Ίδρυμα Ροκφέλερ, ενώ πρόσφατα το περιοδικό «Independent» τη συμπεριέλαβε στη

«Ο στυτικός άνδρας», Μίκαελ Σάαπ

«Οργασμός Α.Ε.», Λιζ Κάνερ

«Έρωτας στην Ινδία», Καουσίκ Μουχάρτζι (aka Q)

λίστα των «10 ανεξάρτητων σκηνοθετών τη δουλειά των οποίων πρέπει κάποιος να δει». Όταν αποφάσισε να κάνει ένα διάλειμμα από το φιλμάρισμα παραβιάσεων των ανθρώπινων δικαιωμάτων και της δυστυχίας, στράφηκε στο θέμα της απόλαυσης, για να διαπιστώσει πως γύρω από τον γυναικείο οργασμό στήθηκε μια πολύ προσοδοφόρα μπίζνα. Μετά την ανακάλυψη και την επιτυχία του Βιάγκρα στα 90s, φάνταζε επιτακτική η χρηματιστηριακή ανάγκη να ικανοποιηθεί «όλη η οικογένεια» με ένα αντίστοιχο ροζ προϊόν. Το ντοκιμαντέρ αποκαλύπτει μια αγαπημένη συνήθεια-κουλτούρα των φαρμακευτικών εταιριών να δημιουργούν και να «καλύπτουν» ανύπαρκτες ανάγκες ή να επινοούν και να «γιατρεύουν» με τα μαγικά σκευάσματά τους ασαφείς ασθένειες. Μία από αυτές και η Γυναικεία Σεξουαλική Δυσλειτουργία, από την οποία υποτίθεται πως πάσχει το 43% των γυναικών, όπως «αποκάλυψε» κάποτε η Όπρα Γουίνφρεϊ στην εκπομπή της. Όμως πώς ορίζουμε τη «φυσιολογική» σεξουαλική ζωή μιας γυναίκας; Πόσους οργασμούς μηνιαίως πρέπει να έχει για να θεωρείται «υγιής»;

«Έρωτας στην Ινδία»

Το ντοκιμαντέρ «Έρωτας στην Ινδία» του Καουσίκ Μουχάρτζι (aka Q) αποτυπώνει τις αντιφάσεις της ινδικής κοινωνίας, μιας κοινωνίας που καταπιέζει τα μέλη της και τιμωρεί τα δημόσια φιλήματα, ενώ κάποτε αποθέωσε το sexy beast Κρίσνα, έδωσε στον κόσμο το εγχειρίδιο του Κάμα Σούτρα, διακήρυξε τις χαρές του σεξ μεγάλης διάρκειας, υποστήριξε πως όπως το σώμα χρειάζεται το φαγητό έτσι και η ψυχή χρειάζεται το σεξ. Πώς συντηρητικοποιήθηκε μια τόσο «προχώ» σεξουαλικά κοινωνία; Ο Q, ψάχνοντας την απάντηση, ταξιδεύει στη χώρα αλλά και την προσωπική του σχέση, μιλά με άντρες και γυναίκες από όλες τις κάστες, παντρεμένους και μη, σκιαγραφεί το τοπίο των προγαμιαίων αλλά και τωνπαράνομων σχέσεων.

«Ο στυτικός άντρας»

«Αποκρυμμένη» από τη φαρμακευτική εταιρία Pfizer, η ταινία «Ο στυτικός άνδρας» του Ολλανδού Μίκαελ Σάαπ μιλά για την ιστορία του Βιάγκρα μέσα από την προσωπική περιπέτεια ενός 40χρονου. Πα-

ντρεμένος 18 χρόνια και με μάλλον χαμηλή αυτοεκτίμηση, ο πρωταγωνιστής ανακαλύπτει μια μέρα δίπλα στο σταντ με τα τσιγάρα το «μπλε διαμάντι» και τις χάρες του και μετατρέπεται σε ένα ασταμάττο «κουνελάκι». Τα προβλήματα προκύπτουν όταν είναι ντούρος, ακόμα κι όταν δεν τον καλεί το καθήκον... Κομιξίστικη αισθητική και χιούμορ είναι τα κύρια χαρακτηριστικά μιας ταινίας που μιλά για τις αγωνίες και τα άγχη του σύγχρονου άνδρα, που πρέπει να αποδεικνύει την ανδροπρέπειά του και να έχει πάντα ηθικών ακμαιότατον. Υπάρχει λόγος;

Το 2ο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Κω για Θέματα Υγείας «Ιπποκράτης» θα πραγματοποιηθεί στην πόλη της Κω από την Τετάρτη 1 μέχρι τη Δευτέρα 6 Σεπτεμβρίου στον κινηματογράφο «Ορφείας». Θα προβληθούν 110 ταινίες από 27 χώρες με θέμα την υγεία.

www.healthfilmfestival.gr
healthfilmfestival.blogspot.com

COMICS

Του Μάκη Παπασημακόπουλου

Streets of Glory

Το γνωρίζω ότι έχω αρχίσει να γίνομαι λίγο περίεργος με αυτήν την εμμονή μου με τον Γκαρθ Ίνις, αλλά σας υπόσχομαι ότι το σκάλωμά μου είναι απόλυτα υγιές. Όπως και το σκάλωμά μου για τη μεγαλύτερη μέχρι στιγμής δημιουργία του, τη σειρά «Preacher». Για την οποία σας έχω μιλήσει παλαιότερα. Και που εξακολουθεί να είναι πιο τριζάτη και από το σύμπαν ολάκερο.

Το σημερινό καττίς μας συνδέεται τόσο με το «Preacher» όσο και με τον Ίνις, καθότι θα πούμε πέντε κουβέντες για το «Streets of Glory», ένα stand alone graphic novel, το οποίο αναλαμβάνει το δύσκολο έργο του να γεμίσει τα αξιοσημείωτα κενά που υπάρχουν στην ιστορία του Τζόσεφ Νταν, του ανθρώπου που αρκετά χρόνια αργότερα -σε σχέση πάντα με το timeline αυτής της έκδοσης- θα γινόταν ο Saint of Killers, ίσως μια από τις καλύτερες κόμικ φιγούρες στην ιστορία της βιομηχανίας.

Για όποια κεφάλια χάνουν επεισόδια, ο Saint of Killers ήταν μια από τις κομβικές φυσιογνωμίες στο «Preacher», μια επανεκτίμηση από πλευράς Ίνις του Άγγελου του Θανάτου, που χωρίς να θέλουμε να

πετάξουμε κάποιο spoiler στη μέση της πίστας, για όσους πιθανόν ακόμα δεν έχουν διαβάσει ολάκερο το «Preacher», καταλήγει να επαναπροσδιορίζει το status quo σε Παράδεισο και Κόλαση.

Στο «Streets of Glory», βέβαια, τα θρησκευτικά στοιχεία και το μεταφυσικό λάμπουν διά της απουσίας τους, καθώς ο Ίνις κεντράρει στη μυθολογία των γουέστερν και συγκεκριμένα του μοναχικού καβαλάρη/τιμωρού που αποτελεί την ουσία του Τζόσεφ Νταν, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν αφαιρεί κάτι από αυτήν την ιστορία. Το αντίθετο.

Ο Ίνις έχει δείξει πολλάκις -και έχει δηλώσει, άλλωστε- ότι ο Νταν αποτέλεσε και αποτελεί για εκείνον μια σχέση αγάπης δημιουργού-δημιουργήματος που αναπτύχθηκε με τον καιρό, επιστρέφοντας σε αυτόν ξανά και ξανά, σε μια προσπάθεια να αποτυπώσει όσο το δυνατόν πιο σωστά την πλήρη τραγικότητα ενός χαρακτήρα συνεχώς καταδικωμένου από το αιματοβαμμένο παρελθόν του και των εν τέλει ατελέσφορων προσπαθειών του να ρεφάρει από τις αμαρτίες του, σε έναν κόσμο που ζητά από αυτόν, να μην ξεχάσει ποτέ τη

σκοτεινή, δολοφονική του πλευρά. Όπως οτιδήποτε έχει να κάνει με τον Νταν, έτσι και το «Streets of Glory» είναι εξαρχής μια γλυκόπικρη ιστορία, γεμάτη από τα αγαπημένα κλισέ των γουέστερν -σκληρός αλλά δίκαιος loner έρχεται αντιμέτωπος με το υπεροπτικό και χωρίς ηθικούς φραγμούς πρόσωπο της εξουσίας και του πλούτου και αναγκάζεται να πάρει τον νόμο στα χέρια του-, αλλά τέτοια είναι η δύναμη του χαρακτήρα που έχει φτιάξει ο Ίνις, που το γεγονός ότι ντιλάρει στα κλισέ δε σε ενοχλεί. Μάλλον το δέχεσαι και ζητάς κι άλλο.

Κατά πως φαίνεται, βέβαια, το «Streets of Glory» θα είναι η τελευταία σελίδα της μυθολογίας του Νταν, καθώς ο Ίνις φέρεται να έχει δηλώσει πως πλέον τον καλύπτει η ιστορία του σκληρότερου αντι-ήρωά του και θέλει να τον αφήσει στην ησυχία του. Σαν επίλογος, το «Streets of Glory» φαντάζει ιδανικό. Το κατάλληλο prequel που μας φέρνει μια ανάσα από τα γεγονότα του «Preacher». Αλλά για τους φαν του Νταν θα είναι πάντα ευπρόσδεκτη η ελπίδα πως ίσως ξανακούσουμε το φονικό κροτάλισμα των εξάσφαιρών του. We live in hope.

SCREEN

Του Τάσου Ρέτζιου

Baaria

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: ΤΖΙΟΥΖΠΕ ΤΟΡΝΑΤΟΡΕ

ΠΑΙΖΟΥΝ: ΦΡΑΝΤΣΕΣΚΟ ΣΙΑΝΑ, ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΜΑΝΤΕ, ΜΟΝΙΚΑ ΜΠΕΛΟΥΤΣΙ, ΡΑΟΥΛ ΜΠΟΒΑ, ΑΝΤΖΕΛΑ ΜΟΛΙΝΑ

Όταν ο Τορνατόρε αποφασίζει να μιλήσει για το παρελθόν, το αποτέλεσμα δεν είναι πάντα «Σινεμά ο παράδεισος», αλλά η νοσταλγία, η συγκίνηση και η εκπληκτική αναπαράσταση δίνουν πάντα τον τόνο. Με υπερηφάνεια, αγωνία, επιβλητικότητα, καθώς και με τις μπερλουσκονικές ευχές, το «Baaria» άνοιξε το περσινό Φεστιβάλ της Βενετίας, αλλά καθόλου δε δικαιώσε τις προσδοκίες, καθόλου δεν κέρδισε τους κριτικούς και καθόλου δεν έγινε το γεγονός των ημερών. Ωστόσο, παρά τη φλυαρία, παρά τη μεγαλοστομία και παρά την παρέλαση κλισιέ, τούτη η ταινία έχει κάτι που μπορεί να κερδίσει την προσοχή ενός κινηματογραφόφιλου.

Είναι η αναπαράσταση ολόκληρων εποχών και ολόκληρων συμπεριφορών που σε κρατάει στην καρέκλα, ακόμη κι αν ξέρεις πώς θα κυλήσει όλο

αυτό, πώς θα εξελικτεί, πώς θα τελειώσει. Είναι σαν να βλέπεις έναν παλιό φίλο, λίγο βαρετό, καθόλου αναπάντεχο, αλλά που με τον καιρό έγινε κάτι σαν αγαπημένη συνήθεια: δε θα έχει και τόση σημασία το τι έχει να πει, τα νέα του, όσο το γεγονός ότι είναι εκεί, μια φιγούρα που σε κάνει να νιώθεις βεβαιότητα για το ότι η Γη συνεχίζει να κινείται όπως ακριβώς το ήξερες...

Τρεις γενιές στη Σικελία, πόλεμοι, μαφίες, πολιτική και άνθρωποι, όλα παρελαύνουν σαν καρικατούρες και σχηματικά στην οθόνη. Εντάξει, το αποτέλεσμα του «Baaria» σε ξαφνιάζει με τη γραφικότητά του και σίγουρα λες πως ο Τορνατόρε θα μπορούσε καλύτερα. Όμως έτσι όπως κυλάει η κάμερα πάνω στις καταστάσεις κι έτσι όπως η εκπληκτικής ακρίβειας αναπαράσταση, που κάνει

την έκπληξη και δεν ωραιοποιεί τίποτα, γεμίζει το βλέμμα, όλα(;) συγχωρούνται.

Ο Τορνατόρε μιλάει για την ιστορία του πατέρα του αλλά και του τόπου του. Είναι σαν να πήρε την κάμερα και να κατέγραψε μνήμες, διηγήσεις και περιγραφές. Η μνήμη όμως συνηθίζει να επιλέγει παράξενα και πολλές φορές να σκορπάει μέλι πάνω στα χαλάσματα. Να σκεπάζει με ασφαλή κουβερτούλα τις πληγές, να διώχνει τα άθλια όνειρα και να ξορκίζει το κακό, δημιουργώντας μια γλυκερή αίσθηση αναπόλησης. Έτσι μπορεί να περνάνε ευχάριστα και με συμβατικό χαμόγελο μερικές ώρες, αλλά στην ουσία τίποτα δεν προχωράει, τίποτα δεν πάει μπροστά και τίποτα δεν αλλάζει. Ίσως ακριβώς γι' αυτό ο Μπερλουσκόνι να θεωρεί αριστούργημα αυτό το χρονικό ιταλικό τρενάκι...

D R I N K

Του Γιώργου Μπάκα **Φωτογραφία** Σάκης Γιούμπας

Το Μικρό Καλοκαίρι στην Ικτίνου

Για τους αμετανόητους λάτρεις του αστικού θέρους, το «Μικρό» είναι ό,τι και το παριζιάνικο «Café de Flore»: ένα σποτ όπου μπορείς να κάθεις με τις ώρες, να απολαμβάνεις λογής ροφήματα και να αφήνεις το βλέμμα σου να μαγνητίζεται από την πόλη που παρελαύνει από μπροστά σου. Ειδικά φέτος το καλοκαίρι οι συγγενικές σχέσεις αυτών των δύο γνήσιων κοσμοπολίτικων σποτ γίνονται ακόμη πιο στενές χάρη στην ιδέα του διακοσμητή Σωκράτη Πισμά να δημιουργήσει για το υπαίθριο «Μικρό» μια σειρά κομψών ξύλινων πάγκων κι επίπλων εμπνευσμένων από την κουλτούρα του

recycle και την παραδοχή old is the new... new! Καθίσματα που λες και στην προηγούμενη ζωή τους χρησίμευαν για να κάθονται οι σπουδαστριες της σχολής Κοπτικής-Ραπτικής ή μελλοντικοί εργοδηγοί. Πάγκοι που θα μπορούσαν άνετα να κοσμοούν κουζίνες σε ταινίες της Νουβέλ Βαγκ. Το έξω «Μικρό» είναι μια κούκλα! Το μέσα «Μικρό» είναι μια όαση δροσιάς αλλά και οικονομίας! Για τους θαμώνες που θα εκμεταλλευτούν τις φετινές Only Indoor Prices, ο bar fly παράδεισος είναι εδώ: μπίρες στα 5, ποτά στα 6, special drinks στα 7 και κοκτέιλ στα 8 ευρώ. Στα κοκτέιλ κάνουμε μια

ιδιαίτερη στάση. Fruity δεσποινίδες ανταλλάσσουν αβροφροσύνες με Daiquiry κυρίους, Colada boys συνομιλούν με Caipirinha ladies, παρέες από Martinis φλερτάρουν με Margaritas. Κι όλα αυτά δένουν εξάισια με το indoor soundtrack που για τους Θεσσαλονικείς του κέντρου που κατέχουν νότες και ρυθμούς μόνο μέθεξη και high μπορούν να προξενήσουν. Δροσιά, περαντζάδα, γεύση, φαντασία, το πιο εκλεπτυσμένο σέρβις στην πόλη, το καλοκαίρι στο «Μικρό». Απολαύστε το.

Ικτίνου 12, Τ: 2310 283 181

The Bristol Pub

Cheers, mate!

Ο ναός των Βρετανών, όπου χιλιάδες πιστοί σπεύδουν καθημερινά να τιμήσουν τον Θεό Ζύθο, απέκτησε τον ελληνικό κλώνο του. Στα πρότυπα της βρετανικής παραδοσιακής pub, αλλά προσαρμοσμένη στα ελληνικά δεδομένα (μην περιμένεις να δεις τύπους με κόκκινα μάγουλα να βγάζουν τα ρούχα τους και να δοκιμάζουν την αντοχή του κρανίου τους με μπουκάλια μπύρας), η «Bristol Pub» ήρθε να σπάσει τα στερεότυπα της διασκέδασης και να προτείνει κάτι τολμηρά εναλλακτικό και φρέσκο. Μακριά από το δήθεν και το στημένο, μακριά από

κώδικες ντυσίματος και συμπεριφοράς, μακριά από τάργκετ γκρουπ και ταμπέλες, κατάφερε να κερδίσει ήδη ένα φανατικό κοινό. Πάνω από 60 ετικέτες μπύρας από όλο τον κόσμο, ευέλικτα και ελαφριά συνοδευτικά πιάτα (λουκάνικα, burger, fish & chips, σαλάτες), συνιστούν μια δελεαστική πρόταση για όλες τις ώρες, από το πρωί μέχρι αργά το βράδυ, 365 μέρες τον χρόνο! Αν έχεις συνδέσει την πόλη του Μπρίστολ με τη σκηνή του, τους Massive Attack, τους Portishead, τον Tricky, τότε θα υποψιάστηκες ότι τα μουσικά μοτίβα στα οποία κινείται το playlist

θα είναι κοντά στα γούστα σου. Ήχοι κυρίως pop και rock σε όλες τις εκφάνσεις τους και τα υποπαράγωγά τους, από γνωστούς ραδιοφωνικούς παραγωγούς/djs της πόλης, ήχοι και εντάσεις κοντά στην κουλτούρα της pub και όχι ενός κλασικού ροκ μπαρ. Η «Bristol Pub» ξεκίνησε σαν σταθμός στη διασκέδαση και κατέληξε να γίνει μοναδικός προορισμός.

Γ. Παπανδρέου 24 (πρώην Ανθέων)
Τ: 2310 867 448, www.thebristolpub.gr

H O T E L

Του Γιώργου Παπαγεωργίου

The Excelsior The art of hoteling

Ένα 5στερο casual and conceptual διαμάντι στο κέντρο της Θεσσαλονίκης σε καλεί να το ζήσεις και να το γευτείς.

παρουσίαση

Μέλος των Small Luxury Hotels of the World, το Excelsior Hotel, το τρίτο ξενοδοχείο της οικογένειας Τορνιβούκα, του Ομίλου Μακεδονικών Ξενοδοχείων, φωτίζει τις μέρες και τις νύχτες στην οδό Μητροπόλεως με εκλεπτυσμένη πολυτέλεια και άνεση. Στην καρδιά της Θεσσαλονίκης, το Excelsior Hotel ήρθε τον Νοέμβριο του 2009 για να γράψει τη δική του ιστορία. Σε ένα ιστορικό κτήριο, που χρονολογείται περίπου από το 1925 και ξεχωρίζει για την εξαιρετική αρχιτεκτονική του, βρίσκεται σε μια πραγματικά προνομιακή θέση. Σε απόσταση αναπνοής από την πλατεία Αριστοτέλους αλλά και από την πολυτελή shopping area των οδών Μητροπόλεως και Τσιμισκή, το ξενοδοχείο προσφέρει υπηρεσίες υψηλού επιπέδου στους επαγγελματίες και τους τουρίστες αναψυχής, συνδυάζοντας τη ζεστή φιλική ατμόσφαιρα με τις υπηρεσίες ξενοδοχείου 5 αστέρων.

Μια επίσκεψη στα δωμάτια πιστοποιεί την κλάση του Excelsior Hotel. Οι εργασίες αναπαλαίωσης των δωματίων και των κοινόχρηστων χώρων έχουν γίνει με ιδιαίτερη προσοχή, έτσι ώστε να διατηρηθεί η μοναδικότητα της αρχιτεκτονικής του ιστορικού κτηρίου και να συνδυαστεί με τις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις. Τα 34 ιδιαίτερα δωμάτια του ξενοδοχείου είναι μοντέρνα και κομψά. Ξύλινα χειροποίητα δάπεδα, μαρμάρινα μπάνια, wi-fi, μηχανή καφέ espresso, δυνατότητα επιλογής από μια μεγάλη γκάμα προϊόντων του mini bar δίνουν στον επισκέπτη την αίσθηση μοναδικότητας και φροντίδας.

Η συνεδριακή αίθουσα, εξοπλισμένη με μηχανήματα τελευταίας τεχνολογίας, έχει τη δυνατότητα φιλοξενίας 100 και πλέον ατόμων. Ο ζεστός χώρος πρωινού στον ημιώροφο εξασφαλίζει ήρεμο και ποιοτικό ξεκίνημα της ημέρας. Το κεντρικό εστιατόριο «The Bistro», ανοικτό από νωρίς το

πρωί μέχρι αργά το βράδυ, απευθύνεται σε όσους αναζητούν την ποιότητα στις επαγγελματικές συναντήσεις τους, τα μεσημεριανά lounge breaks και τις νυχτερινές εξόδους τους.

Ένας ιδιαίτερος χώρος είναι και το Elemis Spa, μια προσφορά χαλάρωσης και απόλαυσης του Excelsior Hotel προς τους φιλοξενούμενούς του και τις αισθήσεις τους. Έμπειρες θεραπεύτριες προσφέρουν θεραπείες προσώπου και σώματος στο δωμάτιό σας, στην αίθουσα massage ή στο Central Spa by Elemis, που βρίσκεται ακριβώς δίπλα.

The Excelsior Hotel

Μητροπόλεως 23, 54624 Θεσσαλονίκη

T: +30 2310 021 020 F: +30 2310 021 030

info@excelsiorhotel.gr

C A N D Y

KFC: TASTE LIKE... ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ!

Τα KFC έφθασαν και στο εμπορικό κέντρο Mediterranean Cosmos της Θεσσαλονίκης, επεκτείνοντας τις επενδύσεις τους και προσφέροντας τις υπηρεσίες τους στο κοινό που αγαπά το γευστικό κοτόπουλο. Επιλέγοντας για τα μενού φρέσκο ελληνικό κοτόπουλο «Αγγελάκης» και προτείνοντας πρωτότυπες επιλογές, όπως τα boxmaster, mini bucket και τα νέα δροσιστικά Krushers, τα KFC δείχνουν τη σημαντικότητα της γεύσης και της καινοτομίας. Μέχρι το τέλος του 2010, τα KFC θα διευρύνουν ακόμη περισσότερο τις επενδυτικές τους δραστηριότητες με ένα νέο εστιατόριο στο ολοκαίνουριο Athens Metro Mall!
www.kfc.gr

ΠΛΑΙΣΙΟ WORLD CUP

«Δωρεάν pizza, μπίρα και ποδόσφαιρο σε 3D τηλεόραση από το Πλαίσιο στο σπίτι σας!». Με αφορμή το μουντιάλ της Νοτίου Αφρικής, το Πλαίσιο πραγματοποίησε έναν πρωτότυπο διαγωνισμό. Οι νικητές υποδέχτηκαν τους ανθρώπους του Πλαισίου στο σπίτι τους, όπου έστησαν μία 3D TV 46" και ένα home cinema Samsung για μία μόνο βραδιά. Στη συνέχεια οι τυχεροί απολάμβαναν μαζί με 10 φίλους τους έναν αγώνα με δωρεάν παγωμένες μπύρες Amstel και ζεστές πίτσες Roma! Όλοι οι συμμετέχοντες διεκδίκησαν στις 12 Ιουλίου την 3D τηλεόραση Samsung 46" και το home cinema Samsung, προσφορά των καταστημάτων Πλαίσιο.
T: 210 5587 355

FRULITE! ORANGE CHOC!

Ανανεώνοντας διαρκώς την γκάμα των γεύσεων και με μέλημα τις ανάγκες των καταναλωτών, το Frulite κάνει μια νέα πρωτοποριακή γευστική πρόταση. Απολαυστικός συνδυασμός χυμού πορτοκαλιού με άρωμα σοκολάτας, μια πραγματική γευστική εμπειρία! Το αγαπημένο πορτοκάκι συνδυάζεται με το άρωμα της λαχταριστής και πολυαγαπημένης σοκολάτας, για να διεγείρει μοναδικά όλες τις αισθήσεις αλλά και να εφοδιάσει κάθε οργανισμό με μοναδικά θρεπτικά συστατικά. Δροσιστική, απολαυστική, πρωτότυπη, οι 100% Φυσικοί Χυμοί και τα Φρουτοποτά Frulite προσφέρονται στις συσκευασίες TetraPak του 1lt και των 330ml.
T: 210 6381 800

JOHNNIE WALKER RED LABEL

Ένα τριήμερο γεμάτο περιπέτεια και δυναμισμό έζησαν οι τρεις Έλληνες τυχεροί του διαγωνισμού του Johnnie Walker Red Label, που διεκδίκησαν την απόλυτη εμπειρία οδήγησης μιας αυθεντικής Vodafone McLaren Mercedes της Formula 1. Η Πώτα Τσελέπη, η Μαριαλένα Μπακλατζή και ο Νίκος Φρέρνης ταξίδεψαν στο Silverstone και διεκδίκησαν το έπαθλο: να οδηγήσουν την αυθεντική Vodafone McLaren Mercedes στην πίστα του Silverstone. Νικητής αναδείχθηκε ο Αυστραλός Joe Randello.
T: 210 6660 414

DIXAN HIGH HYGIENE

Προσφέρει καθαριότητα και υγιεινή ακόμα και στις χαμηλότερες θερμοκρασίες, εξοντώνει ακόμα και τη βρομιά που δε φαίνεται. Είναι το νέο Dixan Hygiene, που χάρη στην καινοτόμο σύνθεσή του με φυσικά έλαια ευκαλύπτου (φυσικό αντισηπτικό), καθαρίζει σε βάθος τα ρούχα, χαρίζοντάς τους παράλληλα δροσερό άρωμα και αίσθηση φρεσκάδας. Το νέο Dixan Hygiene κυκλοφορεί σε υγρό και σκόνη και είναι ιδανικό για καθημερινή χρήση σε όλα τα ρούχα, λευκά και χρωματιστά.
T: 210 4897 349, 219 9991 933

T-BAR = T-SHIRT

Τσίλικα, σκισμένα, αποδομημένα, ταλαιπωρημένα, με έξυπνα σλόγκαν και tags. Παγκόσμια Ημέρα T-shirt, και τα T-bar Stores σε συνεργασία με την εταιρία Sol's γιόρτασαν την επέτειο με ένα μεγάλο πάρτι. Guest djs, χάπενινγκ, μπλουζάκια και αναμνηστικά δώρα που μοιράστηκαν στους παρευρισκόμενους, μια έκθεση με την ιστορία του T-shirt: η επιτυχία του event βάζει τις βάσεις για την εξέλιξή του σε ετήσιο θεσμό, με την πρωτοβουλία των T-bar, που έκλεισαν 5 χρόνια παρουσίας.
T: 2310 221 740

adidas Originals Golden Hall, λ. Κηφισίας 37A, 210 6837 837, Μ. Κινγκ 10, Αγ. Σοφίας, T: 2310 277 362 **Antonios Markos** 210 72 18 712 **Asics** 210 9870 972, 210 9870 915 **Athens Watch Co (Stührling Original)** 30211 0140369 **Attivo** Αγ. Μελετίου 82, Αθήνα, 210 8613 656, Γ. Σταύρου 8, Θεσσαλονίκη, 2310 281 888, info@attivo.gr, www.attivo.gr **attr@attivo (A.L.E., Ditcher, J.C. Rags)** 210 2853 813 **Boardsports ltd (Nudie Jeans, Volcom, RVCA, carhartt, DC Shoes, Etnies, Stussy, Es, Vestal)** 210 9859 685 **Calzedonia** www.calzedonia.gr **Camper** Ερμού 34, 210-3216709, Αναγνωστοπούλου 23 & Ηρακλείου 210 3629398, Κολωνάκι **Color** Πρωτογένους 5, Ψυρρή, 210 3317 119 **Diesel Hellas** Συγγρού 6, 210 6021 900 **Digitaria** Κωνσταντινουπόλεως 44, Κτίριο Κ44, 210 3458 889 **Elmec Sport (Converse, Harley)** Λεωφ. Βουλιαγμένης 96, Γλυφάδα, 210 9699 300 **Επιφύλαξη Κανίνια** Κύθνου 28, Κ. Χαλάνδρι, 6976697164 **Fena** Δημοκρίτου 14, 2310 471 093, Εγνατία 52, 2310 253 930 **fenafresh** Π. Μελά 8, 2310 257 447, Mediterranean Cosmos, 2310 474 032 **Fenastock** Λεωφόρος Γεωργικής Σχολής 65 (Εναντι Βιαμούλ), 2310 474 041 **Intimissimi** www.intimissimi.gr **ISO** Ερμού 67, Αθήνα, 210 3217 873 **Kanellakis group** Αγίας Παρασκευής 10, Περιστερί, 210 5785 400 **Korres** 22620 54500 **.Lak** Μητροπόλεως 91, 210 6283 204 **Levi's** 210 6873 501 **Luxtottica Hellas** 210 6669 300 **Mah Jong** Σέκερη 5, Κολωνάκι, 210 3622 860 **Murphy & Nye** Αλωνίων 2, Κηφισιά, 210 8012 060 **Nike Hellas** 210 9464 400 **Notos Com** www.notoscom.gr **Optical Papadiamantopoulos** 210 6771 056 **πλαίσιο** 210 2892 000, www.plaisio.gr **Preloved** Ασκληπιού 20, Αθήνα **Remember** Ανδριανού 79, Πλάκα **Replay** Κεντρική Διάθεση: Fashion Box Ελλάς, 210 2717 757 **Shop & Trade** Κεντρική διάθεση Ακομινάτου 37, 210 5231 683 **Shop** Ερμού 112A, 210 3232 683, Attica corner 3ος όροφος, Attica corner Golden Hall 3ος όροφος **Sixty Hellas** Ακομινάτου 50, 210 5231 681 **SportService (Billabong, Element, Von Zipper)** 22990 49285 **Swatch Group Greece** 210 9565 656 **Vallis & Vallis (Fishbone, Full Frontal)** Μιστριώτου 2 & Πατισίων 280, 210 2236 290 **VF Hellas (Lee, Wrangler, Jansport)** 210 6198 650 **Wyeth (Chapstick)** 210 9949 500

Η ΖΩΟΠΑΝΗΓΥΡΗ του Γιώργου Μπάκα

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Δουλειά έχεις, λεφτά έχεις, όμορφη σχέση έχεις, καλούς φίλους έχεις, δεμένη οικογένεια έχεις, σπίτι έχεις, παραθαλάσσιο εξοχικό έχεις, αμάξι έχεις, κι άλλο αμάξι έχεις, βενζίνη έχεις, όση βενζίνη θες έχεις, και ελεύθερο χρόνο έχεις και κατάθλιψη έχεις που όλα αυτά τα έχεις. «Ευτυχούντες ουκ επίστανται φέρειν», είχε πει ο Ευριπίδης κάποτε, και όλοι του φώναξαν από κάτω: «Μίλα πιο απλά, ρε παπάρι!». «Αυτοί που ευτυχούν δεν μπορούν να διαχειριστούν την ευτυχία τους», μετέφρασε ο Ευριπίδης, και όλοι χάιδεψαν τα μούσια τους προβληματισμένοι.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Ανέμενες τόσο καιρό για να δραπετεύσεις από τον θόρυβο και τη βουή της πόλης, όμως οι διακοπές σου κατέληξαν να γίνουν πιο θορυβώδεις και από βουβουζέλα κολλημένη στο αφτί σου. Οι καθημερινοί καβγάδες, οι τσακωμοί, η γκρίνια έχουν αφήσει ήδη πάνω σου ένα άνευ προηγουμένου ξενέρωμα που θα το κουβαλάς για μερικές ημέρες ακόμα, ώσπου να αρχίσεις να φορτώνεις νεύρα και να ξεφορτώνεις αισθήματα. Μπορεί, όπως λένε σε κάποιες περιπτώσεις, οι καβγάδες να ανανεώνουν τον έρωτα, αλλά ως επί το πλείστον ανανεώνουν την επιθυμία του χωρισμού.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Με τον Ερμή ανάδοχο στον αβάφτιστο Πλούτωνα, επιτέλους συνειδητοποιείς πόσο μάταιο και πλιθίο είναι να παρακαλές κάποιον να σε ερωτευτεί. Οι προσπάθειες να επιστρέψει στην αγκαλιά σου «αυτός, ο άνθρωπος αυτός, που ήταν ο άλλος σου εαυτός» δεν έχουν αποδώσει καρπούς και η αξιοπρέπεια σου έχει πιάσει πιο πάτο και από την ελληνική οικονομία. Όπως θα έλεγε και ο Αϊνστάϊν, αν ήταν ψυχολόγος, «πρόκειται για μια άλφα κατάσταση που απαιτεί έναν βήτα χειρισμό πριν φτάσεις σε ένα γάματαφ σημείο, που θα σε κάνει να νιώσεις μηδενικό», ή, αλλιώς, $a+\beta-\gamma t=0$.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

«Η μόνη αξία των οικονομικών προβλέψεων είναι ότι κάνουν την αστρολογία να φαίνεται αξιόπιστη», είχε πει ένας καναδός οικονομολόγος, γι' αυτό άκου με προσεκτικά. Έρχονται δύσκολες μέρες και αυτή είναι μια καλή περίοδος ή να λάβεις τα απαραίτητα μέτρα για να σώσεις το τομάρι σου ή να πηδήξεις από την ταράτσα του σπιτιού σου ευχόμενος ότι υπάρχει μεταθανάτια ζωή. Επανάκτησε την κοινωνικότητά σου (όλοι είναι χρήσιμοι τούτη τη στιγμή), συγκώρεσε τους ματωμένους εκθρούς σου (κέρασμένα ξεχασμένα), ντυς, πλυς, χτενίς και σύχναζε σε ακριβά στέκια, μπας και χτυπήσεις κάνα λαβράκι με καταθέσεις στην Ελβετία.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

«Άλλο ένα καλοκαίρι», «άλλος ένα χειμώνας», μας έπρηξες με την καταμέτρηση των εποχών. Αντί να χαρείς που το κράτος θα σε θεωρεί στα 65 σου χρόνια ντούρο για εργασία και χαρά, έχεις ψυχο-

πλακωθεί με τα «νιάτα που περνούν, που δε θα ξαναρθούν»; Όσο δε σηκώνεται ακόμα κανείς στο λεωφορείο για να κάτσει, δεν τίθεται λόγος ανησυχίας. Προσπάθησε να χαρείς τη ζωή με τον ίδιο ενθουσιασμό που τη χαιρόσουν πριν λίγα χρόνια και άσε τις ρυτίδες να βρουν τον δρόμο τους.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Οι Μάγισ προβλέπουν ότι το τέλος της Ελλάδας θα έρθει το 2011, γεγονός που σου γεννάει την επιθυμία να απολαύσεις τις φετινές καλοκαιρινές σου διακοπές όπως θα απολάμβανε ένας μελλοθάνατος το τελευταίο του γεύμα. Δε χρειαζόταν, βέβαια, να έρθουν ούτε οι Μάγισ ούτε η Μάγια Τσόκλη ούτε η Μάγια Μέλισσα, για να σου πει πως όλα τα άσχημα πράγματα σε αυτήν τη χώρα έχουν ένα τέλος και όλα τα ωραία καμιά αρχή.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Είναι απαράδεκτο, εν έτει 2010 και σε αυτή την ηλικία, να διατηρείς ακόμα ταμπού σχετικά με ζητήματα αυτο-ικανοποίησης/αυτο-εξυπηρέτησης. Να ντρέπεται να ομολογήσεις ότι είχε ομολογήσει και εκείνος ο μοναχός, όταν τον ρώτησαν αν την παλεύει στο μοναστήρι: «Ε, λίγο αυνανισμός, λίγο προσευχή, περνάει η ώρα». Ξεπέρασε τις συστολές σου και παραδέξου ότι εξασκείς περισσότερα σπορ από αυτά που αναφέρεις στο βιογραφικό σου. Όπως έλεγε και ο Τζορτζ Κάρλιν: «Αν ο Θεός δεν ήθελε να αυνανιζόμαστε, θα έκανε τα χέρια μας πιο κοντά».

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Ψαράκι, κάνεις πλάκα ή κάνεις τον βλάκα; Μετά από όλα αυτά που έχουν δει τα μάτια σου σε αυτή τη (ο Θεός να την κάνει) χώρα, ακόμα φωνάζεις για κοινωνικό κράτος, δικαιοσύνη και ανθρωπιά; Δεν έχεις χαμπαριάσει πως, όταν ζητάς από το κράτος ανθρωπιά, είναι σαν να ζητάς τσιγάρο από άστεγο και ποιότητα από την ελληνική τηλεόραση; Δεν έχεις χαμπαριάσει πως το να διεκδικείς έναν καλύτερο κόσμο μέσα σε μία ζούγκλα όπου επιβιώνει ο πιο κουτοπόνηρος είναι πιο μάταιο και από το να προσπαθείς να κρεμάσεις στρινγκ με μανταλάκι;

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Έντονες ανησυχίες διαταράσσουν την καλοκαιρινή σου ανάπαυλα ένεκα της επικίνδυνης τροπής που έχει πάρει η σεξουαλική σου ζωή. Προσδευ-

τικές ατάκες όπως «τίποτα δεν είναι ανώμαλο», «ο καθένας έχει τα βίτσια του», «στο κρεβάτι όλα επιτρέπονται», «πονάει, αλλά μου αρέσει», θα αναθεωρηθούν μετά από κάποιες ακραίες σεξουαλικές συμπεριφορές και απαιτήσεις του/της συντρόφου σου (S&M, B&M, Sex in Public, Sex in Zara, Sex in Fena). Πάρε δρόμο από αυτή τη σχέση όσο είναι καιρός, όμως χώρισε ειρηνικά, μη σου ζητήσει στα δικαστήρια καμιά «διαστροφή».

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Όσο και αν το φυσάς, ταυράκι μου, αυτό το σύννεφο μιζέριας, απαισιοδοξίας και αδιάκοπης γκρίνιας που έχει σκεπάσει τη χώρα δε θα το κουνήσει ρούπι, μέχρι να αλλάξει κάτι προς το καλύτερο, δηλαδή ποτέ! Πίστευες ότι θα έρθει ο Messiah (με σάλια) Γιώργος, θα κουνήσει το μαγικό ραβδάκι του και θα τα αλλάξει όλα εν μια νυκτί, όμως επλανήθεις πλάην οικτράν. Το έλεγαν οι Βρετανοί, αλλά εσύ δεν τους άκουγες. Mind the GAP! Προσοχή, στον George Andreas Papandreu!

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Με τον Ιχθύ στον ανάδρομο Άρη, καλείσαι να συμμετάσχεις στο νέο τηλεπαιχνίδι «Ελλάδα έχεις ταλέντο... στην κλεισιά». Εδώ και καιρό προσπαθούσες να μας πείσεις πως, όπως δεν παίζουν όλοι οι Κινέζοι καράτε και δεν έχουν όλοι οι μαύροι μεγάλα τσουτσούνια, έτσι και οι πολιτικοί δεν είναι όλοι λαμόγια. Τώρα που ψάχνεις να τους βρεις με το μικροσκόπιο, θα συμφωνήσεις και εσύ πως και ο πιο φαινομενικά έντιμος πολιτικός έχει κάνει τη μαιμούνια του, είτε με το χέρι του είτε μέσω άλλων χεριών είτε με τη σιωπή του και την εθελουφλία του.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Καρκίνε του πνεύμονα, δεν έχεις με τι να παίξεις και παίζεις με την υγεία σου; Αν αρχίσω να μετράω πόσες φορές είπες ότι θα κόψεις το τσιγάρο, θα βρω την ηλικία του σύμπαντος. «Το να κόψεις το τσιγάρο είναι το πιο εύκολο πράγμα. Εγώ το έχω κόψει πάνω από δέκα φορές», έλεγε ο Μαρκ Τουέιν, γνωστός μοιοπαθής σου. Αν θες να σταματήσεις τα πνευμόνια σου να σφυρίζουν σαν τσαγιέρα, πρέπει να κάνεις κάτι άμεσα. Θα διαπιστώσεις πως είναι πολύ πιο εύκολο να το κόψεις και από το να μπουτάρεις έναν υπολογιστή ή να υπολογίζεις σε έναν Μπουτάρη (να και το πολιτικό σχόλιο).

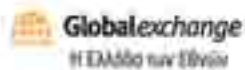

Παίζουν ακόμα:

Τιμώμενη Χώρα / Ουγγαρία

11-19 | 9
2010

Από τις 11 έως τις 19 Σεπτεμβρίου στη Θεσσαλονίκη παίζει...ΔΕΘ!

Επισκεφθείτε την 75η ΔΕΘ και δείτε από κοντά τον κόσμο του αύριο... σήμερα. Πλήθος πολιτιστικών και ψυχαγωγικών εκδηλώσεων μετατρέπουν το κορυφαίο οικονομικό γεγονός της χρονιάς στη μεγαλύτερη γιορτή της πόλης. Ζήστε κι εσείς την εμπειρία της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, μέσα από τα ειδικά σφιερόματα κι ενημερωθείτε για ό,τι σας αφορά.

www.helexpo.gr

OTE CONN-X

Internet • Ομιλία • Τηλεόραση

Για Φοιτητές Μάθε Conn-x.

Τώρα που είσαι φοιτητής θα μάθεις πολλά. Το καλύτερο όμως το ξέρεις ήδη: **Conn-x για Φοιτητές** για στελείωτο σερφάρισμα σε... φοιτητικές τιμές. Και για να έχεις το κεφάλι σου ήσυχο από κάθε απειλή που μπορεί να κρύβει το Internet, το Conn-x σου προσφέρει και **2 μήνες δωρεάν Online Προστασία**.

Ταχύτητα	Τιμή/Μήνα
2 Mbps	€12,30
έως 24 Mbps	€16,43

Νέα γραμμή
για τις αγορές σας
13888

www.conn-x.gr

www.ote.gr

OTE

ΚΑΛΗΣΤΕ ΣΤΟ
13888

www.oteshop.gr

SHOP

CONN-X

GERMANOS

Απαιτείται προεπίσχεση ή 12μηνη παραμονή στην υπηρεσία.
Λόγω το σύνολο των δικαιούκων όπως αντιβιβάζονται από τη Δράση ΔΙΟΔΟΣ
Ιθαίτητες & μέλη ΔΕΠ των ΑΕΙ/ΑΤΕΙ.